

Ο ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ

ΕΟΚΑ 1955-1959

ΕΙΣ ΟΚΩΝΟΣ ΑΡΙΣΤΟΣ ΑΜΥΝΕΣΘΑΙ ΠΕΡΙ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ
38

ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ Ε.Ο.Κ.Α. 1955-59

Ιανουάριος - Ιούλιος 2015

Ο ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ

ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ Ε.Ο.Κ.Α

1955-1959

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

Θάσος Σοφοκλέους
Πρόεδρος των Συνδέσμων
Προδρόμου 40, Στρόβολος
Λευκωσία
Τηλ.: 22423333

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ

Θάσος Σοφοκλέους
Ανδρέας Μαϊμάρης
Ευθύμιος-Μίμης Βασιλείου
(Πρόεδρος)
Παναγιώτης Κοτζιάς

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΗΣ

Ευθύμιος-Μίμης Βασιλείου

ΦΩΤΟ

Στέλιος Παπαστυλιανού

ΕΚΤΥΠΩΣΗ

Λάκης Λοϊζίδης
ΛΙΘΟΠΡΕΣ ΛΤΔ
Τηλ.: 22678172
Λευκωσία

ISBN 1450-4006

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ και ΕΛΛΑΣ

Του Προέδρου των Συνδέσμων Θάσου Σοφοκλέους

Πριν από λίγο καιρό με τίτλο «Είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση όραμα ή ουτοπία» και ρωτούσα μεταξύ άλλων αν όλες οι χώρες που απαρτίζουν την Ευρωπαϊκή Ένωση θα μπορούσαν να νικήσουν και να αποβάλουν όλα εκείνα που τους χωρίζουν (ιστορικά), με άλλα λόγια αν θα μπορούσαν να αποτοξινωθούν και να γίνουν ένα ενιαίο σύνολο. Σήμερα με τις εξελίξεις γύρω από το θέμα της Ελλάδας, οι προβληματισμοί μου είναι επίκαιροι. Δυστυχώς η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν κατόρθωσε ακόμα να φθάσει στο επίπεδο της ενιαίας παρουσίας. Βέβαια δεν θέλω να ισχυρισθώ ότι η στάση και συμπεριφορά και των δύο πλευρών είναι η καλύτερη. Εκείνο όμως που διαπιστώνω είναι ότι η βάση πάνω στην οποία στηρίζεται η φιλοσοφία της λειτουργίας της Ευρώπης δεν είναι ολοκληρωμένη και βασίζεται κυρίως στην οικονομική δομή και στα συμφέροντα των κρατών μελών. Με βάση αυτή τη διαπίστωση, αβίαστα βγάζει κανείς το συμπέρασμα ότι αν δεν λειτούργησαν παράλληλα με τα οικονομικά δεδομένα, οι αρχές της αλληλεγγύης, του αλτρουισμού, της ομαδικής αντιμετώπισης των προβλημάτων

που παρουσιάζουν τα κράτη μέλη, αν τα πάντα μετρούνται σε χρήμα, είναι μοιραίο η Ευρώπη να αποτύχει.

Δυστυχώς οι εκάστοτε κυβερνήσεις της Ελλάδας ασφαλώς έχουν διαπράξει πολλά λάθη και τους αναλογούν πολλές ευθύνες.

Κατ' αρχήν η Ελλάδα οφείλει να βάλει τάξη στο σπίτι της, να εξυγιάνει το σύστημα λειτουργίας του κράτους, να απαιτήσει πειθαρχία και αυτοσεβασμό, να πατάξει την κλοπή, και την απάτη και πολλά άλλα που ασφαλώς εμποδίζουν τη λειτουργία του κράτους και ανακόπτουν την πρόοδό του. Δηλαδή να τεθεί τέρμα στη διαφθορά.

Παράλληλα οφείλει να σεβαστεί και να εφαρμόσει τους θεσμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τις αρχές και τους κανόνες του Ευρωπαϊκού κεκτημένου και να αναλάβει τις υποχρεώσεις της.

Από την πλευρά της η Ευρωπαϊκή Ένωση οφείλει να αγκαλιάζει τα μέλη της με στοργή και κατανόηση, πράγμα που εντέλει επετεύχθη τις τελευταίες μέρες σε κάποιο βαθμό με την Ελλάδα, να στηρίζει τους αδύνατους και να μην συμπεριφέρεται υπεροπτικά και αλαζονικά στους οικονομικά ανίσχυρους.

Η Ελλάδα υπήρξε η κοιτίδα του πολι-

τισμού, η μητέρα της Δημοκρατίας και της Ελευθερίας, ο θεμελιωτής της δικαιοσύνης, της Αλληλεγγύης και των ανθρωπίνων αξιών που διέπουν τη ζωή.

Ποιος μπορεί να διανοηθεί μια Ευρώπη χωρίς Ελλάδα ή μιαν Ελλάδα αποκομμένη από την Ευρώπη;

Καλούμε τους ηγέτες του μεγάλου οράματος για μια Ευρώπη που να διαδραματίζει τον ρόλο που η ιστορία της αναθέτει, να χαράξουν μια ανθρωποκεντρική πορεία κάνοντας πράξη τις διακηρύξεις τους, έτσι ώστε πιασμένες χέρι-χέρι πλούσιες και φτωχές συνιστώσες χώρες, να πορευτούν προς το μέλλον σταθερά και αποφασιστικά για να αγγίξουν το Όραμα.

Στόχος της Ευρώπης δεν είναι να γίνει απλά μια οικονομική υπερδύναμη. Ο ρόλος της είναι πολύ ευρύτερος και ουσιαστικός και αν πράγματι θέλει και

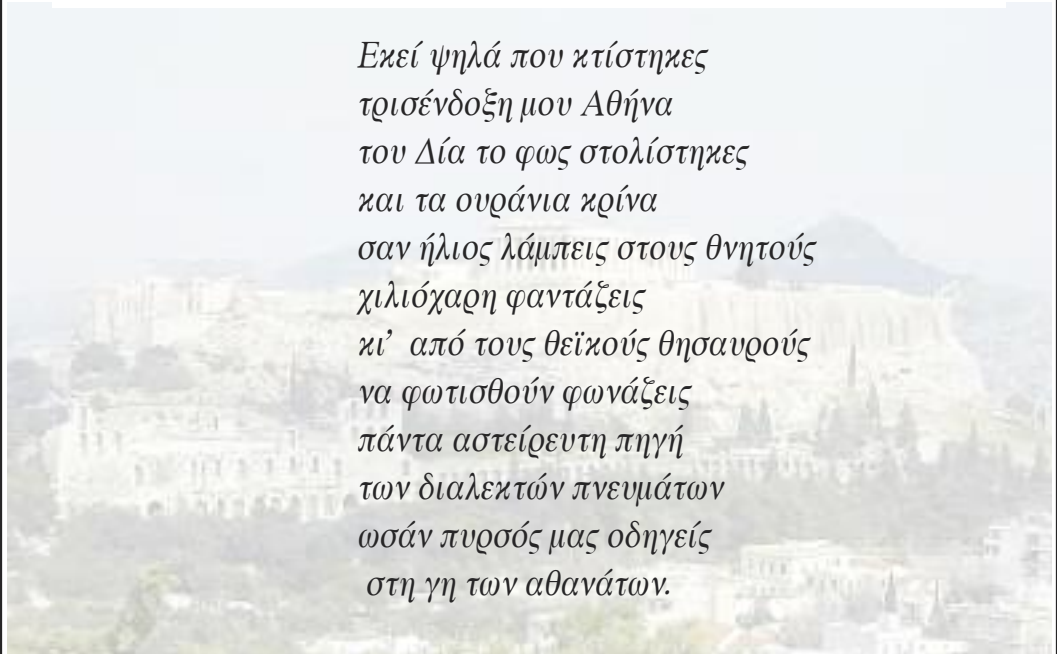
οραματίζεται να δώσει ένα νέο πνεύμα λειτουργίας των λαών πρέπει να σταθεί θεματοφύλακας του Ευρωπαϊκού κεκτημένου.

Οι Αγωνιστές της ΕΟΚΑ που αγωνιστήκαμε για να λευτερώσουμε την πατρίδα μας, καλούμε την Ευρώπη να συνεχίσει να βοηθά την Ελλάδα ώστε να ξαναβρεί τον εαυτό της και να υπερπηδήσει τις δυσκολίες της.

Η Ελλάδα διαμέσου των αιώνων υπήρξε χώρα δημιουργική και ο ρόλος της ήταν πάντα θετικός προσφέροντας τα πάντα στην ανθρωπότητα.

Το ποίημα που ακολουθεί το έγραψα το 1952 όταν ήμουν μαθητής του Παγκυπρίου Γυμνασίου. Περικλείει ακριβώς αυτό που λέμε Ελλάδα.

Το αφιερώνω στην Ελλάδα μας και στον σκληρά δοκιμαζόμενο Ελληνικό λαό μας.

*Εκεί ψηλά που κτίστηκες
τρισένδοξη μου Αθήνα
του Δία το φως στολίστηκες
και τα ουράνια κρίνα
σαν ήλιος λάμπεις στους θνητούς
χιλιόχαρη φαντάξεις
κι' από τους θεϊκούς θησαυρούς
να φωτισθούν φωνάξεις
πάντα αστείρευτη πηγή
των διαλεκτών πνευμάτων
ωσάν πυρσός μας οδηγείς
στη γη των αθανάτων.*

Απάντηση ΠΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΦΙΑ

Τον Προέδρου μας κ. Θάσου Σοφοκλέους

Βέβαια η απαράδεκτη, προκλητική και αυθάδης συμπεριφορά του τέως Γ.Γ. του ΑΚΕΛ και πρώην Προέδρου της Δημοκρατίας κυρίου Χριστόφια από το Δίκωμο, δεν μας έχει εκπλήξει. Εξάλλου αυτό το τροπάριο κυβερνά τον νου τους για χρόνια από το πρωί μέχρι το βράδυ, το μεταφέρουν από γενιά σε γενιά και είναι ο μεγαλύτερος τους άπιαστος στόχος: Να μειώσουν τον Στρατηγό Γεώργιο Γρίβα Διγενή και το όλο έργο του. Να μειώσουν τον Αγώνα της ΕΟΚΑ και το μεγαλείο των Αγωνιστών στην προσπάθειά τους να εξιλεωθούν για την προδοτική τους στάση στον απελευθερωτικό Αγώνα του λαού μας.

Το σύνδρομο της ενοχής που τους κυνηγά και τα συμπλέγματα που κουβαλούν εναντίον του Γεωργίου Γρίβα Διγενή δεν είναι σημερινά. Χρονολογούνται από τότε που ανέτρεψε τα σχέδιά τους για ένταξη της Ελλάδας στο σιδηρούν παραπέτασμα και μά-

ζευαν τα Ελληνόπουλα για να τα κάμουν γιεννίτσαρους. Τους κυνηγούν από γενιά σε γενιά και στην προσπάθειά τους να ξεφύγουν από τις ερρυνίες που τους κυνηγούν, μεταδίδουν το δηλητήριο τους στα παιδιά και στα εγγό-

νια τους, παραποιώντας τα ιστορικά γεγονότα.

Ο κύριος Χριστόφιας ξεσπάθωσε, ξέχασε για μια στιγμή ότι κατοικεί σε γυάλινο σπίτι, ξεπέρασε κάθε όριο αυθάδειας και τόλμησε να προτείνει στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας «να αποκηρύξει τον Γρίβα». Ξέχασε ότι ο ίδιος κουβαλά ενοχές

και ότι ο Κυπριακός λαός τον έχει καταδικάσει για όσα έκαμε κατά τη διάρκεια της Προεδρίας του. Ξεχνά ότι ο λαός θυμάται το θαλάσσωμα στις διαπραγματεύσεις που έδωσε και γη και ύδωρ στους Τούρκους. Ξεχνά την έκρηξη στο Μαρί που σκότωσε αθώους

και που μας κατέστρεφε οικονομικά. Ξεχνά ότι με τους χειρισμούς του στο οικονομικό (Κεντρική Τράπεζα, Λαϊκή Τράπεζα κ.λπ.) μας οδήγησε στο μνημόνιο και στη χρεοκοπία με αποτέλεσμα να κουρέψουν τα χρήματα του κόσμου. Ξεχνά ότι η Κυπριακή Δημοκρατία είναι αυτή που τους πρόσφερε τα πάντα και πήραν αξιώματα, απόκτησαν οντότητα και έγιναν βουλευτές, Πρόεδροι και όλα όσα εκμεταλλεύονται σήμερα, είναι κτισμένα στις θυσίες, στους αγώνες των ηρώων μας και στα κόκκαλα του Διγενή και όλων των Αγωνιστών της Ε.Ο.Κ.Α. Έχει την εντύπωση ότι όποιου καπνίσει έχει το δικαίωμα να αλλοιώνει την ιστορία, όπως επεχείρησε ο ίδιος στην προσπάθειά του να «αποκαταστήσει» κάποιους προδότες του απελευθερωτικού μας αγώνα και να τους κάμει ήρωες(!)

Η ενορχηστρωμένη αυτή προσπάθεια του ΑΚΕΛ, των συνοδοιπόρων του και του Γ.Γ. κυρίου Κυπριανού να αμυνώσουν το έργο, την προσφορά και την προσωπικότητα του Αρχηγού της ΕΟΚΑ Γεωργίου Γρίβα Διγενή αλλά και γενικότερα της ΕΟΚΑ, είναι στην ημερησία διάταξη και εκφράζεται σε όλα τα μήκη και πλάτη και από όλα τα μέλη του ΑΚΕΛ, μικρούς-μεγάλους.

Βέβαια αν προσέξει και αν αναλύσει κανείς την όλη προσπάθεια και την όλη στάση τους, αβίαστα θα βγάλει κανείς το συμπέρασμα πόσο ένοχοι αι-

σθάνονται για τη δική τους στάση και συμπεριφορά που είχαν κατά την διάρκεια του Απελευθερωτικού μας Αγώνα.

Εκείνο που πιο έντονα προδίδει τις ενοχές τους και το σύνδρομο που οι ενοχές αυτές τους έχουν δημιουργήσει δεν τους αφήνει ήσυχους. Δυστυχώς στην προσπάθειά τους αυτή έχουν πέσει τόσο χαμηλά και παραποιούν την αλήθεια αραδιάζοντας ένα σωρό ψέματα.

Κύριε Χριστόφια ο Στρατηγός Γεώργιος Γρίβας Διγενής είναι «Άξιο τέκνον της πατρίδας». Τον ανακήρυξε ο Κυπριακός λαός δια των Αντιπροσώπων του στη Κυπριακή Βουλή μετά τον θάνατό του. (Όπως βέβαια η Ελληνική Βουλή, η Ακαδημία Αθηνών και η Εκκλησία της Ελλάδας).

Θα ήταν καλόν να αποτοξινωθείτε από το μίσος και την εμπάθεια που σας διακατέχει για την ΕΟΚΑ και τον Διγενή και να θυμάστε ότι σήμερα διεξάγουμε Αγώνα για σωτηρία της Πατρίδας από τα νύχια των Τούρκων και είναι καλό να βρείτε τη δύναμη να απαγκιστρωθείτε, να νικήσετε το σύνδρομό σας και να δείτε πώς μπορείτε και σεις να συμβάλετε στον κοινό Αγώνα του λαού μας, για τη σωτηρία της Κύπρου μας.

Βρέστε επιτέλους τη δύναμη να βάλετε πάνω από το προσωπικό και το κομματικό συμφέρον, και κομματική συμπεριφορά την Κύπρο μας. Από τον Διγενή δεν θα γλυτώσετε ποτέ!

ΟΤΑΝ Η ΑΓΓΛΙΑ ΚΑΤΕΛΑΜΒΑΝΕ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟΝ

Έρευνα Ευθύμιου-Μίμη Βασιλείου

Ο Άγγλος υπουργός των εξωτερικών Λόρδος Ντάρμπυ είπε τα εξής προς τη Βουλή των Κοινοτήτων κατά τον Ιούλιον του 1878, ευθύς μετά την κατοχήν της Κύπρου από τους Βρετανούς.

«No doubt, under a good administration the island will become populous but the community will be Greek and not English. We have had experience in the Ionian Islands of the conduct of the Greek race whose material prosperity we had fostered is every way but who nevertheless, one and all, old and young, rich and poor asked nothing from us, except that we should take ourselves away from there» (The Times July 19 1878, Parliamentary Intelligence).

Μετάφραση:

«Βεβαίως, η νήσος αυτή, καλώς διοικουμένη, θα λάβη μεγάλην ανάπτυξιν· αλλ' ο πληθυσμός θα παραμείνη Ελληνικός το φρόνημα, και όχι Αγγλικός. Εις τας Ιονίους Νήσους, ελάβομεν την ιδίαν πείραν της συμπεριφοράς των Ελλήνων, ων διά παντός μέσου υπεθάλψαμεν την υλικήν ευημερίαν, αλλ' οι οποίοι, παρ' όλα ταύτα, νέοι και γέροντες, πτωχοί και πλούσιοι, από του πρώτου μέχρι του τελευταίου, ουδέν άλλο απήτουν παρ' ημών ή να φύγωμεν εκείθεν!»

Στη συνέχεια παραθέτουμε γεγονότα που από τη μια επαληθεύουν τη διαπίστωση αυτή του Λόρδου Ντάρμπυ και από την άλλη πιστοποιούν την καταθληπτική τυραννία των Βρεττανών στα Ιόνια νησιά, και τον φιλοτουρκισμό τους, καθώς και τη σκαιά, απάνθρωπη και ανάληγη συμπεριφορά τους εις βάρος των Επτανησίων:

ΜΑ ΕΚΑΝΑΝ ΤΕΤΟΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ;

Βρισκόμαστε στην εποχή της Ελληνικής επανάστασης. Οι κάτοικοι των Ιονίων νήσων βοηθούν τον επαναστατημένο Ελληνικό λαό, πράγμα που εξοργίζει τους Άγγλους κυριάρχους των. Ένα από τα άπειρα δείγματα του Βρετανικού μισελληνισμού και του Βρετανικού φιλοτουρκισμού είναι και το πιο κάτω.

Ένα Τουρκικό πολεμικό, παρασυρμένο από ενάντιο άνεμο, έτυχε να μακρύνει από τον άλλο Τουρκικό στόλο. Ξαφνικά παρουσιάστηκαν τα Ελληνικά καράβια του Αντ. Ραφαλιά και Γεωργ. Σαχίνη. Ακολούθησε άγρια ναυμαχία, κατά την οποίαν εξήντα Τούρκοι από το πλήρωμα σκοτώθηκαν κι' ο Τούρκος καπετάνιος αναγκάστηκε να ρίξει το καράβι του, μισοκαμένο πια, στον Λαγανά, προς την ακρογιαλιά του Υψόλιθου, λίγο μακριά από την πόλη της Ζακύνθου.

Σαν είδαν οι Ζακυνθinoί, που βρέθηκαν εκεί, ότι το Τουρκικό καράβι μισοτσακισμένο ρίχτηκε στην παραλία, χαρούμενοι άρχισαν να πυροβολούν τους λίγους εχθρούς που απόμειναν. Ο Άγγλος διοικητής τότε, για να φυλάξει τη ζωή των προστατευομένων του, έστειλε δύο Άγγλους αξιωματικούς και πενήντα στρατιώτες με κανόνια, οι οποίοι, για εκφοβισμό, επυροβόλησαν

στον αέρα. Οι Ζακυνθinoί τότε, μη συλλογιζόμενοι τα επακόλουθα, γύρισαν τα δικά των όπλα κατά των Άγγλων. Επί κεφαλής των Ζακυνθινών ήταν ο Παπακαψάσκης, εφημέριος γειτονικού χωριού, ο οποίος έξω φρενών εφώναξε.

— *Βαράτε τα σκυλιά*

Αυτά τα λόγια ήρκεσαν για ν' αγριέψουν οι Ζακυνθinoί ακόμη περισσότερο, αυξάνοντας τους πυροβολισμούς.

Οι Άγγλοι στρατιώτες κρύφθηκαν σ' ένα σπιτάκι, αφού αφήκαν χάμω δύο Άγγλους νεκρούς κι' έναν αξιωματικό λαβωμένο. Ο Άγγλος Διοικητής, μαθαίνοντας τα συμβάντα έστειλε δύναμη στρατιωτική από άλλους 100 Άγγλους. Τρομοκρατημένοι οι Ζακυνθinoί παραίτησαν την αντίσταση κι' η μάχη έληξε. Τότε άρχισε η μοιραία αντεκδίκηση του μοχθηρού Άνταμ, ο οποίος έφτασε τις 8 Οκτωβρίου με δύο Αγγλικές φρεγάτες με δύο συντάγματα και κανόνια. Επίσημη προκήρυξη διόρισε τον Άνταμ δικτάτορα, με απόλυτη δικαιοδοσία ζωής και θανάτου. Αμέσως ο Άνταμ διέταξε να κλειστούν όλοι οι κάτοικοι στα σπίτια των μόλις έδωσε ο ήλιος και το πρωί να παραδώσουν όλα τα όπλα των. Μετά δύο ημέρες, σαράντα Ζακυνθinoί πολίτες από αρχοντική οικογένεια, διατάχτηκαν να πα-

ρευρεθούν στο πλάτωμα της Παναγίας του Πικράδης, όπου παρουσιάστηκε ο αστυνόμος Δη. Σαρλής, ο οποίος τους διέταξε να τον ακολουθήσουν στο Κάστρο, όπου τους έκλεισε στη φυλακή ως ομήρους για την παράδοση των όπλων. Μεταξύ των φυλακισμένων αργόντων ήταν ο Ροβέρτος Σολωμός, αδελφός του εθνικού ποιητή, ο Αντ. Κουερίνης, ο γιατρός Ταγιαπιέρας και ο ιερέυς και αργότερα επίσκοπος Νικ. Κοκκίνης.

Αφού ειρήνευσε με τρομοκρατία την πρωτεύουσα, ο μοχθηρός Άνταμ τράβηξε στα χωριά, συνοδευόμενος με μεγαλόπρεπη πομπή από αγγλικό πεζικό και πυροβολικό, με το σκοπό να αφοπλίση και τρομοκρατίση τους Ζακυνθινούς χωρικούς, που φημίζονταν για την παλληκαριά των. Δύο από τα χωριά εν τούτοις είχαν το θάρρος ν' αρνηθούν να παραδώσουν τα όπλα των μ' όλες τις αυστηρές διαταγές. Ο Άνταμ αμέσως πολιορκήσε τα ατίθασσα αυτά χωριά με δυνατό στρατό και διέταξε να κτυπήσουν τα σπίτια των πρωτεργατών στην αντίσταση ιερέων Κλαυδιανού και Γλάρου, τα οποία αμέσως γίνηκαν ερείπια. Κυκλωμένοι οι χωρικοί και μην ελπίζοντας, ότι θα μπορούσαν να επικρατήσουν, αναγκάστηκαν να παραδοθούν. Τότε ο Άνταμ, για να τους εξευτελίση και ταπεινώση, διέταξε να παρυσιαστούν όλοι μπροστά του και με

κεφάλι σκυμμένο να του παραδώσουν τα όπλα των, τα οποία ο Άνταμ τα έπαιρνε και τα έσπαζε, πετώντας τα χάμω. Μαζεύτηκαν περισσότερα από πενήντα χιλιάδες τουφέκια, σπαθιά και μαχαίρια. Κι όταν πια τέλειωσε ο γενικός αφοπλισμός, ο Άνταμ αγέρωχος ξαναγύρισε στην πρωτεύουσα και οργάνωσε στρατοδικείο, αποτελούμενο από Πρόεδρον τον ίδιο τον Άνταμ, έναν Άγγλο ταγματάρχη, ένα λοχαγό, ένα υπολοχαγό κι ένα στρατιώτη, όπως δικάση για εσχάτη προδοσία τους πρωταιτίους της ανταρσίας του Υψόλιθου. Πριν γίνη ακόμη η δίκη, ο Άνταμ, διέταξε να στηθούν στην παραλιακή πλατεία του Μώλου τόσες κρεμάλες όσοι ήταν οι κατηγορούμενοι, προεξοφλώντας έτσι την απόφαση των στρατοδικών που ήταν τυφλά όργανά του. Έτσι καταδικάστηκαν σε θάνατο πέντε πατριώτες.

Η θανατική εκτέλεση γίνηκε στην πλατεία του Μώλου. Μόλις πιστοποιήθηκε ο θάνατος των κατάδικων από Άγγλους γιατρούς, οι Άγγλοι δήμιοι τους ξεκρέμασαν και τους βούτηξαν σε βρασμένη πίσσα, έπειτα τους τοποθέτησαν μέσα σε επίτηδες φτιαγμένα σιδερένια κλουβιά, που στήθηκαν στο ανατολικό ύψωμα του Κάστρου πάνω από τον Άη Λια. Έτσι οι Ζακυνθινοί μόλις σήκωναν τα μάτια των, με φρίκη διάκριναν το φριχτό θέαμα που κράτησε δέκα ολόκληρα χρόνια. Εξαιρετικώς,

για να τρομοκρατηθούν ακόμη περισσότερο τα ατίθασα χωριά, **το πτώμα του νεαρού Γιάννη Κλαυδιανίου, που καταδικάστηκε σε απαγχονισμό, τοποθετήθηκε στο χωριό του Φιολίτι και κρεμάστηκε πάνω από την ξωπορτα του σπιτιού του, όπου έμεινε δέκα χρόνια, όσο στο τέλος τα όρνια έφαγαν τις σάρκες του γενναίου παλληκαριού. Κι' η δύστυχη μάνα του, τρελλή από τη λύπη καθόταν έξω από το σπίτι της φρίκης και με τρελλό γέλοιο έδειχνε στους πονεμένους διαβάτες το κλουβί που μαρτυρούσε την Αγγλική θηριωδία!**

Εις τα «Απομνημονεύματα προς καταρτισμόν της περί απελευθερώσεως της Επτανήσου ιστορίας» του **Κ. Λομβάρδου (σελ. 186)** αναφέρονται τα εξής χαρακτηριστικά της Βρετανικής θηριωδίας: «Των καταδικασμένων εις θάνατον την τιμωρίαν παρέτεινε και μετά την εκτέλεσιν, καθότι ότε μεν επίσσωνε των απαγχονιζομένων τα πτώματα και κλείων αυτά εις σιδηρά κλωβία, τα εκρεμούσεν επί των περὶ τας πόλεις λόφων, όπου έμενον μέχρις ότου η βροχή και ο άνεμος, μετά παρέλευσιν ενιαυτών πολλών τα εκρήμνιζαν, οτέ δε μετά την απαγχόνισιν, απέκοπτε την κεφαλήν του πτώματος, και, αφού την εξέδρε, την ενέπηγε πισσωμένην εις πάσσαλον ανεγειρόμενον επί υψώματος και εκεί την ετήρει μέχρι σήψεως και αποσυνθέσεως».

Επειδή ο άρχοντας Καπνίσσης ετόλμησε να παρουσιαστή στη δίκη και να καταθέση, ως μάρτυρας υπερασπίσεως, ότι δύο από τους κατηγορουμένους δεν έλαβον μέρος στα συμβάντα, γιατί την ημέρα ακριβώς εκείνη βρίσκονταν στη δουλειά του, ο Άνταμ, για τιμωρία του, τον καταδίκασε ως ψευδομάρτυρα δήθεν, **να υποστή την ποινή της μπερλίνας.**

Ο Ζακύνθιος ιστορικός Κ. Λομβάρδος, αυτόπτης μάρτυς των γεγονότων, γράφει στο ίδιο βιβλίο του τα εξής: (σελ. 186):

«**Ο καταδικαζόμενος εις την μπερλίναν** εκλείετο εντός τετραπλεύρου εκ σανίδων παραπήγματος, το οποίον εις εκάστην πλευράν είχαν οπὴν χωρούσαν την κεφαλήν, κάτωθεν δε αυτής ετέρας δύο, εις ας εισήρχοντο αι χείρες. Η κεφαλή και αι χείρες του καταδίκου εξωθούντο εις τας οπὰς προς το παριστάμενον πλήθος, ενώ το εντός του παραπήγματος σώμα εδέρετο ή άλλως εβασανίζετο, όπως οι εκ των οδύνων της βασάνου σπασμωδικοί μορφασμοί του προσώπου και κινήσεις των χειρών του καταδίκου διεγείρωσι τον γέλωτα. Η τιμωρία αύτη επανελαμβάνετο εις όλες τας πλευράς του παραπήγματος.

Ο ογδοντάρης πατέρας του, Διονύσιος Καπνίσσης, κόντες από τ' αρχοντικά ονόματα του Λίμπρο Ντ' όρο, παρουσιάστηκε στον Άνταμ και του είπε:

– «Είμαι ογδόντα χρόνων, πλησιάζω πια στον τάφο κι' αδιαφορώ για τη διαπόμπευσή μου, ενώ ο γιος μου είναι νέος και δεν θα μπορέσει να επιζήσει στην ατίμωσή του. Παρακαλώ λοιπόν να με αντικαταστήσης και να δεχθής να πάρω εγώ τη θέση του». Ο Άνταμ εν τέλει edέχθη.

Αφού λοιπόν τριγύρισαν τον ογδοντάρη Καπνίση σε γάϊδαρο σ' όλη την πόλη, τον έφεραν τέλος στην πλατεία του Μώλου, όπου σ' ένα τραπέζι είχαν τοποθετηθή δύο καλάθια κλούβια αυγά. Τότε ένας Άγγλος αξιωματικός διάταξε τους Ζακυνθινούς που βρίσκονταν εκεί να ρίψουν τ' αυγά πάνω στο πρόσωπο του γέρου πατριώτη, που έκαμε το έγκλημα ν' αγαπά την πατρίδα του και το παιδί του.

Ο Γάλλος ιστορικός Πουκεβίλ γράφει ότι κατά τις τρεις ώρες της αγωνίας του κόντε Καπνίση οι πόρτες και τα παράθυρα των σπιτιών της Πλατείας Ρούγας της Ζακύνθου, που έγινε η ατιμωτική καταδίκη του πατριώτη Καπνίση, ήσαν κλεισμένα κι' οι δρόμοι τελείως έρημοι».

Ο Ι. Φιλήμων γράφει σχετικά τα εξής:-

«Αλλά τις διηγήσεται πλήρη τα τοιαύτα, έργον όντα μεγαλογραφίας και ουχί μικρογραφίας, εν η περιοριζόμεθα εξ ανάγκης. Τι δε να είπη τις και περί δημεύσεως της περιουσίας των τε απαγχονισθέντων και των δραπετευσάντων όπως τιμωρηθώσιν επί το τουρκικώτερον διά της πείνης και της γυμνότητος αθώα τέκνα δι' αμαρτίας γονέων; Και εκίνησαν άρα τον Μαίτλαντ εις προληπτικά μέτρα τοιαύτα ο φόβος μη επαναστατήσωσι τα νησίδια του Ιονίου, υποκειμένα εις πολιορκίας δι' ενός μόνου πλοιαρίου έκαστος και καταλάβωσι άνευ στόλου την θαλασσοκράτειραν Μεγάλην Βρεττανίαν; Ηδिकούμεν αν τον νουν και τον εγωισμόν του Μαίτλαντ αν απεδίδωμεν αυτόν τόσον ελαφράν και ιδίαν εις τους ανθρώπους των φρενοκομείων κρίσιν πραγμάτων. Καθ' όσον αφορά την ικανοποίησιν του μικρού συμβάντος, υπεύθυνοι βεβαίως δεν ήσαν ούτε η Ζάκυνθος άπασα ούτε όλαι αι νήσοι του Ιονίου. Υπό το πρόσχημα άρα του φόβου εκρύπτετο κυριώτερον πάντων η πολιτική υπέρ των Τούρκων συμπάθεια και εξ αντιθέτου το μίσος κατά των Ελλήνων εν γένει.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

των Συνδέσμων Αγωνιστών ΕΟΚΑ 1955-1959,
του Συμβουλίου Ιστορικής Μνήμης Αγώνα ΕΟΚΑ
και του Ιδρύματος Απελευθερωτικού Αγώνα ΕΟΚΑ
για τα 60 χρόνια από την έναρξη του Αγώνα της ΕΟΚΑ 1955-1959

Με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 60 χρόνων από την έναρξη του Απελευθερωτικού Αγώνα της ΕΟΚΑ 1955-1959 (1955-2015) οι Σύνδεσμοι Αγωνιστών ΕΟΚΑ 1955-1959, το Συμβούλιο Ιστορικής Μνήμης Αγώνα ΕΟΚΑ 1955-1959 και το Ίδρυμα Απελευθερωτικού Αγώνα ΕΟΚΑ 1955-1959, τιμώντας την εθνική μας επέτειο, αποφάσισαν την οργάνωση των πιο κάτω εκδηλώσεων κατά το έτος 2015.

1. 20 Ιανουαρίου

Στα πλαίσια των διαλέξεων της Ακαδημίας Ιστορικών Σπουδών, ομιλία από τον Πρόεδρο των Συνδέσμων Αγωνιστών κ. Θάσο Σοφοκλέους με θέμα «Η προσωπικότητα του Γεωργίου Γρίβα Διγενή και ο Αγώνας του για την απελευθέρωση της Κύπρου με την ευκαιρία των 60 χρόνων από την άφιξη του στην Κύπρο και την έναρξη του Αγώνα της ΕΟΚΑ»

2. 25 Ιανουαρίου

Θρησκευτικό Μνημόσυνο του Αρχηγού Διγενή, στη Λεμεσό, με ομιλητή τον κ. Παναγιώτη Γιώρκα, Πρόεδρο του Ιδρύματος Διγενή στην Αθήνα.

3. Προκήρυξη από το Συμβούλιο Ιστορικής Μνήμης Αγώνα ΕΟΚΑ, διαγωνισμού, μεταξύ των μαθητών των Δημοσίων και Ιδιωτικών Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης καθώς και των φοιτητών των Δημοσίων και Ιδιωτικών Πανεπιστημίων, για τη συγγραφή δοκιμίου με θέμα «**Το αίτημα της ελευθερίας σε σχέση με τον Απελευθερωτικό Αγώνα της ΕΟΚΑ 1955-1959**».

Ο διαγωνισμός προκηρύχθηκε από τον Οκτώβριο 2014 και η τελευταία ημερομηνία υποβολής των εργασιών λήγει στις 30 Απριλίου 2015.

4. 27 Ιανουαρίου

Απονομή τιμητικής πλακέτας στο Παγκύπριο Γυμνάσιο για τη διαχρονική συμβολή του στην εθνική διαπαιδαγώγηση των νέων και τη συμμετοχή διδασκόντων και διδασκομένων στους εκάστοτε εθνικούς Αγώνες και ιδίως στον Απελευθερωτικό Αγώνα της ΕΟΚΑ 1955-1959.

5. 30 Ιανουαρίου

Απονομή του αργυρού μεταλλίου «Χαιρετισμός στη Λευτεριά» με ανα-

μνηστική τιμητική πλακέτα στον πρόεδρο της Ελλάδας στην Κύπρο κ. Βασίλειο Παπαϊωάννου για την προσφορά του ιδίου και της πρεσβείας κατά την εδώ υπηρεσία του.

6. 23 Μαρτίου

Φιλοξενία και βράβευση της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών από το Σ.Ι.Μ.Α.Ε, το Ι.Δ.Α.Α.Ε και τους Συνδέσμους Αγωνιστών, με το αργυρό μετάλλιο «Χαιρετισμός στη Λευτεριά» για τα 30 χρόνια οργανωμένων προσκυνηματικών επισκέψεων των φοιτητών και καθηγητών του στην Κύπρο.

7. 26 Μαρτίου

Πανηγυρική εκδήλωση για την 60στή επέτειο του Απελευθερωτικού Αγώνα της ΕΟΚΑ στην «Αίθουσα Ηρώων» του οικήματος των Συνδέσμων Αγωνιστών, με θέμα «Ο Αγώνας της ΕΟΚΑ στην Ιστορία-60 χρόνια μετά», με κύριο ομιλητή τον επίτιμο Πρόεδρο του Ι.Δ.Α.Α.Ε κ. Μιχαλάκη Μαραθεύτη.

Στην εκδήλωση προσκλήθηκε και απηύθυνε χαιρετισμό ο Πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας κ. Νίκος Αναστασιάδης.

Η εκδήλωση περιλάμβανε έκθεση φωτογραφιών από τον Αγώνα, πεντάλεπτο επετειακό φιλμάκι «Ο Απελευθερωτικός Αγώνας της ΕΟΚΑ - 60 χρόνια μετά», χαιρετισμό από τον Πρόεδρο των Συνδέσμων Αγωνιστών

ΕΟΚΑ κ. Θάσο Σοφοκλέους, ανάγνωση ποιημάτων του Αγώνα και τραγούδια από τη χορωδία των Συνδέσμων Αγωνιστών.

8. 1 Απριλίου

Πανηγυρικός εορτασμός της Εθνικής Επετείου της 1ης Απριλίου 1955 στο στάδιο «Τάσος Παπαδόπουλος-Ελευθερία»

Στα πλαίσια του εορτασμού της εθνικής επετείου παρουσιάστηκε θεατρικό σενάριο με θέμα «Οι τελευταίες εβδομάδες του οδοιπορικού του Γρηγόρη Αυξεντίου και το ολοκαύτωμα του Μαχαιρά στις 3 του Μάρτη 1957».

9. Επετειακές εκδηλώσεις στη Θεσσαλονίκη, Αθήνα, Νέα Υόρκη και Σικάγο

9.1. Θεσσαλονίκη (22/4/2015)

Επετειακή εκδήλωση στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης σε συνεργασία με τις Κυπριακές Οργανώσεις Θεσσαλονίκης, κατά την οποία θα τιμηθεί το Πανεπιστήμιο με το αργυρό μετάλλιο «Χαιρετισμός στη Λευτεριά». Θα παρουσιαστούν επίσης τα βραβευθέντα έργα εικαστικού διαγωνισμού, που προκήρυξαν οι Κυπριακές Οργανώσεις Θεσσαλονίκης. Τα βραβεία χρηματοδοτήθηκαν από το Συμβούλιο Ιστορικής Μνήμης Αγώνα ΕΟΚΑ 1955-1959.

Η εκδήλωση θα περιλαμβάνει επίσης πεντάλεπτο επετειακό φιλμάκι «Ο Απελευθερωτικός Αγώνας της ΕΟΚΑ-60 χρόνια μετά», έκθεση φωτογραφιών

από τον Αγώνα και χαιρετισμούς από τους Συνδέσμους Αγωνιστών, το Πανεπιστήμιο και τις Κυπριακές Οργανώσεις Θεσσαλονίκης.

9.2. Αθήνα (27/4/2015)

Επετειακή εκδήλωση στο Πανεπιστήμιο Αθηνών για τα 60 χρόνια από την έναρξη του Απελευθερωτικού Αγώνα της ΕΟΚΑ 1955-1959, σε συνεργασία με την Πρεσβεία της Κύπρου στην Αθήνα και τις Οργανώσεις των Κυπρίων Αθηνών.

Η εκδήλωση θα περιλαμβάνει έκθεση φωτογραφικών από τον Αγώνα της ΕΟΚΑ, πεντάλεπτο επετειακό φιλμάκι «Ο Απελευθερωτικός Αγώνας της ΕΟΚΑ-60 χρόνια μετά» και χαιρετισμούς-ομιλίες από τους οργανωτές της εκδήλωσης.

Κατά την εκδήλωση θα τιμηθούν επίσης από το Πανεπιστήμιο Αθηνών οι Σύндесμοι Αγωνιστών ΕΟΚΑ 1955-1959, το Συμβούλιο Ιστορικής Μνήμης Αγώνα ΕΟΚΑ 1955-1959 και το Ίδρυμα Απελευθερωτικού Αγώνα ΕΟΚΑ 1955-1959, για τη συντήρηση της ιστορικής μνήμης του Αγώνα.

9.3. Νέα Υόρκη-Σικάγο

Η εκδήλωση προγραμματίζεται να γίνει το Σεπτέμβριο του 2015, με τη ευκαιρία της παρουσίας του Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας στην Αμερική, για να προσφωνήσει τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών.

Η εκδήλωση θα περιλαμβάνει έκθεση

φωτογραφιών από τον Απελευθερωτικό Αγώνα της ΕΟΚΑ, χαιρετισμό από τον Πρόεδρο της Κυπριακής Δημοκρατίας, τους Συνδέσμους Αγωνιστών και της Κυπριακής Παροικίας Αμερικής. Στην αρχή θα προβληθεί επίσης πεντάλεπτο επετειακό φιλμάκι «Ο Απελευθερωτικός Αγώνας της ΕΟΚΑ-60 χρόνια μετά».

10. Λονδίνο-Μπίρμιγχαμ (Δεύτερο δεκαήμερο Μαΐου 2015)

Επετειακές εκδηλώσεις με τη βοήθεια και τη συνεργασία της Υπάτης Αρμοστείας Λονδίνου και της κυπριακής παροικίας του Λονδίνου και Μπίρμιγχαμ.

11. Απονομή τιμητικής πλακέτας στην ΕΛΔΥΚ για τα 55 χρόνια παρουσίας της στην Κύπρο (η ημερομηνία θα καθοριστεί σε συνεννόηση με την ΕΛΔΥΚ)

12. Απονομή τιμητικής πλακέτας στην Εθνική Φρουρά για την προσφορά της στην άμυνα της Κύπρου (η ημερομηνία της εκδήλωσης θα καθοριστεί σε συνεννόηση με την Εθνική Φρουρά)

13. Απονομή τιμής σε Σωματεία και Οργανώσεις για την προσφορά τους στον Απελευθερωτικό Αγώνα της ΕΟΚΑ 1955-1959 (βρίσκεται σε εξέλιξη).

14. Περιφερειακά Φεστιβάλ Νεολαίας με τη συνεργασία της Συνομοσπονδίας Εργατών Κύπρου (ΣΕΚ), τον Οκτώβρη του 2015.

15. Οργάνωση Παγκύπριας Ημερίδας Στίβου από την Ολυμπιακή Επιτροπή (η ημερομηνία θα καθορισθεί αργότερα).

16. Έκδοση αναμνηστικού γραμματοσήμου με θέματα από τον Αγώνα της ΕΟΚΑ, όπως η πρώτη προσφυγή στα Ηνωμένα Έθνη, η άφιξη του Διγενή

στην Κύπρο με το πλοιάριο «Σειρήν» κ.α.

17. Καταληκτήρια εκδήλωση των επετειακών εκδηλώσεων για τα 60 χρόνια από την έναρξη του Αγώνα της ΕΟΚΑ στην Αίθουσα Ηρώων του Ιδρύματος Απελευθερωτικού Αγώνα ΕΟΚΑ 1955-1959 (τον Νοέμβριο 2015)

60 ΧΡΟΝΙΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ ΤΗΣ Ε.Ο.Κ.Α

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Σ.Ι.Μ.Α.Ε, οι Σύνδεσμοι Αγωνιστών ΕΟΚΑ και το ΙΔ.Α.Α.Ε στα πλαίσια εκδηλώσεων για τα 60 χρόνια από την έναρξη του Αντιαποικιακού Απελευθερωτικού Αγώνα της ΕΟΚΑ εναντίον των Αγγλων αποικιοκρατών, οργάνωσαν σε συνεργασία με τις παροικιακές οργανώσεις, με άκρα επιτυχία εκδηλώσεις στη Θεσσαλονίκη με τη συμμετοχή 12 Γυμνασίων και Λυκείων υπό την αιγίδα του Υπουργείου Μακεδονίας-Θράκης, στην Αθήνα σε συνεργασία με την Κυπριακή πρεσβεία, το Πανεπιστήμιο Αθηνών και τις οργανώσεις, καθώς και στο Λονδίνο και το Μπίρμιγχαμ, με οργανωτή την αντίστοιχη Κυπριακή Παροικία.

Η εκδήλωση στη Θεσσαλονίκη έγινε στην Αίθουσα Εκδηλώσεων του Αρι-

στοτέλειου Πανεπιστημίου το οποίο τιμήθηκε με το αργυρό μετάλλιο «Χαιρετισμός στη Λευτεριά».

Στην εκδήλωση της Αθήνας τιμήθηκαν από τον Πρύτανη του Πανεπιστημίου οι οργανώσεις των Αγωνιστών με ειδική περγαμινή καθώς και ο γλύπτης Ευάγγελος Μουσάκας για τα αξιόλογα έργα του στην Κύπρο, όπως το Ηρώον στον Κάτω Αμιάντο και ο ανδριάντας του Κυριάκου Μάτση στον κυκλικό κόμβο του Προεδρικού Μεγάρου.

Στη Θεσσαλονίκη κύριος ομιλητής ήταν ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Σωκράτης Χάσιος, στην Αθήνα ο Υπουργός Άμυνας κ. Χριστόφορος Φωκαΐδης και στο Λονδίνο ο Υπουργός Εξωτερικών κ. Ιωάννης Κασουλίδης.

Χαιρετισμός
 Προέδρου Σ.Ι.Μ.Α.Ε κ. Ανδρέα Μαΐμαρίδη
 στο «Αριστοτέλειο» Θεσσαλονίκης
 22 Απριλίου 2015

Κύριοι Υπουργοί της Ελλάδος και της Κύπρου,
 Πανιερώτατε,
 Κύριε Πρύτανη,
 Έλληνες και Ελληνίδες,

Βρισκόμαστε σήμερα εδώ στη μητέρα Πατρίδα, για να μεταφέρουμε στον αδελφό λαό της Ελλάδας μήνυμα Εθνικής Ανάτασης που πηγάζει από τον Απελευθερωτικό μας Αγώνα της ΕΟΚΑ.

Αψευδής μάρτυρας των ακατάλυτων δεσμών του Ελληνισμού σε όλο των Ελλήνων χώρο είναι η ισχυρή παρουσία Κυπρίων εθελοντών σε όλες τις εθνικές εξορμήσεις από την αρχαιότητα με την αναφορά στην Ιλιάδα και Οδύσσεια κυπριακής παρουσίας, την παρουσία Κυπρίων στην εξόρμηση του Μεγάλου Αλεξάνδρου προς Ανατολάς, στο Βυζάντιο αλλά και η έντονη παρουσία δεκάδων Κυπρίων στον Μακεδονικό Αγώνα και στους Βαλκανικούς πολέμους όπου δεκάδες Κύπριοι λίπαναν με τα κόκαλά τους τον Μακεδονικό κάμπο, αποδεικνύοντας έμπρακτα το όμαμο, το ομόδοξο, το ομόγλωσσο και το ομόθρησκο του Ελληνισμού.

Ο αντιαποικιακός Απελευθερωτικός μας Αγώνας, μακρυνά από μικρά και ανήθικα, γνήσια αντιαποικιακός, εθνικός και Απελευθερωτικός, έλαμψε ως αστέρας πολύφωτος στο στερέωμα του ελληνικού χώρου και καταύγασε τον απανταχού Ελληνισμό, δίνοντας του τιμή και αξιοπρέπεια.

Εξήντα χρόνια έχουν περάσει από τότε, όταν την άγια νύχτα εκείνης της 1ης Απριλίου 1955 άνοιξαν οι κυπριακοί ουρανοί και μέσα από αυτούς πρόβαλε ο Διγενής, ο Βυζαντινός στρατηλάτης, αναστημένος στους μύθους και τις παραδόσεις του λαού μας, ο Παράκλητος Αρχηγός με τη ρομφαία

του χιλιόχρονου εκδικητή να σηκώσει τον λαό μας σε ύψη ουρανοφόρα.

Ο λαός μας, συνεπαρμένος από τα φλογερά κηρύγματα του Μακαρίου, πήρε την τύχη του στα χέρια του, εγκατέλειψαν τα χωράφια τους τα αγροτόπαιδα, άφησαν τα βιβλία και τα τετράδιά τους οι μαθητές και οι μαθήτριες, άφησαν τα εργαλεία τους οι τεχνίτες.

Στρατιές ο λαός μας ακολούθησε τον Μεσσία του, τον Διγενή και τέσσερα χρόνια τράβηξε το βαρύ κουπί του Αγώνα. Τέσσερα χρόνια ανείπωτης προσπάθειας, αγωνίας, αίματος, ιδρώτα, κατ' οίκον περιορισμούς, ανατινάξεις των εστιών του.

Τέσσερα χρόνια πολέμου σκληρού, με ένα δυνάστη αδιάτακτο, που χρησιμοποίησε όλων των ειδών τη βία ενάντια στον λαό μας.

Φόνοι, βασανιστήρια, στρατόπεδα συγκέντρωσης, φυλακίσεις στην Κύπρο και στην Αγγλία.

Έστειλε η Αγγλία στρατάρχες δοξασμένους, δολοφόνους λαών, άλλων ανταποικιακών κινημάτων, έκανε εισαγωγή πτυχιούχων βασανιστών που πήραν τα πτυχία τους στα βασανιστήρια του λαού της Κέννας, της Ροδεσίας, του Κονγκό και άλλων πολυβασανισμένων της Αφρικής που αρνούνταν να δεχτούν, όπως και ο λαός μας, «τα θεία» δώρα του δυνάστη και να υποκύβουν στα βασανιστήριά τους.

Και είναι εδώ, στα μαρμάρια αλώνια της Κύπρου μας, που εξευτελίστηκαν

οι μεγάλосχημοι αυτοί Στρατάρχες της Μεγάλης Βρετανίας και οι επιστήμονες βασανιστές της.

Ο Κυπριακός Ελληνισμός, οι ήρωες του νεώτερου Ελληνισμού, το τελευταίο μαχόμενο τμήμα του Έθνους των Ελλήνων, όρθωνε αγέρωχα το ανάστημά του απέναντι στον δυνάστη, πολέμωσε με ίδια φτωχά μέσα που η ανάγκη πίεζε το μυαλό του να επινοήσει και νικούσε και κέρδιζε.

Κέρδιζε σε ενέδρες νυχτερινές, αναγκάζοντας τους στρατοκράτες να μην κυκλοφορούν στην ύπαιθρο τα βράδια, φοβούμενοι τις ενέδρες της ΕΟΚΑ.

.....

Αγόγγιστα βάσταξε ο κυπριακός λαός τα τέσσερα χρόνια, τα δίσεκτα του πολέμου και κέρδισε την Ανεξαρτησία του και έκαμαν οι χαροκαμένες μάνες των εκατό οκτώ ηρώων μας, χαλάλι στην πατρίδα Ελλάδα τα παιδιά τους.

Μας χάρισαν εκατό οκτώ φωτεινούς οδοδείκτες, στοιχισμένους στον δρόμο μας, μήπως λοξοδρομήσουμε κινούμεντες για το χρέος.

Χρέος χρωστούμενο σε αυτούς από όλο τον απανταχού Ελληνισμό, το οποίο θα εξοφληθεί μόνο με το διώξιμο του Αττίλα από τη γη μας.

Τότε οι ψυχές των ηρώων μας θα ησυχάσουν. Τότε μόνο θα ησυχάσει και ο απανταχού Ελληνισμός.

Ζήτω η Κύπρος.

Ζήτω η Ελλάς.

Οι μαθητές της Θεσσαλονίκης Τίμησαν τους ήρωες του κυπριακού Αγώνα 1955-59

«Ο Φιλελεύθερος», 3 Μαρτίου 2015

Την Τετάρτη 22 Απριλίου 2015, πραγματοποιήθηκε για έκτη συνεχή χρονιά με μεγάλη επιτυχία στην κατάμεστη Αίθουσα Τελετών του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης από σχολεία Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης της πόλης, εκδήλωση μνήμης και τιμής για τους ήρωες του απελευθερωτικού Αγώνα της ΕΟΚΑ 1955-59.

Κύριος ομιλητής στην εκδήλωση ήταν ο υπουργός Εσωτερικών της Δημοκρατίας κ. Σωκράτης Χάσιος, ο οποίος αναφέρθηκε στο μεγαλείο της ψυχής και στον ηρωισμό των αγωνιστών του 1955, οι οποίοι πολέμησαν και θυσιάστηκαν για την απελευθέρωση της Κύπρου. Ο υπουργός τόνισε ότι: «Αυτές τις δύσκολες στιγμές που περνά ο Ελληνισμός της Κύπρου, οπλιζόμαστε με θάρρος και υπομονή για να αντέξουμε και να σταθούμε ακλόνητοι εκεί όπου η μοίρα μάς έταξε. Η 1η Απριλίου 1955 αποτελεί φωτεινό φάρο στη μακραίωνη Ιστορία μας, στην προσπάθειά μας να καταστήσουμε την πατρίδα μας ξανά ελεύθερη και επανενωμένη».

Την εκδήλωση διοργάνωσαν το Γενικό Προξενείο της Κυπριακής Δημοκρατίας στη Θεσσαλονίκη, η Ομοσπονδία Κυπριακών Οργανώσεων Ελλάδας, οι δύο Σύλλογοι Κυπρίων Θεσσαλονίκης και η Περιφερειακή Διεύθυνση Εκπαίδευσης Κεντρικής Μακεδονίας, και τελούσε υπό την αιγίδα της υφυπουργού

Μακεδονίας και Θράκης κ. Κόλλια-Τσαρουχά, με χορηγούς το Συμβούλιο Ιστορικής Μνήμης Αγώνα ΕΟΚΑ 1955-59 και το Πανεπιστήμιο Λευκωσίας.

Στο πλαίσιο της εκδήλωσης, απονεμήθηκαν από τους προέδρους του Συμβουλίου Ιστορικής Μνήμης Αγώνα ΕΟΚΑ 1955-1959, των Συνδέσμων Αγωνιστών ΕΟΚΑ 1955-1959 και του Ιδρύματος Απελευθερωτικού Αγώνα 1955-1959 βραβεία στους μαθητές που διακρίθηκαν στον Διαγωνισμό Ζωγραφικής με τίτλο «Μικρή πατρίδα, μεγάλες θυσίες», οι οποίοι αποτύπωσαν -συνδέοντας το χτες με το σήμερα- την εμπειρία, τις απόψεις και το όραμά τους για την αξία της ελευθερίας.

Απονεμήθηκε επίσης τιμή ένεκεν, από τον πρόεδρο των Συνδέσμων Αγωνιστών 1955-1959 κ. Σοφοκλέους, στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης το μετάλλιο «Χαιρετισμός στη Λευτεριά» για τη διαχρονική προσφορά του στους αγώνες της Κύπρου για ελευθερία και δημοκρατία.

Από την εκδήλωση στη Θεσσαλονίκη

Χαιρετισμός του Προέδρου των Συνδέσμων Αγωνιστών ΕΟΚΑ 1955-1959 κ. Θάσου Σοφοκλέους στο «Αριστοτέλειο» Θεσσαλονίκης και το Πανεπιστήμιο Αθηνών

22 και 27 Απριλίου 2015

Με συγκίνηση και φορτισμένοι συναισθηματικά πατούμε σήμερα τα ιερά χώματα της Μακεδονίας, τη χώρα του Φιλίππου και του Αλέξανδρου, τη συμπτωτεύουσα της μητέρας πατρίδας. Εδώ όπου ανδρώθηκε και σπούδασε ο αθάνατος Κυριάκος Μάτσης, εδώ όπου άφησε τη σφραγίδα του, στην πόλη που αγάπησε και τραγούδησε ο τροβαδούρος της ΕΟΚΑ, ο αθάνατος ήρωάς μας, ο «Μιλτιάδης» της Οργάνωσης. Βρισκόμαστε εδώ στη Βόρεια Ελλάδα όπου υπηρέτησε ως Έφεδρος Αξιωματικός, ο αθάνατος Γρηγόρης Αυξεντίου, το καμάρι της Κυπριακής εποποιίας.

Ταντόχρονα πατούμε τα ιερά χώματα του Παρθενώνα, του Κλινού Άστεως της κοιτίδας του πολιτισμού και πρωτεύουσα της μητέρας πατρίδας. Εδώ όπου θεμελιώθηκαν από αρχαιοτάτων χρόνων οι αρχές και οι αξίες της ελευθερίας και της Δημοκρατίας.

Βρισκόμαστε εδώ ταπεινοί προσκυνητές, για να τιμήσουμε και να μνημονεύσουμε. Για να εκφράσουμε τον θαυμα-

σμό μας στους αθάνατους ήρωές μας, στην αδούλωτη γενιά του 55 και παράλληλα να σας μεταφέρουμε την αγωνία του λαού

μας για τον αγώνα που διεξάγουμε, ώστε να ανατρέψουμε τα άνομα σχέδια των Τούρκων και να επικρατήσει δικαιοσύνη και γνήσια ελευθερία στο πολύπαθο νησί μας.

Σήμερα, εξήντα χρόνια μετά από τον υπεράνθρωπο Αγώνα του Κυπριακού λαού για αποτίναξη του Αγγλικού ζυγού και ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα, που ήταν και παραμένει ο πόθος των Ελλήνων της Κύπρου, αποτιμούμε τον Αγώνα εκείνο που με πόνο, δάκρυα, θυσίες και αίμα έγραψε η αδούλωτη γενιά του πενήντα πέντε.

Νοιώθουμε πικραμένοι και αδικαιώτοι γιατί οι θυσίες του λαού μας δεν αξιοποιήθηκαν. Φθάσαμε στην τραγική κατάσταση με το 37% του κυπριακού εδάφους να είναι υπό τουρκική κατοχή, διακόσιες χιλιάδες Ελληνοκύ-

πριοι να είναι πρόσφυγες και με εκατοντάδες νεκρούς και αγνοούμενους.

Αδέλφια, βρισκόμαστε εδώ για δύο βασικούς στόχους. Πρώτον, όπως ανέφερα για να αποδώσουμε τις πρέπουσες τιμές στους ήρωες και στους μάρτυρές μας και δεύτερο για να σας ενημερώσουμε για όσα συμβαίνουν στο νησί και τις προσπάθειες που καταβάλλει η Τουρκία για να δημιουργήσει τετελεσμένα εις βάρος μας, ούτως ώστε όλοι μαζί να προσπαθήσουμε να ευαισθητοποιηθεί ο απανταχού Ελληνισμός, να διαφωτίσουμε τη διεθνή κοινωνία και να ανατρέψουμε τις λανθασμένες εντυπώσεις που δημιουργήσε η τουρκική προπαγάνδα εις βάρος μας, κατορθώνοντας από θύτες να παρουσιάζονται ως θύματα.

Δυστυχώς η δική μας η πλευρά παρουσιάζει μιαν ατονία και μια κάμψη του ενδιαφέροντος. Οι συντελεστές βέβαια που διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στην όλη συμπεριφορά μας είναι πολλοί, η πίεση που δεχθήκαμε θεμιτή και αθέμιτη είναι μεγάλη. Όμως πιστεύω απόλυτα ότι πρέπει και μπορούμε να αντιδράσουμε, να επανεύρουμε τους εαυτούς μας. Να νοιώσουμε το μεγα-

λείο της Ελλάδας, να νικήσουμε τις αδυναμίες μας, να απομονώσουμε τους ηττοπαθείς, τους κλέφτες και τους απάτριδες και να ανοίξουμε τα φτερά μας. Η Ελλάς πέρασε πολύ πιο δύσκολα. Τετρακόσια χρόνια σκλαβιάς δεν μπόρεσαν να αλλοιώσουν τον χαρακτήρα τους, τα ήθη, τα έθιμα, την περηφάνεια και την αξιοπρέπεια των Ελλήνων.

Αδέλφια είμαστε εδώ για να ενώσουμε τη φωνή μας με τη δική σας αντλώντας δύναμη από τους ήρωες του Ελληνικού Έθνους που μας κάνουν περήφανους από αρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερα, από τους Ομηρικούς μέχρι τους Μαραθωνομάχους, τους Σαλαμινομάχους, τους ήρωες του 21, τους ήρωες της Πίνδου, τους ήρωες και τους μάρτυρες της Ε.Ο.Κ.Α.

Έχουμε ηθική υποχρέωση να παραδώσουμε στα παιδιά και στα εγγόνια μας μια Ελλάδα δοξασμένη που να ακτινοβολεί και να φωτίζει την ανθρωπότητα με τις προαιώνιες αξίες της Ελευθερίας και της Δημοκρατίας που θεμελίωσαν οι πρόγονοι μας και αποτελούν το θεμέλιο της ύπαρξης και της λειτουργίας των εθνών.

Χαιρετισμός του Προέδρου του Σ.Ι.Μ.Α.Ε κ. Ανδρέα Μαϊμαρίδη σε εκδήλωση για τον Αγώνα της ΕΟΚΑ

15 Μαΐου 2015 Λονδίνο

Σεβασμιώτατε,

Κύριε Υπουργέ των Εξωτερικών της Κυпр. Δημοκρατίας,
Κύριε Πρόσβη της Μητέρας Πατρίδας Ελλάδας,
Κύριε Υπάτε Αρμοστή της Κυπριακής Δημοκρατίας,
Κύριε Ανδρέα Παπαευριπίδη, Πρόεδρε της Παροικίας
Κύριοι οργανωτές της εκδήλωσης,
Έλληνες και Ελληνίδες,

Κυριολεκτικά αισθάνομαι δέος, ευ-
ρισκόμενος στο βήμα για να απευ-
θύνω εγκάρδιο πατριωτικό χαιρετισμό
στην εκδήλωση που οργάνωσε η πα-
ροικία του Λονδίνου με τη συνεργασία
του Συμβουλίου Ιστορικής Μνήμης
Αγώνα ΕΟΚΑ 1955-1959, των Συνδέ-
σμων Αγωνιστών ΕΟΚΑ 1955-1959,
του Ιδρύματος Απελευθερωτικού
Αγώνα ΕΟΚΑ 1955-1959 και του Με-
λάθρου Αγωνιστών ΕΟΚΑ, για να τι-
μήσουμε τα 60 χρόνια από την έναρξη
του Απελευθερωτικού μας Αγώνα υπό
το λάβαρο της ΕΟΚΑ και με Αρχηγούς
τον Μακάριο και τον Διγενή καθώς
και τα εικοσάχρονα του Μελάθρου
Αγωνιστών ΕΟΚΑ.

Η απόφασή μας να μεταφέρουμε τις
επετειακές εορταστικές εκδηλώσεις
μνήμης στις μεγάλες παροικίες του Ελ-
ληνισμού στο εξωτερικό προτάθηκε

από μας και αγκα-
λιάστηκε από τον
Πρόεδρό μας κ.
Νίκο Αναστασιά-
δη, ο οποίος μας
έδω-σε όλη την
υποστήριξη που
χρειαζόμαστε για
να μεταφέρουμε το
πνεύμα της ΕΟΚΑ και της Ελλάδας
κοντά σας, να τονώσουμε την εθνική
μας ταυτότητα και να τονωθούμε ανα-
πνέοντας μαζί σας τον ζεϊδωρο αέρα
των ναμάτων του Κυπριακού Αγώνα
και να δώσουμε στη νέα γενιά των ξε-
νιτεμένων Κυπρίων Ελλήνων και Ελ-
λαδιτών τις πληροφορίες, τις αλήθειες
και πραγματικότητες γύρω από την
καταγωγή μας και την ιστορία μας.

Ο Κυπριακός Ελληνισμός, γνήσιος
απόγονος των αρχέγονων ελληνικών

φυλών, των Δωριέων, των Αρκαδών, των Αχαιών, των Ιώνων, παρέμεινε καθαρός, αφού δοκιμάστηκε όπως το χρυσάφι στη φωτιά του χρυσοχού και πέρασε με άριστα όλες τις δοκιμασίες, όσες δουλειές, όσους τυράννους, όσους κατακτητές και αν πέρασε. Όλοι καταδυνάστευαν το σώμα του, μα ποτέ δεν σκλάβωσαν την ψυχή του.

Ο Κυπριακός Ελληνικός λαός στη μακραίωνη ιστορία του διήλθε μέσα από δυστυχίες, θύελλες και μετοικεσίες για εκατονταετίες. Όμως μέσα στο DNA του υπήρχε το αίμα του Ονήσιλου, του Ευαγόρα, του Διγενή Ακρίτα και με μόνη παρηγοριά τον Θεό του, την Παναγία του, τους Αγίους του, την εκκλησία του, άντεξε περιμένοντας την Άγια μέρα που ο Βυζαντινός στρατηλάτης Διγενής, αναστημένος μέσα από τους μύθους και τις παραδόσεις του λαού μας, παρουσιάστηκε την περιίλαμψη 1η Απριλίου 1955. Σαν έτοιμοι από αιώνες ο λαός μας υπακούοντας στα κηρύγματα του Μακαρίου, τη φωνή του Διγενή, το «Ίτε παῖδες Ελλήνων» και το «Ἡ ΤΑΝ Ἡ ΕΠΙ ΤΑΣ», αυτά δηλαδή που μας κατέλειπαν οι πρόγονοί μας, τάχτηκαν κατά χιλιάδες στις τάξεις της ΕΟΚΑ. Τέσσερα χρόνια πολέμησε ο λαός μας με πρωτοφανή ευψυχία και ομοψυχία τον ξένο δυνάστη και πέτυχε την ανεξαρτησία του για πρώτη φορά ύστερα από εκατοντάδες χρόνια.

Χαιρετίζουμε σήμερα και αποδίδουμε την πρέπουσα τιμή στους 108 Ἡρώες μας, τους Αρχηγούς του Αγώνα μας Διγενή και Μακάριο, τις μάνες των μαχητών μας που αγόγγυστα ξημεροβραδιάζονταν μπροστά στην εικόνα της Παναγίας, προσευχόμενες στη Μεγαλόχαρη για την επιστροφή των παιδιών τους από τις επιχειρήσεις της ΕΟΚΑ.

Χαιρετίζουμε και αποδίδουμε την τιμή που αξίζει στον Κυπριακό λαό, ο οποίος στα τέσσερα αυτά χρόνια του Αγώνα αγόγγυστα αγκάλιασε και στήριξε τους Αγωνιστές, τους αντάρτες, τους φυλακισμένους και τους κλεισμένους στα κρατητήρια, είτε στην Κύπρο, είτε εδώ στις φυλακές της Αγγλίας.

Τέλος χαιρετίζουμε και ευχαριστούμε όλους εσάς που μαζευτήκατε απόψε εδώ για να τιμήσουμε όλοι μαζί τον Αγώνα μας για ελευθερία, τους νεκρούς μας και τους Ἡρώές μας.

Ιδιαίτερα ευχαριστούμε τον Πρόεδρο της Παροικίας κ. Ανδρέα Παπαευριπίδη, τον κύριο και την κυρία Γιαννάκη Κούβαρου και άλλους φίλους της παροικίας, τον τέως Πρέσβη κ. Τάκη Ιωάννη, τον φίλο Σεραφεύμ Διάκο, τον κ. Σταύρο Μιχαήλ, τον κ. Αχιλλέα Βανέση και όλα τα μέλη της Επιτροπής που με τη βοήθειά τους πετύχαμε αυτή την ωραία εκδήλωση.

*Δημοσιογραφική διάσκεψη του Σ.Ι.Μ.Α.Ε, ΣΥΝΔ., Ι.Δ.Α.Α.Ε
στο οίκημα της Έπατης Αρμοστείας της Κύπρου στο Λονδίνο.
Διακρίνεται ο Έπ. Αρμοστής και η ηγεσία των οργανώσεων
των Αγωνιστών.*

Χαιρετισμός του Υπουργού Εξωτερικών κ. Ιωάννη Κασουλίδη.

Χαιρετισμός του Προέδρου της παροικίας μας στο Λονδίνο κ. Ανδρέα Παπαευριπίδη.

Χαιρετισμός του Αρχιεπισκόπου Θυατείρων και πάσης Βρετανίας κ. Γρηγορίου.

Λονδίνο

Απονομή τιμητικής πλακέτας στον Αρχιεπίσκοπο Θυατείρων και πάσης Βρετανίας κ. Γρηγόριο για τις διαρκείς προσπάθειές του για διατήρηση του Ελληνισμού στη Μ. Βρετανία.

Ομιλία

του Προέδρου του Συμβουλίου Ιστορικής Μνήμης Αγώνα ΕΟΚΑ 1955-1959 κ. Ανδρέα Μαϊμαρίδη σε εκδήλωση για τον Αγώνα της ΕΟΚΑ με την ευκαιρία των 60 χρόνων από την έναρξη του Αγώνα, στο Μπίρμιγχαμ

17 Μαΐου 2015

Ελληνίδες και Έλληνες της Εκκλησιαστικής περιοχής Αγίου Λουκά στο Μπίρμιγχαμ,

Σήμερα είμαι υπερήφανος που ευρίσκομαι μπροστά σας αγαπητοί διακεκριμένοι φίλες και φίλοι στην εκκλησία του Αγίου Λουκά και έχω την ευκαιρία να εορτάσω μαζί σας την ιστορική επέτειο των 60 χρόνων από την έναρξη του Αγώνα της ΕΟΚΑ για απελευθέρωση της πατρίδας μας, της πολυαγαπημένης μας Κύπρου, από τον Αγγλικό ξυγό και τα είκοσι χρόνια από την ίδρυση του Μεγάλθρου Αγωνιστών ΕΟΚΑ, του οποίου έχω την τιμή να είμαι στο Διοικητικό Συμβούλιο.

Πολλοί από σας ίσως να λάβατε μέρος στον επικό εκείνο αγώνα της ένδοξης τετραετίας, κατά την οποία ο λαός μας πάλεψε, χωρίς να βαρυνγομήσει, χωρίς να ορρωδίσει, χωρίς να παραπονεθεί στα μαρμαρένια αλώνια των χωριών μας, στους δρόμους των πόλεων, στα βουνά και τις πεδιάδες μας.

Η παλλαϊκή συμμετοχή, όπως εκδηλώ-

θηκε, δείχνει την αποφασιστικότητα του λαού μας και την ωριμότητα που το εθνικό μας πρόβλημα απόκτησε μέσα από τους διαχρονικούς παθητικούς αγώνες των προγόνων μας, των παππούδων μας και των πατέρων μας.

Γιατί ο Κυπριακός λαός στη μακραίωνη πορεία του, γνώρισε πολλούς αφέντες, δεν άλλαξε όμως την εθνική του συνείδηση ούτε τη γλώσσα του, ούτε τη θρησκεία του.

Διατηρήθηκε μέσα από τους αιώνες της δουλείας του με μόνη παρηγοριά την Παναγία του και τους Αγίους προσευχόμενος μπροστά στο εικονοστάσι του σπιτιού του με το καντήλι του να τρεμοσβήνει και την ελπίδα του όμως ποτέ να μη σβήνει.

Μέχρι που ήλθαν οι Αρχάγγελοι της Λευτεριάς, ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος και ο Βυζαντινός Ακρίτας Διγενής που ξεσήκωσαν σε μια νύχτα τον λαό μας, που σαν έτοιμος από καιρό ζώστηκε τα άρματα, οι μαθητές εγκατέλειψαν τα βιβλία και τα θρανία τους,

οι αγρότες τα αλέτρια, οι τεχνίτες τα εργαλεία, οι δάσκαλοι και οι παπάδες γίνανε κήρυκες της λευτεριάς.

Και αξιώθηκε ο λαός, μετά την πολύχρονη επανάστασή του, αφού πήρε «μιαν ανηφοριά, βρήκε τα μονοπάτια που παν στη Λευτεριά».

Σε αυτό τον Λαό αποδίδουμε την πρόπουσα τιμή εξήντα χρόνια μετά την επανάστασή του, γονατίζουμε μπροστά στις χαροκαμένες μάνες των ηρώων μας, προσκυνούμε τους Σταυρούς και τα Άγια Χώματα των Φυλακισμένων Μνημάτων, ασπάζομαστε το αγιασμένο σχοινί της αγχόνης και μνημονεύουμε τους νεκρούς μας.

Αυτοί είναι οι οδοδείκτες που θα μας δείχνουν εσαεί το ιστορικό χρέος. Είναι οι κίονες που στηρίζουν το οικοδόμημα της Ανεξαρτησίας που μας δώρισαν οι Αγωνιστές της ΕΟΚΑ το 1960.

Η προσφορά όμως των Αγωνιστών δεν έληξε με τη λήξη του Αγώνα. Η προσφορά των Αγωνιστών προς τον Κυπριακό λαό, σαν ένδειξη τιμής για όσα

υπόφερε, βασανίστηκε, έχασε τα σπία του, τα παιδιά του, συνεχίζεται και στον ειρηνικό στίβο.

Οι Αγωνιστές συνεχίζοντας την προσφορά τους στον τόπο, σαν ελάχιστο αντίδωρο, ίδρυσαν και συντηρούν με τη βοήθεια και προσφορά όλων μας και εσάς, το Μέγαθρον Αγωνιστών ΕΟΚΑ, το οποίο προσφέρει τις υπηρεσίες του όχι μόνο στους Αγωνιστές αλλά και στους μαχητές που αντιμετώπισαν την τουρκανταρσία το 1963, τους τραυματίες και εγκλωβισμένους της απαίσιας τουρκικής εισβολής, τους αξιωματικούς και άνδρες της ΕΛΔΥΚ που υπηρέτησαν στην Κύπρο και τέλος σε όποιο Κύπριο και Έλληνα έχει ανάγκη περίθαλψης.

Για τούτους τους λόγους, το Μέγαθρο έχει καταστεί στη συνείδηση όλων μας, ο χώρος όπου βρίσκει κατανόηση και απάμβλυνση του πόνου του.

Σας ευχαριστώ που είχατε την υπομονή και με ακούσετε.

Ζήτω η Κύπρος μας.

Ομιλία

του Προέδρου των Συνδέσμων Αγωνιστών ΕΟΚΑ κ. Θάσου Σοφοκλέους σε εκδήλωση για τον Αγώνα της ΕΟΚΑ με την ευκαιρία των 60 χρόνων από την έναρξη του Αγώνα

17 Μαΐου 2015, Μπίρμιγχαμ

Πέρασαν ήδη εξήντα χρόνια από τότε που ο Αρχηγός της ΕΟΚΑ Γεώργιος Γρίβας Διγενής, με τις ευλογίες του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου, κυκλοφόρησε την προκήρυξη της 1ης Απριλίου 1955 και ΣΑΛΠΙΣΕ τη μεγάλη απόφαση για Αγώνα ενάντια στην Αγγλική αποικιοκρατία, για απελευθέρωση της Κύπρου μας και Ένωση με την Ελλάδα, επικαλούμενος τη βοήθεια του Θεού και τη συμπαράσταση των Ελλήνων. Η στάση και συμπεριφορά των Άγγλων αποικιοκρατών, που για 77 χρόνια όχι μόνο δεν λάμβαναν στα σοβαρά τα ειρηνικά διαβήματα του κυπριακού λαού για ελευθερία και Ένωση ήταν απαράδεκτη. Ο Κυπριακός λαός ήταν βασικά φιλειρηνικός και δεν είχε σχέση με όπλα και πολέμους. Για ό,τι έγινε, την ευθύνη φέρουν οι Άγγλοι αποικιοκράτες, που αθέτησαν τις υποσχέσεις που έδωσαν κατά τη διάρκεια του 2ου Παγκοσμίου Πολέμου προς τον σκλαβωμένο λαό. Αποκορύφωμα ήταν η απόρριψη από τους Άγγλους του δημοψηφίσματος της 15ης του Γενάρη του 1950 με το οποίο ο λαός μας ψήφισε με ποσοστό 96% ένωση με την Ελλάδα, ο δε υφυπουργός των Αποικιών Χόπκινσον δήλωνε προκλητικά το 1954 ότι ουδέποτε

θα αλλάξει το καθεστώς στην Κύπρο. Αυτό το «ουδέποτε» δεν άφηγε επιλογή. Οδήγησε τον σκλαβωμένο λαό στην επανάσταση.

Το κάλεσμα του Διγενή, άγγιξε τις καρδιές, ξύπνησε τους σκλάβους, αναπτέρωσε την ελπίδα. Ξεσηκώθηκε ο λαός μας για να αγωνισθεί και να διεκδικήσει την ελευθερία του και να ενώσει το πολύπαθο νησί μας με τη μάνα Ελλάδα.

Προαιώνιοι πόθοι και οραματισμοί, ελπίδες και όνειρα του σκλαβωμένου λαού, ήρθε η ώρα να γίνουν πραγματικότητα.

Η 1η Απριλίου 1955 αποτελεί την πιο γενναία υπέρβαση ήθους και αρετής και κοσμή την ιστορία της Κύπρου και ολόκληρου του ελληνικού έθνους, ως κορυφαία πράξη αυτοθυσίας και προσφοράς προς την ελευθερία.

Ο τιτάνιος αγώνας της ΕΟΚΑ, έσπασε τα δεσμά της δουλείας, υπέστειλε τη σημαία της αποικιοκρατίας και οδήγησε την Κύπρο στην ανεξαρτησία και παν' απ' όλα περιέσωσε την τιμή και την αξιοπρέπεια του σκλαβωμένου λαού. Δυστυχώς κάναμε λάθη και τα πράγματα εξελίχθηκαν λανθασμένα για να φθάσουμε μέχρι τη σημερινή

τραγική και επικίνδυνη κατάσταση.

Αγέραςτη η μνήμη, μάς μεταφέρει την ώρα τούτη στα δύσκολα χρόνια της επανάστασης, τότε που σύσσωμος ο Κυπριακός λαός, ακούοντας το κάλεσμα του Διγενή, ξεπέρασε τον εαυτό του, ξέφυγε από την καθημερινότητα, και μετουσιώθηκε, μεταμορφώθηκε σε γίγαντα Αγωνιστή, για να διεκδικήσει αυτό που του ανήκει, αφηφώντας όσο βαρύ κι αν ήταν το τίμημα. Έβγαλε τότε φτερά ο λαός μας, και πέταξε στους αιθέρες, για να φτάσει το όνειρο και πρόσφερε τα πάντα στον τιτάνιο και υπεράνθρωπο εκείνο Αγώνα για Λευτεριά. Τα υπάρχοντά του, τα παιδιά του, το αίμα του, τη ζωή του. Αψήφησε τον θάνατο και πάλεψε, με όλες του τις δυνάμεις, τις σιδερόφρακτες στρατιές του Χάρτινγκ, με μόνα όπλα την πίστη και τη λεβεντιά της ψυχής του.

Ζωντανές οι μνήμες διεγείρουν τον ψυχικό μας κόσμο. Τιμούμε και μνημονεύουμε τους αθάνατους ήρωές μας. Με δέος αναλογιζόμαστε τους εννέα ηρωομάρτυρες της αγχόνης, που αγέρωχοι και αλύγιστοι πορεύτηκαν προς την αθανασία ψάλλοντας τον εθνικό μας ύμνο. Με πόνο ψυχής φέρνουμε στον νου μας τους 14 αγωνιστές που ξεψύχησαν κάτω από τα φρικτά κι απάνθρωπα βασανιστήρια, παίρνοντας μαζί τους τα μυστικά της Οργάνωσης.

Μνημονεύουμε τα παλληκάρια που έπεσαν στο πεδίο της τιμής. Τιμούμε και μνημονεύουμε τον αετό του Μαχαίρα, Γρηγόρη Αυξεντίου, που σαν νέος Λεωνίδα βροντοφώναξε το

«Μολών Λαβέ» και έγινε ολοκαύτωμα, λαμπάδα ακριβή στην Παναγιά. Αφουγκραζόμαστε τη φωνή του Κυριάκου Μάτση, «ου περί χρημάτων τον αγώνα ποιούμεθα αλλά περί αρετής». Σαν υπερκόσμιος ύμνος ακούεται το δοξαστικό των λιονταρόψυχων παλληκαριών του Λιοπετρίου που μετέτρεψαν τον Αχυρώνα σε νέο Χάνι της Γραβιάς. Επικοινωνούμε νοερά με τους αθάνατους ήρωες. Μια επικοινωνία ψυχής με ψυχή. Ο διάλογος με την ιστορία είναι ανοιχτός και η ιστορία είναι ζωντανή, γραμμένη με τα δάκρυα, τον πόνο και το αίμα της γενιάς του '55.

Μνημονεύουμε τις αδούλωτες μάνες που σήκωσαν τον σταυρό τους και ανέβηκαν με καρτερία και αξιοπρέπεια τον Γολγοθά τους προσφέροντας «χαλάλι» τα παιδιά τους στην πατρίδα.

Μνημονεύουμε και τιμούμε όλους εκείνους, επώνυμους, και ανώνυμους, που αγωνίστηκαν με πάθος και πρόσφεραν τα πάντα στον βωμό της Λευτεριάς. Όλους εκείνους που βασανίστηκαν, πείνασαν, δίψασαν, κοιμήθηκαν σε σπηλιές, μέσα στα χιόνια και στο κρύο. Όλους εκείνους που μπήκαν στις φυλακές και στα κρατητήρια.

Μνημονεύουμε και εκφράζουμε την ευγνωμοσύνη μας στους Αρχηγούς του Αγώνα μας Μακάριο και Διγενή.

Υποκλινόμαστε μπροστά στο μεγαλείο της ψυχής των 108 ηρώων μας, εκφράζουμε τον θαυμασμό μας και εναποθέτουμε την ευγνωμοσύνη μας για όσα μας πρόσφεραν.

Τα μνημόσυνα και οι μνήμες, γι' αυτούς

που πρόσφεραν τη ζωή τους είναι ασφαλώς ηθική υποχρέωση, επιβεβλημένο καθήκον και χρέος, είναι όμως συγχρόνως για μας ψυχική ανάγκη. Είναι μια ψυχοπνευματική επικοινωνία που μας επιτρέπει και μας βοηθά αφ' ενός να νοιώσουμε την ύπαρξη του υπέρτατου Όντος, του Θεού, και αφ' ετέρου, να αναλογισθούμε το μεγαλείο της δικής τους πορείας, να παραδειγματισθούμε, να αντλήσουμε διδάγματα, να σφυρηλατήσουμε την πίστη μας και την αυτοπεποίθησή μας. Να κατανοήσουμε το βαθύτερο νόημα της ζωής και να ιεραρχήσουμε τις προτεραιότητές μας.

Ελληνίδες και Έλληνες, ξενιτεμένα μας αδέρφια. Την ώρα τούτη της προσευχής και της ενατένισης, ο νους και η καρδιά μας είναι στραμμένα στο εθνικό μας θέμα. Η εδώ παρουσία μας με την ευκαιρία των εξήντα χρόνων από την έναρξη του απελευθερωτικού μας Αγώνα, εκτός από το χρέος να μνημονεύσουμε και να αποδώσουμε τις πρέπουσες τιμές στους ηρωομάρτυρες και στους πρωτεργάτες του απελευθερωτικού μας Αγώνα, εμπεριέχει συγχρόνως μια προσπάθεια για κινητοποίηση όλων των δυνάμεων του ελληνισμού, στην προσπάθεια να σώσουμε την Κύπρο μας από τους κινδύνους που την απειλούν. Βρισκόμαστε εδώ για να ενώσουμε τη φωνή μας με τις δικές σας και να συντονίσουμε τις προσπάθειές μας για τη σωτηρία της Κύπρου μας.

Οι Έλληνες της διασποράς φθάνουν τα δώδεκα εκατομμύρια. Γι' αυτό πρέπει όλοι μαζί να αγωνιστούμε για να ανα-

τρέψουμε τα δόλια και άνομα σχέδια της Τουρκίας, που δυστυχώς έχει κατορθώσει με την προπαγάνδα και τα μέσα που διαθέτει να δημιουργήσει στον διεθνή χώρο δεδομένα εις βάρος μας. Οι ιθύνοντες της διεθνούς κοινότητας τούς επιτρέπουν, παραμένοντας απαθείς, να κρατούν με τη δύναμη των όπλων το 37% του κυπριακού εδάφους, 200.000 Έλληνες στην Κύπρο να είναι πρόσφυγες και εκατοντάδες αγνοούμενοι. Να σφετερίζονται τις περιουσίες μας, να μαγαρίζουν τα ιερά και τα όσια μας και να αλλοιώνουν τον δημογραφικό χαρακτήρα των κατεχομένων.

Ο δικός σας ρόλος, όπως και όλων των Ελλήνων της διασποράς είναι σημαντικός και καθοριστικός. Είστε οι καλύτεροι πρεσβευτές της Κύπρου μας. Η Κύπρος και ιδιαίτερα οι αγωνιστές της ΕΟΚΑ κάνουμε έκκληση ώστε όλοι μαζί σε μια υπέρτατη προσπάθεια να εργαστούμε για τη σωτηρία της πολυπαθής πατρίδας μας. Να τη σώσουμε από τα νύχια των Τούρκων και να δικαιωθούν οι Αγώνες και οι θυσίες του λαού μας.

Οι Αγωνιστές της ΕΟΚΑ που είχαμε την τύχη ή την ατυχία να ζήσουμε και να βιώσουμε όσα τραγικά έγιναν, παραμένουμε στις επάλξεις και θα αγωνιζόμαστε μέχρι να φύγουν τα στρατεύματα κατοχής και όλοι οι έποικοι και μέχρι να επικρατήσει στο νησί ελευθερία, δημοκρατία και δικαιοσύνη.

Για μας το Κυπριακό είναι θέμα εισβολής και κατοχής και πρώτο αίτημα πρέπει να είναι να φύγουν οι εισβολείς.

Ελληνίδες και Έλληνες,

Η διασφάλιση της εθνικής επιβίωσης στη γη των πατέρων μας, είναι χρέος ιερό, είναι χρέος υπαρκτικό, είναι δικαίωμά μας αναπαλλοτρίωτο, είναι χρέος έναντι του εαυτού μας, έναντι των προγόνων μας, έναντι των παιδιών μας και προπάντων, έναντι των νεκρών του μεγάλου Αγώνα μας. Όλοι μαζί εμπνευσμένοι και καθοδηγούμενοι από το πνεύμα της ΕΟΚΑ ας επιτελέσουμε και πάλι το καθήκον μας προς την πατρίδα.

Οι ήρωες και οι μάρτυρες του Αγώνα, σαν άφθαρτο ιδανικό και δόξα αγέραστη θα φωτίζουν, θα εμπνέουν, και θα καθοδηγούν τον νου και την καρδιά μας στον δρόμο της προσφοράς και του χρέους για τη σωτηρία της Κύπρου μας.

Οι αγώνες και οι θυσίες των Αγωνιστών της ΕΟΚΑ μας καθορίζουν με ακρίβεια το δικό μας μέτρο και τη δική μας στάση και συμπεριφορά απέναντι στην πατρίδα. Και είναι μ' αυτό το μέτρο που θα κριθούμε.

Θα ήθελα με την εδώ συνάντησή μας να εκφράσω τις ευχαριστίες μας και να σας συγχαρώ για την αγάπη και τη στήριξη που δίνεται στο Μέγαθρο Αγωνιστών ΕΟΚΑ, που ως γνωστό επιτελεί αξιόλογο έργο και προσφέρει βοήθεια στους συναγωνιστές και στους συνανθρώπους μας γενικότερα που το έχουν ανάγκη.

Θέλω να γνωρίζετε ότι το Μέγαθρον είναι η ωραιότερη προσφορά της ΕΟΚΑ στον κυπριακό λαό. Τιμά τους δημιουργούς του, τιμά την ΕΟΚΑ, τιμά τους αγωνιστές κι όλους όσους το στηρίζουν.

Εορτασμός της 1ης Απριλίου στη Δευτερά

Στιγμιότυπο από τον εορτασμό της 1ης Απριλίου στον ΕΘΝΙΚΟ Δευτεράς. Διακρίνεται ο Μητροπολίτης Ταμασού & Ορεινής κ. Ησαΐας, ο Τομεάρχης κ. Ανδρέας Σεϊτάνης και πολλοί άλλοι συναγωνιστές και εκτιμητές του Αγώνα της Ε.Ο.Κ.Α.

«Με την βοήθεια του Θεού
 Με πίστιν εις τον τίμιον Αγώνα μας
 Με την συμπαράστασιν ολοκλήρου του Ελληνισμού
 και με την βοήθειαν των Κυπρίων
 αναλαμβάνομεν τον Αγώνα
 διά την αποτίναξιν του Αγγλικού Ζυγού
 με σύνθημα εκείνο το οποίον μας κατέλειπαν
 οι πρόγονοι μας ως ιεράν παρακαταθήκην
Ή ΤΑΝ Ή ΕΠΙ ΤΑΣ»

Εξήντα χρόνια μετά από τότε που ο Αρχηγός της ΕΟΚΑ Γεώργιος Γρίβας Διγενής, με τις ευλογίες του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου, κυκλοφόρησε την προκήρυξη της 1ης Απριλίου 1955 και ΣΑΛΠΙΣΕ τη μεγάλη απόφαση για Αγώνα ενάντια στην Αγγλική αποικιοκρατία, για απελευθέρωση της Κύπρου μας και Ένωσή της με την Ελλάδα, επικαλούμενος τη βοήθεια του Θεού και τη συμπαράσταση όλων των Ελλήνων.

Το κάλεσμα του Διγενή, άγγιξε τις καρδιές, ξύπνησε τους σκλάβους, αναπτέρωσε την ελπίδα. Ξεσηκώθηκε ο λαός μας για να αγωνισθεί και να διεκδικήσει την ελευθερία του και να ενώσει το πολύπαθο νησί μας με τη μάνα Ελλάδα. Προαιώνιοι πόθοι και οραματισμοί, ελπίδες και όνειρα του σκλαβωμένου λαού ήρθε η ώρα να γίνουν πραγματικότητα.

Αγέραςτη η μνήμη, μάς μεταφέρει την ώρα τούτη στα δύσκολα χρόνια της

επανάστασης, τότε που σύσσωμος ο Κυπριακός λαός, ακούοντας το κάλεσμα του Διγενή, ξεπέρασε τον εαυτό του, ξέφυγε από την καθημερινότητα

και μετουσιώθηκε, μεταμορφώθηκε σε γίγαντα Αγωνιστή, για να διεκδικήσει αυτό που του ανήκει, αψηφώντας όσο βαρύ κι' αν ήταν το τίμημα. Έβγαλε τότε φτερά ο λαός μας, και πέταξε στους αιθέρες για να φτάσει το όνειρο και πρόσφερε τα πάντα στον τιτάνιο και υπεράνθρωπο εκείνο Αγώνα για Λευτεριά. Τα υπάρχοντά του, τα παιδιά του, το αίμα του, τη ζωή του. Αψήφησε τον θάνατο και πάλεψε, με όλες του τις δυνάμεις, τις σιδερόφρακτες στρατιές του Χάρτινγκ, με μόνα όπλα την πίστη και τη λεβεντιά.

Ζωντανές οι μνήμες διεγείρουν τον ψυχικό μας κόσμο. Τιμούμε και μνημονεύουμε τους αθάνατους ήρωές μας. Τους εννέα ηρωομάρτυρες της αγχόνης, που αγέρωχοι και αλύγιστοι πορεύτηκαν προς την αθανασία ψάλλοντας τον εθνικό μας ύμνο. Τους 14 αγωνι-

στές που ξεψύχησαν κάτω από τα φρικτά κι απάνθρωπα βασανιστήρια, παίρνοντας μαζί τους τα μυστικά της Οργάνωσης.

Μνημονεύουμε τα παλληκάρια που έπεσαν στο πεδίο της τιμής. Τιμούμε και μνημονεύουμε τον αετό του Μαχαιρά, Γρηγόρη Αυξεντίου. Αφουγκραζόμαστε τη φωνή του Κυριάκου Μάτση «ου περί χρημάτων τον αγώνα ποιούμεθα αλλά περί αρετής» και το δοξαστικό των λιονταρόψυχων παλληκαριών του Λιοπετρίου. Επικοινωνούμε νοερά με τους αθάνατους ήρωες. Μια επικοινωνία ψυχής με ψυχή.

Μνημονεύουμε τις αδούλωτες μάνες που σήκωσαν τον σταυρό τους και ανέβηκαν με καρτερία και αξιοπρέπεια τον Γολγοθά τους.

Υποκλινόμαστε, εκφράζουμε τον θαυμασμό μας, και εναποθέτουμε την ευ-

γνωμοσύνη μας για όσα μας πρόσφεραν.

Την ώρα τούτη της προσευχής και της ενατένισης, υπό τη σκιά των 108 ηρώων μας, που οι ψυχές τους υπερίπτανται και μας παρακολουθούν, χωρίς να παραγράψουμε τους προαιώνιους πόθους του λαού μας. Κλίνουμε το γόνυ ευλαβικά ενώπιον Θεού και ανθρώπων και υποσχόμαστε ότι δεν θα παύσουμε να αγωνιζόμαστε για τη σωτηρία της πατρίδας μας, μέχρι να φύγουν τα στρατεύματα εισβολής και κατοχής, μέχρι να φύγουν όλοι οι έποικοι και να επικρατήσει στο νησί μας δικαιοσύνη, ελευθερία και Δημοκρατία.

Μας δεσμεύει ο όρκος μας και θα τον τιμήσουμε μέχρι και την τελευταία σταγόνα του αίματός μας.

Ελληνίδες και Έλληνες,

Φράξετε τον δρόμο σε όλους εκείνους

που ξεστράτισαν, που ξέφυγαν από τους στόχους μας και απεμπόλησαν τα ιδανικά μας, σε όλους τους απάτριδες, σ' όλους τους κλέφτες και τους απατεώνες, σε όλους εκείνους που μοναδικός στόχος τους είναι να ασελγούν πάνω στην ταλαιπωρημένη πατρίδα.

Σταθείτε στις επάλξεις. Και μην ξεχνάτε ότι η Τουρκική Κατοχή αποτελεί θλιβερό παρόν. Ότι οι Τούρκοι κρατούν τα σπίτια μας και τις περιουσίες μας, μαγαρίζουν τα ιερά και τα όσια μας, καταστρέφουν την πολιτιστική μας κληρονομιά και ο Πενταδάκτυλος κουβαλά στην πλάτη του τη σημαία της ντροπής περιμένοντας να τον ελευθερώσουμε.

Η Πρώτη του Απρίλη είναι ο φάρος που φωτίζει τον δρόμο μας. Οι ήρωες και οι μάρτυρες μάς καθοδηγούν, μάς εμπνέουν και υπογραμμίζουν το χρέος μας προς την πατρίδα.

**«Όσοι Έλληνες ό,τι είστε, μην ξεχνάτε
Δεν είσθε από τα χέρια σας μονάχα.
OXI. Χρωστάτε και σε όσους ήρθαν,
πέρασαν, θαρθούνε, θα περάσουν.
Κριτές, θα μας δικάσουν
οι αγέννητοι, οι νεκροί».
«ΖΗΤΩ Η 1η ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1955».**

Σκηνές από το βραβευμένο θεατρικό έργο του Θάσου Σοφοκλέους “Τελευταίες εβδομάδες του Αυξεντίου” που παρουσιάστηκε την 1η Απριλίου 2015 στο “Τάσος Παπαδόπουλος-Ελευθερία” από τον καλλιτεχνικό όμιλο Ξυλοτύπου.

Ο μυστικός
γάμος του
Αυξεντίου

Ο εντοπισμός του
κρυσφηγέτου του
Αυξεντίου

Ανατίναξη του
κρυσφηγέτου
του Αυξεντίου

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Του Συνδέσμου Πολιτικών Καταδίκων Ε.Ο.Κ.Α

Ο Σύνδεσμος Πολιτικών Καταδίκων στις 5 Απριλίου 2015, οργάνωσε την εκδήλωσή του όπως πράττει πάντα από το 1984 κάθε χρόνο την πρώτη Κυριακή μετά την 1η Απριλίου. Έτσι και φέτος έγινε η εκδήλωσή μας με μεγάλη επιτυχία για να τιμήσει τους Αθάνατους Ήρωες και συγκαταδίκους συναγωνιστές μας που έδωσαν τη ζωή τους ανεβαίνοντας το ικρίωμα της Αγχόνης για την Ελευθερία της Κύπρου μας, ως επίσης και τους τέσσερεις πεσόντες που αναπαύονται στον ίδιο χώρο στα Φυλακισμένα Μνήματα.

Όπως πάντα έγινε η καθιερωμένη δοξολογία, της οποίας προέστη ο Μητροπολίτης Κύκκου και Τηλλυρίας κύριος

Νικηφόρος, στο εκκλησάκι των Κεντρικών Φυλακών και μίλησε ο συγκαταδίκός μας έγκριτος δικηγόρος κύριος Ανδρέας Νεοκλέους.

Ακολούθως έγινε τρισάγιο στον χώρο των Φυλακισμένων Μνημάτων όπου έγινε και η κατάθεση στεφάνων από τον Υπουργό Δικαιοσύνης & Δημοσίας Τάξεως κύριο Ιωνά Νικολάου, τον Μητροπολίτη κύριο Νικηφόρο και από άλλους τιμητές της μνήμης των Ηρώων αλλά και των εν ειρήνη τελειωθέντων Αγωνιστών Πολιτικών Καταδίκων.

Η όλη εκδήλωσή μας έκλεισε με τον Εθνικό μας Ύμνο.

Ακολουθεί απόσπασμα από την ομιλία του συναγωνιστή Ανδρέα Νεοκλέους:

Εκδηλώσεις Πολιτικών Καταδίκων Ε.Ο.Κ.Α.

Εκδήλωση ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΑΤΑΔΙΚΩΝ Ε.Ο.Κ.Α

5 Απριλίου 2015

Ομιλία του Ανδρέα Νεοκλέους

Με ευλάβεια και σεβασμό αλλά και με κάποιο φόβο θα αφήσουμε πάλι τη μνήμη μας να ανατρέξει στα παλιά, τα δύσκολα χρόνια που ζήσαμε σαν πολιτικοί κατάδικοι στις Κεντρικές Φυλακές. Θα ξαναζήσουμε τις απεργίες πείνας, τις τιμωρίες με «ψωμί νερό» στο 5, το πενιχρό σιτηρέσιό μας, την ανύπαρκτη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, την καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων μας και την καθημερινή μας ταπείνωση, που σκοπό είχε να λυγίσει το φρόνημα και την αγάπη μας για την λευτεριά της πατρίδας μας.

*«Μες το κελλί της φυλακής μας»
(τραγουδά ο Κώστας Μιχαηλίδης)
«Πιο σκοτεινό και από την νύχτα
το ίδιο πικρό κελλί που πνίγει το νησί
στο πρόσωπο μας μίλησαν οι αιώνες.»*

Με δέος και συγκίνηση θα ξαναζήσουμε τις τελευταίες στιγμές της ζωής των ηρώων μας που απαγχονίστηκαν μερικές δεκάδες μέτρα πιο πέρα. Θα τους ξανασυντροφέψουμε νοερά από το κελλί μας στα λίγα βήματα της πο-

ρείας τους προς την αγχόνη και θα γίνουμε ξανά κοινωνοί του αγίου μυστηρίου της θυσίας τους.

Όλοι μας γνωρίζουμε για την εθνεγερσία του 1821. Την διδαχτήκαμε στα σχολεία στο μάθημα της Ιστορίας και τη διαβάσαμε και την διαβάζουμε καθημερινά στα αναρίθμητα βιβλία που έχουν γραφτεί και στα τραγούδια που τραγουδήθηκαν και ακόμη τραγουδούνται.

Την 1ην Απριλίου όμως εμείς εδώ την ζήσαμε. Στον Απελευθερωτικό Αγώνα που ακολούθησε πολλοί από εμάς αξιωθήκαμε να λάβουμε μέρος και να πολεμήσουμε από διάφορες επάλξεις.

Χωρίς όπλα, χωρίς πυρομαχικά, χωρίς καμιά προεργασία και χωρίς καμιά πολεμική εκπαίδευση ή πείρα ξεκινήσαμε τον αγώνα. Μια δράκα έφηβοι στην αρχή και μετά ολόκληρος σχεδόν ο Ελληνισμός της Κύπρου, πήραμε τη γενναία απόφαση να πολεμήσουμε και να αναμετρηθούμε με τον πιο τέλειο, τον πιο εκπαιδευμένο και τον πιο καλά

εξοπλισμένο στρατό, εκείνης της εποχής.

Και μέσα από τα σπλάχνα του τόπου μας, μέσα από τα λησμονημένα στην μοναξιά χωριά μας, μέσα από τα πυρωμένα στήθια της νιότης μας, ξεπετάχτηκε και ξανάζησε ο θρύλος του Έθνους. Τραγουδύησε η σκλάβια Κύπρος το τραγούδι του εικοσιένα, μέθυσε με το αθάνατο τραγούδι της Ελληνικής λεβεντιάς και βροντοφώναξε.- Όποιος πεθαίνει σήμερα, χίλιες φορές πεθαίνει!

Άκουσαν τη φωνή της οι ξένοι κι αναταράχτηκαν στη θύμηση της δύναμης της Ελληνικής αποφασιστικότητας. Άκουσαν τον παλμό της οι τίμιοι άνθρωποι και διεκήρυξαν πως το πνεύμα πολεμά την ύλη σε ένα Ελληνικό νησί της Μεσογείου. Άκουσαν την κλαγγή των όπλων τα ελεύθερα αδέρφια μας και σήκωσαν το μέτωπο ψηλά γιατί ο Ακρίτας του Νότου εκπληρούσε το χρέος του.

Κι' αντήχησε ξανά, πέρα ως πέρα, η φωνή του εθνικού μας ποιητή

*Ναι αλλά τώρα αντιπαλεύει
κάθε τέκνο σου με ορμή
που ακατάπανστα γυρεύει
ή τη νίκη ή τη θανή
Ακούω κούφια τα ντουφέκια
Ακούω σμίξιμο σπαθιών
ακούω ξύλα, ακούω πελέκια
ακούω τριξίμο δοντιών.*

Ξαφνιάστηκε στην αρχή ο υπερήφανος αγγλικός λέοντας κι αγρίεψε. Γέμισε το μικρό μας νησί με πολυάριθμο στρατό, επίλεκτα συντάγματα, κομιάντος, αλεξιπτωτιστές και κοκκινোসκούφηδες. Κτίστηκαν φυλακές, και στρατόπεδα συγκέντρωσης, έγιναν ανθρωπομαζώματα, επιβλήθηκαν μαζικές τιμωρίες και κέρφιοι. Εφευρέθηκαν νέα μέσα βασανιστηρίων και στήθηκαν αγχόνες. Μπροστά στα τίμια στήθια των μαθητών μας αντιτάχθηκαν οι λόγχες των σιδερόφρακτων στρατιωτών και μπροστά στη θέληση των γενναίων ανταρτών μας, επιστρατεύθηκαν τεθωρακισμένα, ελικόπτερα και αεροπλάνα.

Τα κελιά των φυλακών έγιναν βωμοί στην Πατρίδα, και οι αγχόνες αγιάσθηκαν με το σώμα των ηρώων μας που άφηναν την τελευταία τους πνοή τραγουδώντας για τη Λευτεριά. Τέσσερα ολόκληρα χρόνια, η δύναμη και καρτερία της ψυχής προκάλεσαν τον θαυμασμό του κόσμου. Η Κύπρος αιματοβαμμένη και στολισμένη με τους τάφους των παιδιών της καταντρόπιαξε την δύναμη των αποικιακών στρατευμάτων και έδινε καθημερινά μαθήματα ανθρωπιάς και αρετής και το πιο σημαντικό ανάστησε για ακόμα μια φορά την Ελλάδα στη ζωή σαν ιδέα και σαν πραγματικότητα.

Και διερωτάται ο ποιητής και εκπαιδευτικός Γιάννης Παπαδόπουλος:

*«Τι να σας λέω για Θερμοπύλες, Μα-
ραθώνες,*

Όταν τη μάχη δίνετε με πέτρες στην
 αυλή μας
 Όταν παιγνίδι σας είναι μονά-ζυγά με
 σφαίρες,
 Μονά-ζυγά με Λευτεριά ή Θάνατο!...
 πού να διαβάσω πιο λαμπρή σελίδα λε-
 βεντιάς
 από το πρόσωπο σας το μελανιασμένο
 ακόμα
 απ' τα χτυπήματα
 της τελευταίας διαδήλωσης,
 ποιο τραγούδι ομορφότερο να πω
 απ' τη σιωπή σας μπρός στα βασανι-
 στήρια;
 Τι να σας μάθω πιο πολύ
 Απ' ότι λέει η Ζωή και ο θάνατος σας;»

.....

Το πνεύμα του απελευθερωτικού
 αγώνα του 1955 είναι ακόμα ζωντανό.
 Στους δύσκολους και δίσεκτους και-
 ρούς που βιώνουμε σήμερα οι θυσίες
 των ηρώων μας επιβάλλουν να αναλο-
 γιστούμε το χρέος μας προς την πα-
 τρίδα.

Να αγωνιστούμε όλοι μαζί ενωμένοι
 για τον τερματισμό της κατοχής και της
 διχοτόμησης του νησιού μας.

Να αγωνισθούμε όλοι μαζί ενωμένοι
 για μια λύση που θα βασίζεται στις
 στοιχειώδεις αρχές του Δικαίου, μια
 λύση που θα σέβεται τα βασικά αν-
 θρώπινα δικαιώματα όλων των κατοί-
 κων της Κύπρου, μια λύση χωρίς κατο-
 χικά στρατεύματα.

Να αγωνισθούμε όλοι μαζί ενωμένοι,
 χωρίς ακρότητες και κούφιους παλλη-
 καρισμούς, αλλά με σύνεση και σω-
 φροσύνη και κυρίως με απόλυτη
 προσήλωση στον μόνο σκοπό και
 στόχο που πρέπει όλοι να έχουμε τώρα
 την επανένωση του νησιού μας και την
 επιβίωση των Ελλήνων της Κύπρου,
 των παιδιών και των εγγονιών μας,
 στη γη των πατέρων μας.

Μόνο έτσι θα αποκτήσουν νόημα οι
 αγώνες του λαού μας και καταξίωση οι
 θυσίες των ηρώων μας.

.....

Υπάρχουν στις μέρες μας κάποιοι που
 αυτοαποκαλούνται και παρουσιάζο-
 νται ως ιστορικοί μελετητές ή αναλυ-
 τές, οι οποίοι προβληματίζονται δήθεν
 κατά πόσον ο αγώνας του '55 προσέ-
 φερε ή πέτυχε κάτι καλό και κατά συ-
 νέπεια αν έπρεπε να γίνει.

Προχωρούν δε, άλλοι συγκαλυμμένα
 και άλλοι απροκάλυπτα να αμφισβη-
 τήσουν και να απαξιώσουν όσα έλα-
 βαν χώραν κατά τον αγώνα, ακόμη και
 τα ανδραγαθήματα και τις θυσίες των
 ηρώων και των αγωνιστών του.

Σ' αυτούς όλους τους περισπούδα-
 στους αμφισβητίες, κακόπιστους και
 καλόπιστους, έχω μόνο τούτο να πω:

Το πιο πολύτιμο αγαθό σ' αυτό τον
 κόσμο αναμφισβήτητα είναι η ελευθε-
 ρία. Το μαρτυρούν οι ποταμοί αίματος

που χύθηκαν στην πορεία της παγκόσμιας ιστορίας και τα εκατοντάδες εκατομμύρια των φονευθέντων στους παγκόσμιους πολέμους και σ' όλους του περιφερειακούς ή τοπικούς πολέμους για την απόκτηση αυτού του αγαθού.

Το πολύτιμο αυτό αγαθό η ελευθερία δυστυχώς δεν χαρίζεται ούτε πωλείται και ούτε αγοράζεται. Αποκτάται και κερδίζεται μόνο με αγώνες, με πολέμους, με βασανιστήρια, με αίμα, με πολύ αίμα και με θυσίες, με ανθρώπινες θυσίες.

Το δέντρο της ελευθερίας για να φυτευτεί να φυτρώσει και να ανθίσει πρέ-

πει να ποτισθεί όχι με νερό αλλά με αίμα και να λιπανθεί όχι με λίπασμα άλλα με ανθρώπινα κορμιά και ξεσκισμένες ή καμένες ανθρώπινες σάρκες.

Για την ελευθερία της πατρίδας μας στη δεδομένη χρονική περίοδο που απαιτούσε η ιστορία μας όλοι οι αγωνιστές του '55 προσφέραμε τον οβολό μας. Άλλοι τη ζωή μας, άλλοι το αίμα μας, άλλοι τα νιάτα μας και άλλοι το μαρτύριο και τον πόνο μας.

Είμαστε περήφανοι για την προσφορά μας αυτή και ευχαριστούμε τον Θεό που μας αξίωσε να φυτέψουμε, να ποτίσουμε και να λιπάνουμε το δέντρο της ελευθερίας στην Κύπρο μας.

Δραστηριότητες της Επαρχιακής Επιτροπής Ανταρτών Ε.Ο.Κ.Α επαρχίας Λευκωσίας

Του Παναγιώτη Κοτζιά

Η Επαρχιακή Επιτροπή Ανταρτών Λευκωσίας αποφάσισε να καταθέσει στεφάνια στους τάφους των τιμημένων ηρώων και μαχητών της Ελευθερίας της Κύπρου κάθε 1ην Απριλίου, πράγμα το οποίο και έγινε.

Τα μέλη της Επιτροπής Ανδρέας Θεοφάνους, Θ. Τσαγγαρίδης, Π. Ζερβός και Π. Κοτζιάς συνοδευόμενοι από τον Τομέαρχη Α. Σιεϊτάνη, κατέθεσαν στεφάνια ως ακολούθως:

Στο κοιμητήριο Παλλουριωτίσσης στον τάφο του ήρωα Θεοφάνους Ν. Δημητρίου. Εκεί παρευρέθησαν και αρκετοί συγγενείς του ήρωος και ετελέσθη και τρισάγιον. Ακολούθως η Επιτροπή μετέβη στο Κοιμητήριο Κωνσταντίνου και Ελένης όπου κατέθεσε στεφάνι στον τάφο του ήρωα Σταύρου Στυλιανίδη ο οποίος ανετινάχθη στο κρυσφή-

γετό του κατασκευάζοντας βόμβες/νάρκες. Κατά την έκρηξη εκείνη ευρίσκετο μαζί του και ο Α. Θεοφάνους ο οποίος και ετραυματίσθη σοβαρά. Επίσης κατετέθη στεφάνι και στον τάφο του Χαρ. Μούσκου ο οποίος έπεσε στο Μερσινάκι Περιοχής Σόλων μαχόμενος εναντίον βρετανικής περιπόλου.

Στο Επισκοπειό η Επιτροπή κατάθεσε στεφάνι στο Μνημείον του ήρωα Παντελή Κατελάρη.

Τέλος η Επιτροπή πήγε στο Γέρι όπου κατέθεσε στεφάνι τους τάφους των ηρώων Ιωνά Νικολάου και Κυριάκου Κολοκάση που έπεσαν στη μάχη του Γενικού Νοσοκομείου Λευκωσίας. Ως γνωστόν στη μάχη εκείνη της 31ης Αυγούστου 1956 κατορθώθη η απόδραση του Αγωνιστή Πολύκαρπου Γιωρκάτζη.

Τιμή ΣΤΟΥΣ ΠΕΣΟΝΤΕΣ ΤΟ 1974

Οι Σύνδεσμοι Αγωνιστών Ε.Ο.Κ.Α 1955-59, το Ίδρυμα Απελευθερωτικού Αγώνα Ε.Ο.Κ.Α 1955-59, το Συμβούλιο Ιστορικής Μνήμης Αγώνα Ε.Ο.Κ.Α 1955-59, η ΣΕΚ, ο Παγκύπριος Σύνδεσμος Εθελοντών Αγωνιστών 1963-64, η Παγκύπρια Ομοσπονδία Εφέδρων Αξιωματικών, ο Παγκύπριος Σύνδεσμος Εφέδρων Καταδρομέων, ο Παγκύπριος Σύνδεσμος Εφέδρων Τεθωρακισμένων, η ΠΑΔΕΔ-Πρωτοπορία Δασκάλων, η ΑΛΛΑΓΗ Καθηγητών, ο Γυναικείος Όμιλος Πρωτοπο-

ρία, η ΓΟΔΗΣΥ, ο Παναγροπικός, η ΕΠΟΠΑ, η ΝΕ.ΔΗ.ΣΥ, η Γ.Ο.Ε.Κ, η Ν.Ε.Κ και η Οργάνωση Πρεσβυτέρων Πολιτών, τέλεσαν Τρισάγιο την Παρασκευή 17 Ιουλίου 2015 και ώρα 7:30 μ.μ. στον Τύμβο της Μακεδονίτισσας, στη μνήμη των Ελλαδιτών και Κυπρίων Αξιωματικών και Οπλιτών και όλων των άλλων που έπεσαν κατά τη βάρβαρη Τουρκική Εισβολή.

Στην εκδήλωση παρέστη πλήθος συναγωνιστών μας και έγινε κατάθεση στεφάνων.

Επιμνημόσυνη ομιλία στον Τύμβο Μακεδονίτισσας την 17η Ιουλίου, 2015

Του Τομεάρχη Γεώργιου Λυκούργου

Προσερχόμαστε σήμερα ευλαβείς προσκυνητές, στον πλήρη υψηλών εθνικών και πατριωτικών νοημάτων και συμβολισμών ιερό τούτο χώρο, για ν' αποτίσουμε ελάχιστο φόρο τιμής, αγάπης, ευγνωμοσύνης και θαυμασμού στους αδικοσκοτωμένους καταδρομείς του τραγικού αεροσκάφους της Ελληνικής Αεροπορίας που βρίσκεται μαζί τους θαμμένο σε τούτα τα χώματα, που καθαγιαστήκαν με το τίμιο αίμα της υπέρτατης θυσίας τους για την υπεράσπιση της Κυπριακής Ανεξαρτησίας.

Αδιάψευστος μάρτυρας των άρρηκτων δεσμών και κοινών αγώνων που συνδέουν την αθάνατη Ελλάδα με την Κύπρο από τα βάθη της ιστορίας, αποτελεί και το γεγονός ότι στον πλήρη υψηλών συμβολισμών τούτο χώρο, βρίσκεται και το απάνθισμα των κυπριακών νιάτων του 1974, που έπεσαν στο πεδίο της τιμής και μοιράζεται με τους Ελλαδίτες αδελφούς την αιώνια γαλήνη, προσμένοντας μαζί με ολόκληρο τον Ελληνισμό τη δικαίωση. Τη δικαίωση από τις τραγικές συνέπειες της βάρβαρης Τουρκικής εισβολής του Ιουλίου-Αυγούστου 1974.

Ποιος μπορεί, άραγε, να ξεχάσει τις δολοφονίες, τους ομαδικούς τάφους, τους

βιασμούς, τους αγνοούμενους μας, τις καταστροφές, τις λεηλασίες, όχι μόνο σε ιδιωτικές περιουσίες αλλά και σε σημαντικά μνημεία πολιτιστικής κληρονομιάς και κυρίως σ' ο,τιδήποτε θυμίζει Ελλάδα και Ελληνικές ρίζες; Ποιος μπορεί να λησμονήσει την κατοχή του 37% του κυπριακού εδάφους;

Η πικρία και η οδύνη που προκαλεί η ανάμνηση του χαλασμού και της καταστροφής στα κατεχόμενα εδάφη μας μετά 41 ολόκληρα χρόνια, ουδόλως ξεθωριάζει τη μνήμη, αλλά τουναντίον ενισχύει τα αδελφικά αισθήματα ευγνωμοσύνης και θαυμασμού που τρέφουμε προς τα αδέρφια μας, τα γενναία παλληκάρια της Ελληνικής Δύναμης Κύπρου, της ΕΛΔΥΚ, που πρόταξαν ηρωικά τα στήθη τους για να φράξουν τον δρόμο στον σιδερόφρακτο στρατό του επιδρομέα και να σώσουν έτσι από την κατοχή τη Λευκωσία και να στηρίξουν την Κυβέρνηση και την Κυπριακή Δημοκρατία.

Από την αρχαιότητα, από τον Κίμωνα τον Αθηναίο, που «και νεκρός ενίκα», ο οποίος απελευθέρωσε την Κύπρο από τον Περσικό ζυγό το 499π.Χ., τη βυζαντινή περίοδο, το 1821, το 1912-13, το 1940, τον ηρωικό αγώνα της

Ε.Ο.Κ.Α του 1955-59, τα παιδιά της μητροπολιτικής Ελλάδας και τα παιδιά της Κύπρου έσπευδαν αναλόγως της περιπτώσεως, το ένα στο πλευρό του άλλου, εθελοντικά, για ν' αντιμετωπίσουν μαζί τους επιδρομείς που επιβουλεύονταν την ελευθερία και την ανεξαρτησία τους. Επομένως, το 1974 δεν μπορούσε να γίνει διαφορετικά, παρά τα εγκληματικά λάθη που προηγήθηκαν και από τα οποία επωφελήθηκε η καραδοκούμενη για λανθασμένες κινήσεις Τουρκία.

Η Τουρκία, διαποτισμένη μέχρι οστέων με το σύνδρομο της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, την οποία προσπαθεί με κάθε ευκαιρία ν' αναβιώσει, χρησιμοποίησε ως πρόσχημα το προδοτικό πραξικόπημα της 15ης Ιουλίου, που η Χούντα των Αθηνών οργάνωσε και καθοδήγησε εναντίον της νόμιμης κυβέρνησης της Δημοκρατίας, για να επέμβει παράνομα στρατιωτικά στην Κύπρο, με τον ψευδή ισχυρισμό της «αποκατάστασης της συνταγματικής τάξης». Αντί τούτου, εδώ και 41 ολόκληρα χρόνια, επιβάλλει στα πάντα μια απαράδεκτη στασιμότητα ως προς τις προσπάθειες λύσης του εθνικού μας προβλήματος, που η ίδια εδημιούργησε και τούτο παρά την ύπαρξη πληθώρας ψηφισμάτων των Ηνωμένων Εθνών, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και άλλων διεθνών οργανισμών, που υπαγορεύουν αποτελεσματικό διάλογο, ο οποίος να οδηγήσει σε λύση του προβλήματος και να βασίζεται στις αρχές του διεθνούς δικαίου.

Η μακροχρόνια εκκρεμότητα της μη λύσης δεν επηρεάζει δυσμενώς μόνο τους Έλληνες της Κύπρου, αλλά ίσως και σε μεγαλύτερο βαθμό και τους Τουρκοκύπριους, που υποτίθεται ότι η Τουρκία προστατεύει και δήθεν χάριν των οποίων εισέβαλε παράνομα στην Κύπρο για να τους «προφυλάξει» από υποτιθέμενους κινδύνους. Στην πραγματικότητα όμως, αποδείχθηκε ότι η Τουρκία θέλει να μετατρέψει τα κατεχόμενα εδάφη μας σε δική της προέκταση, χρησιμοποιώντας τον πληθυσμό που κατοικεί εκεί ως είλωτες και υπηρέτες της πολιτικής της, την οποία προσπαθεί να επιβάλει με την παρουσία πέραν των 40.000 κατοχικών στρατευμάτων και πολλών χιλιάδων εποίκων, που μετέτρεψαν σε μειοψηφία τους διαβιούντες Τουρκοκύπριους στα κατεχόμενα.

Ελληνίδες και Έλληνες,

Οι άρρηκτοι δεσμοί που μας συνδέουν, δεν αφορούν μόνο στην κοινή αντιμετώπιση πολεμικής απειλής αλλά εκτείνονται και αγκαλιάζουν κάθε τομέα και πτυχή της ανάπτυξης και ευημερίας τόσο της Ελλάδας όσο και της Κύπρου.

Τελευταία, αισθανόμαστε μέχρι μυελού οστέων την αγωνία των Ελλαδιτών αδελφών μας που οφείλεται στις μεγάλες δυσκολίες που προκαλούνται από τα σοβαρότατα οικονομικά προβλήματα στους κόλπους της Ε.Ε και

συμπάσχουμε μαζί τους. Είναι φυσικό ότι η Κυβέρνησή μας, στο μέτρο των δυνάμεών της, πράττει το παν για να στηρίξει τις θέσεις των Αθηνών. Ευτυχώς, τα μηνύματα που έρχονται από την Ευρώπη, της οποίας αναπόσπαστο μέρος αποτελούν Ελλάδα και Κύπρος, είναι μάλλον ευοίωνα.

Εξ άλλου, στο πρόσφατο παρελθόν δημιουργήθηκε μια αισιοδοξία ως προς τις προσπάθειες που καταβάλλονται, τόσο εκ μέρους της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας όσο κι από την Τ/Κ ηγεσία, που αφορούν στη λύση του Κυπριακού. Βεβαίως, ακόμα βρισκόμαστε στο στάδιο των θετικών ενδείξεων ως προς την προοπτική της λύσης. Πρέπει όμως να φθάσουμε και στις αποδείξεις και στο σημείο που η Τουρκία θα δεσμευτεί για την απόσυρση των κατοχικών στρατευμάτων της και των εποίκων από τα εδάφη μας, καθώς και την παραιτήσή της από το ανεδαφικό και ξεπερασμένο αυτοδιαφημιζόμενο «δικαί-

ωμα» εγγυήσεων. Ατράνταχτη και αδιαμφισβήτητη εγγύηση για το σύνολο του λαού της αποτελεί το γεγονός ότι η Κύπρος είναι ενταγμένη στην Ε.Ε., της οποίας οι αρχές και οι νόμοι εφαρμόζονται απ' όλα ανεξαιρέτως τα κράτη μέλη της.

Αν η λύση εξασφαλίζει πλήρως τα ανθρώπινα δικαιώματα, την πολιτική ισότητα όπως αυτή ορίζεται από τα Ηνωμένα Έθνη, την εφαρμογή του Ευρωπαϊκού κεκτημένου και εν γένει όλων των αρχών της Ε.Ε., την απόσυρση των κατοχικών στρατευμάτων και εποίκων, την κατάργηση των μονομερών εγγυήσεων, τότε καλώς να ορίσει. Τότε θα προσέλθουμε ξανά στον ιερό αυτό πανελλήνιο βωμό, στον Τύμβο της Μακεδονίτισσας, για να φέρουμε το χαρμόσυνο άγγελμα στους «κείνων ρήμασι πειθομένους» που αναπαύονται εδώ, για νάβρει η ψυχή τους αναψυχή με το αίσθημα ότι η υπέροχη θυσία τους δικαιώθηκε.

Εκδήλωση Λέσχης Λαϊόνες Λευκωσίας-Κερύνειας 23 Μαρτίου 2015

Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΗΣ ΕΟΚΑ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ

1. Από την κα Έλενα Αταλιώτου, Πρόεδρο Λέσχης Λαϊόνες Λευκωσίας-Κερύνειας
2. Από τον Υπουργό Παιδείας κ.Κώστα Καδή

ΟΜΙΛΙΑ

Ομιλία της αγωνίστριας κας Μαρούλας Βιολάρη-Ιακωβίδου, με θέμα

«Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΗΣ ΕΟΚΑ»

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ

Απονομή τιμητικής διάκρισης σε αναγνώριση της συμβολής των
γυναικών στον αγώνα της ΕΟΚΑ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Από τη χορωδία του Δήμου Έγκωμης υπό την καθοδήγηση του μαέστρου

κ.Γιώργου Λοΐζου

ΕΘΝΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ

Παρουσίαση του προγράμματος από τη Στέλλα Σουρμελή.

Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΣΤΟΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟ ΑΓΩΝΑ ΤΗΣ ΕΟΚΑ

Της Μαρούλας Βιολάρη-Ιακωβίδου

Ο απελευθερωτικός αγώνας της ΕΟΚΑ δεν ήταν μόνο η κορυφαία στιγμή στην ιστορία της πολύπαθης πατρίδας μας, που τα μισά σχεδόν εδάφη της κατέχονται σήμερα, και τα υπόλοιπα είναι στο στόχαστρο του τουρκικού επεκτατισμού.

Ο Αγώνας της ΕΟΚΑ ήταν και κορυφαία στιγμή για τη γυναίκα της Κύπρου. Την ευλόγησε να συμμετάσχει ισότιμα και να προσφέρει ό,τι ζητήθηκε από τη στρατιωτική και την πολιτική ηγεσία.

Με τη σκέψη στην κατεχόμενη γη μας και στους Ακρίτες της Καρπασίας χάρη στους οποίους ακούεται ακόμη εκεί η Ελληνίδα φωνή των αιώνων, ανατρέχουμε στον απελευθερωτικό μας Αγώνα για ν' αντλήσουμε δύναμη. Για να μπορέσουμε να σηκώσουμε τον ήλιο πάνω από το ματωμένο πρόσωπο της πατρίδας μας. Να προσκυνήσουμε ξανά στους ιερούς ναούς και τα μοναστήρια μας. Να πάρουμε φύλλα δάφνης στο θυσιαστήριο του Μάτση και τους τάφους ηρώων του Αγώνα. Να προσκυνήσουμε τα χώματα που ποτίστηκαν αογότιστα, με το αίμα των παιδιών μας που προσπάθησαν να κρατήσουν «Θεριοπύλες».

Οι γυναίκες είμαστε και σήμερα έτοι-

μες να προσφέρουμε. Γιατί από τη φύση μας γνοιαζόμαστε, πονούμε βαθιά, αλλά και μπορούμε να θυσιάσουμε ακόμα και τη ζωή μας, προκειμένου να ζήσουν καλύτερα αυτοί που αγαπάμε.

Αυτές τις ιδιότητες της γυναίκας είχαν υπολογίσει πολύ σοφά οι αρχηγοί του απελευθερωτικού μας Αγώνα. Γι' αυτό και την κάλεσαν να συμμετάσχει, καθιερώνοντας έτσι και την ουσιαστική ισότητα της γυναίκας, ανεξάρτητα αν, ακόμα και σήμερα, υπάρχει πολύς δρόμος να διανύσουμε.

*Όταν ακούστηκαν οι εκρήξεις τα με-
σάνυχτα*

οι πολλοί δεν ήξεραν.

*Όταν εκείνη η προκήρυξη κυκλοφό-
ρησε το πρωί*

*από χέρι σε χέρι, όλοι βρεθήκαμε έτοι-
μοι*

*και κοινωνήσαμε από το Δισκοπότηρο
της Ιστορίας*

*και προχωρήσαμε, έκαστος εφ' ω ετά-
χθη.*

Όλοι βρεθήκαμε έτοιμοι. Κι η γυναίκα σε ρόλο πρωταγωνιστικό.

«Με παραδειγματικήν αυταπάρνησιν ανέλαβε και εξετέλεσε κατά τρόπον

αξιοθαύμαστον πάσαν αποστολήν, μη ορρωδήσασα προ ουδενός κινδύνου», γράφει στα Απομνημονεύματά του ο στρατιωτικός αρχηγός του Αγώνα, ο Στρατηγός Διγενής. Και η πολιτική ηγεσία με εκφραστή τον Εθνάρχη Μακάριο, παραχωρεί στη γυναίκα το ύπατο ανθρώπινο και πολιτικό δικαίωμα, το δικαίωμα της ψήφου. Η μόνη φορά που ψήφισε προηγουμένως η γυναίκα για το μέλλον της, ήταν το Δημοψήφισμα του '50 για την Ένωση με τη Μητέρα Ελλάδα. Υπογράφοντας με την πέννα ή αφήνοντας τα δακτυλικά της αποτυπώματα.

Σήμερα, που σχεδόν όλα είναι δεδομένα κι αυτονόητα, είναι ανάγκη να θυμηθούμε πως στην ανέλιξη της γυναίκας στην Κύπρο, καθοριστική υπήρξε η συμβολή της Εθναρχούσας Εκκλησίας. Με την ίδρυση θρησκευτικών σωματείων στα οποία η γυναίκα όχι μόνο είχε πρόσβαση, αλλά και λειτουργικό ρόλο. «Ουκ ένι άρσεν και θήλυ».

Στις αίθουσες των Ορθόδοξων Χριστιανικών Ενώσεων Νέων και Νεανίδων, τις αίθουσες της OXEN, προετοιμάζεται ο Αγώνας και χαλκεύονται οι ψυχές. Παράλληλα τα ελληνικά σχολεία, ιδιαίτερα της Μέσης Εκπαίδευσης, αριθμώντας ολοένα και περισσότερα κορίτσια, οδηγούν τους μαθητές και τις μαθήτρίες να κοινωνήσουν των αχράντων μυστηρίων της Ιστορίας και να ξεκινήσουν «έκαστος

εφ' ω ετάχθη», πυκνώνοντας τις αόρατες φάλαγγες της ANE, της Άλκιμης Νεολαίας της ΕΟΚΑ.

Δίνοντας τον όρκο της ΕΟΚΑ, η γυναίκα έχει πλήρη συναίσθηση της αποστολής της και δεν ορρωδεί προ ουδενός.

«Εις πολύ εμπιστευτικός αποστολάς, γράφει ο Διγενής, εχρησιμοποιούν το γυναικείον φύλον. Αι γυναίκες απεδείχθησαν πολύ έμπιστοι και παραδόξως ολιγώτερον φλύαροι ή οι άνδρες εις την εκπλήρωσιν της αποστολής των, καθώς επίσης και περισσότερον καρτερικάί εις τα βασανιστήρια των Αγγλων. Ουδεμία γυνή εξ εκείνων τας οποίας επέλεξα και εχρησιμοποίησα εις εμπιστευτικός αποστολάς επρόδωσεν ή εφλύαρησεν ή απεκάλυψέ τι κατόπιν βασάνων υπό της ιεράς εξετάσεως. Δεν υπήρξε γυναίκα καταδότης».

Είναι πολλές ανάμεσά μας που ενσαρκώνουν την τιμητική αναφορά του Διγενή. Και δικαιούνται τον έπαινο της Ιστορίας. Γιαγιάδες σήμερα, μπορούν να διηγούνται στα εγγόνια τους τα πιο αληθινά παραμύθια.

Η συμμετοχή της γυναίκας στην ιερή προσπάθεια χρονολογείται πριν από την επίσημη έναρξη του Αγώνα. Στην ομάδα της ΚΑΡΗ, (Κύπριοι Αγωνισταί υπό Ριψοκίνδυνον Ηγασίαν), που συστάθηκε στην Αθήνα για την προετοιμασία του Αγώνα, περιλαμβάνονται και η Κλαίρη Ξενίδου-Αγγελίδου, η

Ρούλα Γιαλλουρίδου-Ιριώτου και η Αντιγόνη Ελευθερίου-Παπακωνσταντίνου, φοιτήτριες τότε της Φιλοσοφικής Σχολής.

Σ' όλη τη διάρκεια του Αγώνα η γυναίκα προσφέρει απ'όλες τις επάλξεις. Και στα μετόπισθεν. Και παραμένει αξιοθαύμαστο το ψυχικό μεγαλείο, με το οποίο δέχεται, όσες φορές χρειάστηκε, όχι μόνο την κράτηση ή τη φυλάκιση, αλλά και τη θυσία των παιδιών της.

Ηχούν ακόμη στ' αυτιά μου οι στίχοι της Αντωνούς Αυξεντίου, στο σαραντάημερο μνημόσυνο του ημίθεου γιου της, του Γρηγόρη Αυξεντίου, στην Παναγία της κατεχόμενης σήμερα Λύσης:

*Μια μάνα τέδκιον ήρωα εν προσβολή
να κλάψει
προσβάλλει τον λεβέντη της, τζεινόνον
που θ' απολάψει.*

*Χαλάλιν της Πατρίδας μου ο γιος μου,
η ζωή μου.*

*Τζι αφού ενεπαραδόθηκεν τζι έμεινεν
τζι εσκοτώθηκεν ας έσειε την ευ-
τζιήν μου.*

Ακούω ακόμα τη φωνή της Κυριακούς Μάτση. Επιστρέφοντας στο Παλαιχώρι μετά την αναγνώριση του νεκρού παιδιού της, που θάφτηκε στα Φυλακισμένα Μνήματα, όπως κι ο Γρηγόρης Αυξεντίου, ο Μάρκος Δράκος, ο Στυλιανός Λένας κι οι εννιά της αγχόνης, η Κυριακού Μάτση προστάζει με ραγισμένη καρδιά, αλλά φωνή σταθερή: - «Κλείστε τις πόρτες, να μη μας βλέπουν

οι Αγγλοι να κλαίμε». Το χωριό ήταν γεμάτο από Άγγλους στρατιώτες.

*Τα παλικάρια γύρισαν
μα ο Ζάκος δεν γυρνά
το όνομά του γράφτηκε
στον ουρανό ψηλά*

τραγουδά με πόνο, αλλά κι αξιοπρέπεια η μάνα του Ανδρέα Ζάκου, ενός από τους ενιά της αγχόνης.

*Κάθε σαράντα τζι έναν γιον στέλλω
εις την θυσίαν
τζι ελπίζω ότι σύντομα θάρθει
Ελευθερία*

τραγουδά η μάνα του Ανδρέα Κάρου στην κηδεία του δεύτερου γιου της, του Γιώργου, που συνέπεσε με το σαραντάημερο μνημόσυνο του πρώτου.

*Κύπριες Μάνες, με τη δυνατή ψυχή
και τη μαύρη μαντήλα στο κεφάλι
η μαντήλα σας απλώθηκε και
σκέπασε τον ήλιο,*

γράφει η ποιήτρια της Θεσσαλονίκης Χρυσάνθη Ζιτσαία.

Δεν ξέρω αν θα βρεθούν ποτέ λέξεις που ν' αποδώσουν το μεγαλείο της ψυχής των μητέρων της Κύπρου. Το καμάρι, η εθνική περηφάνεια, συγκατοικοίκησαν μόνιμα με τον πόνο, που ποτέ δεν έπαψε να είναι παρών και κάποτε κυρίαρχος. Όταν συνάντησα τις μητέρες που ζούσαν ακόμη, σε μια προσπάθεια να διασώσω τη μορφή τους μέσα από ένα ντοκυμαντέρ, γέμισε η ψυχή μου θαυμασμό, αλλά και δέος.

*Μάνες ηρώων, Μάνες μαρτύρων
Μάνες της Κύπρου, λευτεριάς ιέρειες
και το χέρι σας δείκτης του χρέους.
Μάνες, τ' όνομά σας θυσία.*

Η μάνα του Χαράλαμπου Μούσκου, η Αναστασία, τραγουδούσε από ένα τετράδιο στίχους της για τον γιο της, τον πρώτο νεκρό της ΕΟΚΑ σε μάχη. Και μπροστά στην προτομή του, χαϊδεύοντας τη μαρμαρίνη μορφή του, μιλούσε με στίχους, ενώ το δάκρυ της κυλούσε αστεϊρευτο.

*Μάνα του Μούσκου
σε κοιτώ κι αναλογίζομαι
πώς μπόρεσε να χωρέσει
τόσος πόνος, δόξα και θύμησης
στο μικροκαμωμένο σώμα σου.*

Ακούω ακόμη την κραυγή της μάνας του Αλέκου Κωνσταντίνου, της Ελπινίκης, στο κοιμητήριο των Σπηλιών, όταν ξέθαψαν το νεκρό παιδί της που είχε ταφεί ως άγνωστος. (κατά την πολύνεκρη έκρηξη στο Κούρδαλι)

*«Ναι, είναι ο Αλέκος μου. Αλέκο μου,
πώς έγινες έτσι;»*

Κι εκείνη της μάνας του Χρύσανθου Μυλωνά, τραγικού θύματος προδότη συναγωνιστή. Η Ελένη Μυλωνά, με κρατά συχνά άγρυπνη να προσπαθώ ν' αναζητώ την πηγή της ψυχικής της δύναμης. Σαράντα μέρες μετά τη δολοφονία του παιδιού της, πάει στο μνημόσυνο που οι γονιοί του προδότη έκαμαν για τον γιο της - άλλο πρωτό-

γνωρο κι αυτό- και, ναι, πίνει και καφέ στο σπίτι τους.

Ελένη μου να καταρχέσαι τον γιο μου, όπως τον καταρκούμαι τξ εγώ, της λέει η μάνα του προδότη.

Οϊ, εν ημπορώ, ας τον κρίνει ο Θεός, απαντά η Ελένη.

Και φθάνοντας στο αποκορύφωμα της προσφοράς, κλίνουμε το γόνυ στη μάνα Λουκία Παπαγεωργίου από το Αυγόρου. Αφήνει το παιδί της στο μπάνιο, στα χέρια της αδελφής της και τρέχει στον δρόμο για να σώσει από τα χέρια των Άγγλων ένα δεκαπεντάχρονο παιδί, τον Κυριάκο Μακρή. Στη συμπλοκή που ακολουθεί, η Λουκία πέφτει από τις σφαίρες των Άγγλων έχοντας στα σπλάχνα της το αγέννητο παιδί της. Αφήνει ορφανά άλλα έξι. Η πατρίδα πάνω από τη ζωή των παιδιών της. Η ζωή του ξένου, του οποιοδήποτε παιδιού, πάνω από τη ζωή των δικών της.

Στα τέσσερα χρόνια του Αγώνα η γυναίκα της Κύπρου κλείνεται κατά δεκάδες σε φυλακές και κρατητήρια, υφίσταται βασανιστήρια κι εξευτελισμούς, υπομένει με αξιοπρέπεια και λέει με παρηρησία, δια στόματος της Ουρανίας Κοκκίνου στον Άγγλο Κυβερνήτη παραμονές Χριστουγέννων:

«Σαν Χριστιανές σας συγχωρούμε για όσα μας κάνετε. Ποτέ, όμως, δεν θα σας συγχωρήσουμε σαν Ελληνίδες». Η Ουρανία, στα κρατητήρια με τις δύο

αδελφές της, τη Λούλα και τη Μαρούλα, γίνεται η αδελφή όλων των κρατουμένων γυναικών και το στήριγμά τους.

Στον ημερήσιο και τον περιοδικό Τύπο της εποχής περιγράφονται με συναίσθημα οι σελίδες του Αγώνα, ως είδηση, ύμνος και παρότρυνση. Αλλά και στον παράνομο Τύπο, τον Τύπο της ΕΟΚΑ, η φιλόλογος Ήβη Πουλλίδου γράφει τα κύρια άρθρα του «Εγερτηρίου Σαλπίσματος» της ΑΝΕ κι η ταπεινότητά μου τα γεγονότα των ημερών κι ύμνους για τη θυσία των ηρώων μας.

Η συμβολή της γυναίκας στον απελευθερωτικό μας αγώνα δεν μπορεί να εξαντληθεί στα πλαίσια μιας σύντομης ομιλίας. Τι να πρωτοαναφέρει κανείς για:

– τη μαθήτριά που κρύβει κάτω από την φαρδειά ποδιά τα φυλλάδια της ΕΟΚΑ, συμμετέχει μαχητικά στις διαδηλώσεις, μεταφέρει πέτρες στους συμμαθητές της για να λιθοβολούν τους Άγγλους από τη στέγη της «Σεβερείου Βιβλιοθήκης»

– τη νεαρή που τρέχει ν' αποσπάσει από τον σκοτωμένο Άγγλο το όπλο του και να το παραδώσει στην Οργάνωση

– τη γυναίκα που σχηματίζει ανθρωπινό κλοιό για να εμποδίσει τους Άγγλους να συλλάβουν τον ιερέα του χωριού, όπως στα Σπήλια.

– τη μάνα που με αγκαλιά το παιδί της

βλέπει τους Άγγλους ν' ανατινάζουν το σπίτι της

– την αρραβωνιαστικά που ψάχνει στα χαλάσματα της έκρηξης για να βρει το κομματισμένο σώμα του αρραβωνιαστικού της

– τη μάνα που κουβαλά πέτρες στον γιο της πούχει στήσει ενέδρα στους Άγγλους, όπως η μάνα του ήρωα Αρυστείδη Χαραλάμπους από τον Πεδουλά

– τη νεαρή που αγκαλιάζει τον συναγωνιστή της παριστάνοντας την ερωτευμένη για να διαφύγει από τον έλεγχο των Άγγλων

– την οικοδέσποινα που φιλοξενεί αγωνιστές χωρίς να ρωτήσει για την ταυτότητά τους

– την καρτερική Βασιλού, που παντρεύεται μυστικά τον Γρηγόρη Αυξεντίου και κρατά μυστικό το γάμο της μέχρι το τέλος του Αγώνα -την αγρότισσα που κουβαλά όπλα μέσα στις κοφίνες με τα γεωργικά προϊόντα

– τη γυναίκα που φορεί με καμάρι την αλατζά με το όνειρο πως θα γίνει της λευτεριάς η πορφύρα

– τη γυναίκα σύνδεσμο, που μεταφέρει σε ειδική τσάντα ή κρυμμένη αλλού την αλληλογραφία της Οργάνωσης. Η Λούλα Κοκκίνου Παπαγεωργίου ήταν ο Σύνδεσμος με τον ίδιο τον Διγενή.

Η προσφορά της γυναίκας στον Αγώνα την αξίωσε ν'ανεβεί στα ψηλό-

τερα σκαλοπάτια της Οργάνωσης. Δύο γυναίκες υπήρξαν και τομεάρχες. Η Ελενίτσα Σεραφείμ- Λοϊζου κι η Τούλα Χαραλάμπους.

Η γυναίκα έζησε τότε αγωνία, πόνο, αλλά και δόξα.

Σήμερα, εξήντα χρόνια μετά, η γυναίκα πληρώνει μόνο τίμημα. Και μάλιστα βαρύ. Βιώνει ακόμη την τραγωδία του '74 που την ξεριζώσε από το σπίτι της, της πήρε παιδιά, συζύγους, γονείς και την ανάγκασε ν' αναζητεί ακόμη αγνοούμενους, ανάμεσά τους και γυναίκες. Αλλά και πάλι δεν ορροδεί.

Σήμερα που η περιρρέουσα ατμόσφαιρα είναι παντοίως αποπνικτική, δεν είναι ίσως αργά ν' αναλάβει η γυναίκα όση ευθύνη της αναλογεί και να δράσει ξανά ισότιμα στη λήψη των αποφάσεων για τη σωτηρία και το αύριο του τόπου μας. Με φάρο την υπευθυνότητα που έδειξε η γυναίκα της ΕΟΚΑ, ας αναλάβει η νέα γενιά το καθήκον της. Η γενιά του Αγώνα είμαστε ακόμη εδώ. Και δηλώνουμε παρούσες. Η συμβολή όλων είναι και απαραίτητη και χρήσιμη.

Λέσχη Λαϊονές Λευκωσίας-Κερύνειας
23 Μαρτίου 2015, ώρα 7 μ.μ.
Πύλη Αμμοχώστου

ΣΤΙΣ ΜΗΤΕΡΕΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

*Μητέρες της Κύπρου
μη βγάλετε δάκρυ
σ' αυτή σας του πόνου
τη μεγάλη στιγμή.*

*Δυο ήρωες πέφτουν
δυο αστέρια γεννιούνται
κι' αιώνια η μνήμη
αυτών θα γενή.*

ΝΙΚΟΣ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Του Γεώργιου Οικονομίδη και Κλεάνθη Ναύτη

Γεννήθηκε στο Κάιρο στις 6.12.1936 από γονείς Κυπρίους, που είχαν μεταικήσει στην Αίγυπτο και οι οποίοι γυρίζοντας στην Κύπρο εγκαταστάθηκαν στην Παλλουριώτισσα.

Γονείς του ήταν ο Δημήτρης Θεοφάνους και η Αναστασία Δημήτρη Θεοφάνους από την Κρήτου Τέρρα.

Είχε τέσσερα αδέρφια: Ηρακλής, Δέσποινα, Ειρήνη και Ελισάβετ.

Το 1948 γύρισαν στην Κύπρο οι γονείς του Νίκου, και κατοίκησαν στην Παλλουριώτισσα. Ο Νίκος απεφοίτησε από τη Σχολή Σαμουήλ και εργαζόταν στην Εθνική Τράπεζα της Ελλάδας στην οδό Λήδρας, απ' όπου είχε και τις εξορμήσεις του όσον αφορά την δράση του στην ΕΟΚΑ.

Ανήκε στην ομάδα του Νίκου Σαμψών στο εκτελεστικό της Δευκωσίας. Ένας από τους συνεργάτες του ήταν ο Σοφοκλής.

Σε μια από τις βομβιστικές του επιθέσεις στην μυυραρία Λιτλ Σόχο, όπου σύχναζαν πολλοί ξένοι και κυρίως Άγγλοι, σκοτώθηκε ο τότε πρόξενος της Αμερικής στην Κύπρο. Ο Νίκος τότε κατέφυγε στο «Ρετζίνα», απέναντι από την μυυραρία, όπου εργαζόταν ο πα-

τέρας του. Δεν συνελήφθη. Όμως, όπως φαίνεται, κάποια στοιχεία εναντίον του είχαν συγκεντρώσει οι Άγγλοι για την επίθεση αυτή και τον παρακολουθούσαν.

Μια νύκτα συνελήφθη στην Παλλουριώτισσα επιστρέφοντας από το νεκροταφείο του Αγίου Κωνσταντίνου και της Αγίας Ελένης, όπου είχε αποκρύψει τον οπλισμό του. Δεν βρήκαν τίποτε ενοχοποιητικό πάνω του και τον απέλυσαν σε 4-5 μέρες.

Σε κανένα μήνα πήγαμε για μπάνιο στην περιοχή της Αγύρτας στην Κερύνεια. Ο Νίκος με τον φίλο του Χριστάκη Κυριακίδη είχαν μαζί τους περίστροφο. Πέσαμε σε έρευνες των

Άγγλων εμείς που προπορευόμαστε. Εκείνοι τα κατάφεραν να αποφύγουν. Αφού απέκρυσαν το περίστροφο, που κρατούσαν, κάτω από τες χαρουπιές, ήλθαν και μας συνάντησαν εκεί που παίρναμε το μπάνιο μας αγάπαροι. Ήταν Κυριακή.

Τη Δευτέρα ήλθε κοντά μας, γιατί η πεθερά μου είχε πάει στο χωριό. Του ετοίμασε η γυναίκα μου κάτι, έφαγε και έφυγε. Τον περιμέναμε το βράδυ, αλλά δεν φαινόταν πουθενά. Είχε πάει με τον Ελευθέριο Θωμά από τα Πέρα Ορεινής με μικρό αυτοκίνητο στην Κερύνεια να πάρουν το περίστροφο, που είχε κρύψει εκεί. Στο πίσω, κοντά στην Αγύρτα, τους σταμάτησαν μέλη των Ες-Εφ, που είχαν στήσει μεγάλο οδόφραγμα επανδρωμένο με πολλούς στρατιώτες, και τους συνέλαβαν. Την επομένη το πρωί είδα την είδηση στην εφημερίδα Τάιμς οφ Σάνπρους, ότι στην περιοχή της Αγύρτας, στον δρόμο της Κερύνειας, συνελήφθη ο Νίκος Θεοφάνους, στην κατοχή του οποίου βρέθηκε περίστροφο. Ενώ μεταφερόταν για ανάκριση προσπάθησε να διαφύγει και επυροβολήθη. Μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο της Κερύνειας, όπου και εξέπνευσε.

Πήγα στο Βαρώσι, πήρα και τον αδελφό του και πήγαμε μαζί στην Κερύνεια, απ' όπου μας τον δώσανε, τον φέραμε στη Λευκωσία και τον θάψαμε.

Βέβαια συνελήφθη και ο φίλος του που είχε το αυτοκίνητο. Στη δίκη όμως δεν

βρέθηκε ένοχος, γιατί το πιστόλι το είχε ο Νίκος στην κατοχή του.

*Γεώργιος Οικονομίδης
επ' αδελφή γαμβρός του ήρωα*

Ήμουν τότε αρχηγός των ομάδων των μαθητών της Εμπορικής Σχολής Σαμουήλ με γενικό υπεύθυνό μας τον κ. Ανδρέα Χατζηγιωνά, καθηγητή της Φιλολογίας. Ο Νίκος Θεοφάνους ήταν μέλος μας στην ΕΟΚΑ και ανήκε στες ομάδες κρούσεων-εκτελέσεων, ρίψης βομβών και διαφύλαξης οπλισμού.

Η δράση του Νίκου Θεοφάνους περιλάμβανε ρίψεις βομβών και φυλλαδίων, αναγραφή συνθημάτων, ανάρτηση πανών, διαφώτιση μέσα στες εκκλησίες, απάλειψη ταπέλων με αγγλικούς χαρακτήρες και άλλα πολλά τόσο μέσα στη Λευκωσία, όσο και στα προάστια.

Ο Νίκος Θεοφάνους με την ομάδα του δρούσε στην περιοχή της Παλλουριώτισσας - Νέου Κοιμητηρίου Λευκωσίας.

Το κεντρικό οίκημα της Σχολής Σαμουήλ, όπου φοιτούσε ο Νίκος Θεοφάνους, ήταν ένα από τα υποστατικά, τα οποία χρησιμοποιούσαμε για τες δραστηριότητές μας.

Κλεάνθης Ναύτης

ΝΙΚΟΛΑΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

Του Συνδέσμου Ανταρτών Ε.Ο.Κ.Α

Ο Νικόλας Ιωάννου, με τον επαναπατρισμό της οικογένειάς του από την Ιορδανία, φοίτησε στο δημοτικό σχολείο Καϊμακλίου, αποφοίτησε από το Παγκύπριο Γυμνάσιο το 1955 και όταν σκοτώθηκε ήταν φοιτητής στο Πολυτεχνείο του Λονδίνου όπου σπούδαζε Χημεία και Μηχανολογία. Είχε ενταχθεί στην ΕΟΚΑ από τις αρχές του Αγώνα μαζί με τη μητέρα και τα αδέρφια του. Ήταν ορφανός από πατέρα. Το σπίτι τους χρησιμοποιήθηκε ως ορμητήριο για επιθέσεις της πρώτης ομάδας εκτελεστικού Λευκωσίας και ως καταφύγιο για απόκρυψη καταζητούμενων προσώπων μεταξύ των οποίων και ο ήρωας Μιχαλάκης Καρσολής.

Στο Λονδίνο ο Νικόλας είχε συνδεθεί με το εκεί Γραφείο Εθναρχίας της Κύπρου και την Εθνική Φοιτητική Ένωση Κυπρίων Αγγλίας, προεκτείνοντας την αγωνιστική του δράση στον σχεδιασμό δραπέτευσης πολιτικών καταδίκων, αγωνιστών της ΕΟΚΑ, που εκρατούντο στις φυλακές Γουώρμγουιντ Σκραπς του Λονδίνου και Γουέκφιλντ του Γιορκσιράιρ, μεταξύ των οποίων ήταν και ο αδελφός του Γεώργιος. Το όλο σχέδιο περιλάμβανε συνεργασία με τον Ιρλανδικό Δημοκρατικό Στρατό (IRA) και θα διεκπεραιωνόταν το πρώτο δεκαπενθήμερο του Αυγούστου

του 1958. Άνδρες του IRA θα συνόδευαν, μετά τη δραπέτευσή τους, τους άνδρες της ΕΟΚΑ μαζί με κρατούμενους του IRA στην Ιρλανδία, όπου θα εκπαιδεύονταν με στόχο τον μυστικό επαναπατρισμό τους για συνέχιση της δράσης τους στις τάξεις της ΕΟΚΑ στην Κύπρο.

Το σχέδιο φαίνεται ότι περιήλθε σε γνώση του Ειδικού Κλάδου της Σκότλαντ Γιαρντ, η οποία παρακολουθούσε κάθε του κίνηση. Στις 17 Ιουλίου 1958 επέστρεψε στο αεροδρόμιο του Μάντσεστερ, όπου είχε αφήσει τη μοτοσυκλέτα του, από δεύτερη επίσκεψή του στο Δουβλίνο. Από το Μάντσεστερ ο Νικόλας ξεκίνησε με τη μοτοσυκλέτα για το Λονδίνο, καθ' οδόν όμως καταπλακώθηκε κοντά στο Πάνιπουρι από φορτηγό αυτοκίνητο, που οδηγούσε

φρουρός των φυλακών Γουέκφιλντ. Πριν αναχωρήσει για το Δουβλίνο είχε πει στην αδελφή του Ειρήνη Νιούμαν, κάτοικο Λονδίνου, ότι όλα ήταν έτοιμα για την απόδραση. Με βάση το σχέ-

διο αυτό δραπέτευσε αργότερα από τις φυλακές του Γουέκφιλντ ο Σέμιους Μέρφν, Ιρλανδός συνεργάτης των Κυπρίων καταδίκων, μέλος του IRA.

Νικόλας Ιωάννου

Στίχοι Ρένου Κυριακίδη

Εν φυλακαίς Wavefield 01/08/1858

Στα χρυσοπάλατα που ζεις,
ψυχή αδελφή Νικόλα,
λεύτερος είσαι και μπορείς
καλά τραγούδια να μας πεις.

Γη κι ουρανός ένα για σε,
με μια φωνή σου κραίνουν,
ένα τραγούδι έλεγαν,
τραγούδι της ψυχής σου.
Γροικούσες το τραγούδι τους
και γέμιζες τα στήθια
χαιρόσουνα περίσσια
στο πάλεμα για χάρη τους.

Τιμή Πατρίδα και όλα
για χάρη τους Νικόλα,
πρόσφερες το βιός σου,
της νιότης το βλαστό σου.
Μα έφυγες μακριά μας
και σμίκρανε η χαρά μας,
χάσαμε τη θωριά σου
και την καλή καρδιά σου.

Έλα, αδελφέ, πες και σ'εμάς,
εμάς που σ' αγαπήσαμε
κι εμάς που δε ξέραμε
και τώρα σε τιμήσαμε.

Πές μας στη χώρα που κρατάς
τι κάνουνε τ' αδέρφια,
στη χώρα εκεί της ομορφιάς
της τιμημένης λεβεντιάς.

Πώς σε γλυκοφιλήσανε
και πώς σε τραγουδήσανε
την ώρα που πρωτόφανες
στη χώρα τ' ουρανού.

Εκεί που πάντα κυβερνά
το φως ουράνιας μέρας
για πες μας πως σ' αντάμωσε
Νικόλα, ο πατέρας;

Περήφανα τον κοίταξες
περήφανα και κείνος,
ολόλευκος σαν κρίνος,
μα δάκρυζες; Γιατί;

Τη μάνα σου θυμήθηκες;
τ' αδέρφια σου, Νικόλα;
το έθνος σου λυπήθηκες;
που τα υπομένει όλα;

Κλαις και φιλάς και τραγουδάς,
το ξέρουμε, αδελφέ μας,
για χάρη μας, χρυσέ μας,
στερήθηκες τη γης.

Άρπα τη λύρα τη χρυσή,
π' αγγέλων ύμνους τραγουδεί
κύμβαλο, σάλπιγγα, θεϊκή
κάθε φωνή χερουβική.

Κι έλα, αδελφέ μας, να μας πεις
τραγούδια της αγάπης,
χτύπα το δαίμονα του νου
με τα τραγούδια τ' ουρανού.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ

Η Ένωση Αγωνιστών Αιμοχώστου τέλεσε το μνημόσυνο του νεαρότερου ήρωα της Ε.Ο.Κ.Α Ανδρέα Παρασκευά στην εκκλησία της Αγίας Θέκλας Λάρνακας στις 5 Ιουλίου 2015. Επιμνημόσυνο λόγο εξεφώνησε ο πρόεδρος της Π.Ο.Ε.Δ κ. Φίλιος Φυλακτού.

*Σεβαστό ιερατείο,
Εκλεκτοί προσκεκλημένοι,
Κυρίες και κύριοι,*

Ως ακραιφνείς Έλληνες αλλά και ιδιαίτερα ως γνήσιοι Καρπασίτες δεν μπορεί παρά να πλημμυρίζει η γαλανόλευκη ψυχή μας και να διακατεχόμαστε από αισθήματα υπερηφάνειας και συγκίνησης όταν καλούμαστε να αποτίσουμε φόρο τιμής και να καταθέσουμε ακριβό δάκρυ μεγάλης ευγνωμοσύνης σε ανθρώπους που δεν δίστασαν να προσφέρουν ακόμη και τη ζωή τους για την ελευθερία της πατρίδας μας.

Οι άνθρωποι αυτοί έγραψαν με ανεξίτηλα γράμματα προσωπικές ιστορίες και σφράγισαν με την παρουσία τους μια εποχή και δικαίως αποτελούν πρότυπα και παραδείγματα προς μίμηση που παραμένουν ολοζώντανα και άσβεστα στις ψυχές μας.

Τέτοια μορφή ήταν, ασφαλώς, ο δεκαπεντάχρονος ήρωας από την Κώμα του Γιαλού Ανδρέας Παρασκευά, που μέσα

από την πνευματική και ψυχική ελευθερία που τον διακατείχε, κατευθύνθηκε στην αναζήτηση της σωματικής ελευθερίας και κατ' επέκταση της ελευθερίας της πατρίδας του.

Το θάρρος του δεκαπεντάχρονου μαθητή του Γυμνασίου Γιαλούσας Ανδρέα Παρασκευά, η αποφασιστικότητα και η προσήλωσή του στον σκοπό του αγώνα, ήταν αναμφίβολα μια ακόμη πανηγυρική επιβεβαίωση της υπεροχής της ψυχικής δύναμης που κάνει τα φαινομενικά αδύνατα δυνατά, που ατσαλώνει τη θέληση και την πίστη, που δίνει ανεξήγητη τόλμη.

Σήμερα, που τόσο η πατρίδα μας όσο και το έθνος μας διάγουν μια κρίσιμη πάλι περίοδο που εκτείνεται σε διάφορους τομείς, εθνικοπολιτικό, οικονο-

μικό, πνευματικό, επιβάλλεται να βρούμε την απαραίτητη δύναμη, το αναγκαίο θάρρος και τη θέληση, προκειμένου να τα αντιμετωπίσουμε, αντλώντας παραδείγματα τόλμης, αυταπάρνης και αποφασιστικότητας από θυσίες όπως αυτή του Ανδρέα Παρασκευά που κατάφερε τα λίγα χρόνια που έζησε να τα μεταμορφώσει σε αιωνιότητα.

*Σεβαστό ιερατείο,
Κυρίες και κύριοι,*

Ο Ανδρέας Παρασκευά γεννήθηκε στο χωριό Κώμα του Γιαλού, του διαμερίσματος Καρπασίας, στις 30 Νοεμβρίου 1940. Ήταν ένα από τα εννιά παιδιά της πολυμελούς οικογένειας του Παρασκευά και της Αικατερίνης Παρασκευά.

Τέλειωσε το δημοτικό σχολείο Κώμας του Γιαλού και συνέχισε τη φοίτησή του στη Δ' τάξη του Γυμνασίου Γιαλούσας. Η γεμάτη οράματα ψυχή του και η αδιάλειπτη έγνοια του για την αγαπημένη του σκλαβωμένη πατρίδα τον ώθησαν να ενταχθεί, παρά το νεαρό της ηλικίας του, στις τάξεις της ΕΟΚΑ κατά το τέλος του 1955. Στην προτροπή του πατέρα του να προσέχει γιατί ήταν πολύ μικρός για να ενταχθεί σε ένα τόσο μεγάλο αγώνα, ο Ανδρέας Παρασκευά απάντησε με τον αυθορμητισμό που τον διακατείχε και τη γενναιότητα που τον χαρακτήριζε:

« Άργησες, πατέρα, να μου το πεις. Ο

γιος σου μεγάλωσε από τη στιγμή που έδωσε τον μεγάλο του όρκο. Πατέρα μου και Μάνα μου είναι τώρα η Ελλάδα».

Ο δεκαπεντάχρονος Ανδρέας ζούσε με το όνειρο να δει την Κύπρο ελεύθερη. Ήταν ήσυχο και προκομμένο παιδί, όμως είχε αξιοθαύμαστη τόλμη και συμμετείχε μαζί με τους συναγωνιστές του σε ενέδρες κατά των Άγγλων στρατιωτών, ρίχνοντας βόμβες εναντίον τους. Δεν δίσταζε να αναλάβει οποιαδήποτε επικίνδυνη αποστολή γιατί το συμφέρον της πατρίδας το έθετε πάνω και από την ίδια του τη ζωή.

«Κανένα δε θέλω να βλάψω», έλεγε στον πατέρα του, «όμως οι Άγγλοι πρέπει να φύγουν από την Κύπρο», συνέχιζε!

Τη Δευτέρα 2 Ιουλίου 1956 το μεσημέρι, ο Ανδρέας Παρασκευά με ένα συναγωνιστή του έστησαν ενέδρα σε Άγγλους στρατιώτες μέσα στο χωριό τους για βομβιστική επίθεση. Όταν η αυτοκινητοπομπή έφτασε στο κέντρο του χωριού, ο Ανδρέας έριξε τη βόμβα. Οι Άγγλοι στρατιώτες κυνήγησαν τον Ανδρέα Παρασκευά ο οποίος προσπάθησε να διαφύγει με το ποδήλατό του. Ο Ανδρέας, δυστυχώς, έπεσε νεκρός από τα καταιγιστικά πυρά των Άγγλων στρατιωτών.

Στις 2 Ιουλίου 1956 ο άριστος μαθητής της Δ' τάξης του Γυμνασίου Γιαλούσας, αντί να πάρει το ενδεικτικό του και να δεχθεί τα θερμά συγχαρητήρια των κα-

θηγητών και των συμμαθητών του, πήρε από την αγαπημένη του πατρίδα το Απολυτήριό του από τη ζωή με Άριστα και πέρασε στο πάνθεο των ηρώων ως ο μικρότερος αγωνιστής της ΕΟΚΑ που έπεσε σε ενέδρα.

Η σημερινή μέρα μνήμης και τιμής του δεκαπεντάχρονου ήρωα Ανδρέα Παρασκευά δεν θα πρέπει να αποτελεί απλώς μια αφορμή για να στρέψουμε το μυαλό πίσω για να τον τιμήσουμε και να τον μνημονεύσουμε στιγμιαία μέσα από την εκφώνηση λόγων και την κατάθεση στεφάνων. Η σημερινή μέρα, τούτη εδώ τη στιγμή, για να έχει ουσιαστικό νόημα και να στείλει χρήσιμα μηνύματα επιβάλλεται να γίνει αφετηρία εθνικής ανατάσεως και πνευματικής αναστάσεως. Να κατευθύνει τη σκέψη μας, να συμπαρασύρει τον λογισμό μας και να νοσηματοδοτήσει την ύπαρξή μας, στρέφοντας σύμφωνα πάντοτε με τις υποδείξεις της πυξίδας την εθνική μας συνείδηση προς τη σωστή κατεύθυνση, προς τον σωστό προορισμό. Οι μεγαλειώδεις λόγοι και οι βαρύγδουπες διακηρύξεις δεν έχουν κανένα νόημα και καμιά αξία αν εκπηγάζουν από εφήμερη συναισθηματική φόρτιση και σβήνουν όπως τα γραφόμενα στην άμμο με την επάνοδο κάποιου κύματος. Τα λόγια μας τούτες τις ώρες θα έχουν αξία μόνο αν οι λέξεις που εκστομίζουμε στην προσπάθειά μας να εξυμνήσουμε το μεγαλείο της ψυχής του άλκιμου νέου από την Καρπασία καρφωθούν σαν φλογόβολα βέλη στην καρδιά και στην ψυχή

μας αναζωπυρώνοντας έτσι τον άσβεστο πόθο της λευτεριάς και ξεγείροντας το αγωνιστικό φρόνημα που ως γνήσιοι Έλληνες έχουμε κληρονομήσει. Οι λόγοι συνήθως παρορμούν, όμως τα παραδείγματα εμπνέουν και εμείς μέσα από τη θύμηση της θυσίας του Ανδρέα Παρασκευά, στέλνουμε ιδιαίτερα στις νεότερες γενιές, παραδείγματα αρετής, τόλμης, αυτοθυσίας, αγωνιστικότητας, φιλοπατρίας και μεγαλοψυχίας.

Ελάχιστη υποχρέωσή μας προς όλους τους ήρωες-αγωνιστές που θυσιάστηκαν για την ελευθερία της πατρίδας μας είναι να διαφυλάξουμε σαν κόρη οφθαλμού την ελληνορθόδοξη παράδοσή μας που εκείνοι τίμησαν στον μέγιστο βαθμό και κυρίως να τη μεταλαμπαδεύσουμε στις νεότερες γενιές.

Με τις σκέψεις αυτές και ως Πρόεδρος της Παγκύπριας Οργάνωσης Ελλήνων Δασκάλων και ως πρόσφυγας από το Βασίλει Καρπασίας σας διαβεβαιώνω, εκπροσωπώντας το σύνολο του διδασκαλικού κόσμου, ότι θα συνεχίσουμε με τον ίδιο ζήλο να εργαζόμαστε για την παροχή Παιδείας ελευθερίας στα παιδιά μας, η οποία θα είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την καλλιέργεια των διαχρονικών αξιών και παραδόσεων όπως αυτές εκπηγάζουν μέσα από τις ελληνορθόδοξες καταβολές μας.

Αιώνια η μνήμη του λεβέντη ήρωα μαθητή Ανδρέα Παρασκευά.

Σας ευχαριστώ!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΛΕΙΒΑΔΙΑ ΠΙΤΣΙΛΙΑΣ

Του μέλους του Σ.Ι.Μ.Α.Ε κ. Άθου Πετρίδη

14 Ιουνίου 2015

Ελληνίδες, Έλληνες,

Βρισκόμαστε εδώ από καθήκον και χρέος, από υποχρέωση και άμετρη αγάπη, για να μνημονεύσουμε και να τιμήσουμε τον γενναίο και ατρόμητο αγωνιστή της Ελευθερίας Παναγιώτη Γεωργιάδη από τα Λειβάδια, που αγωνίστηκε με πάθος και αυταπάρνηση και πρόσφερε ανεκτίμητη προσφορά την ίδια του τη ζωή για να ελευθερώσουμε την Κύπρο μας από τον αγγλικό ζυγό.

Ο Παναγιώτης Γεωργιάδης γεννήθηκε στο χωριό Λειβάδια της επαρχίας Λευκωσίας στις 15 Δεκεμβρίου 1929. Τέλειωσε το δημοτικό σχολείο του χωριού του και εργάστηκε ως υπάλληλος σε ιδιωτική επιχείρηση στη Λευκωσία. Σκοτώθηκε στις 20 Ιουνίου 1958 στο χωριό Κούρδαλι. Οι γονείς του ήταν ο Αχιλλέας Ξιναρής και η Ευγενία Χατζηγεωργίου. Τα αδέρφια του είναι ο Ανδρέας, ο Γεώργιος και η Ελένη.

Στη Λευκωσία έγινε μέλος της ΟΧΕΝ και από την ΟΧΕΝ εντάχθηκε στον Αγώνα από το 1954. Με την έναρξη του Αγώνα υπηρέτησε ως σύνδεσμος του Διγενή με τον Εθνάρχη Μακάριο με το ψευδώνυμο ΙΚΑΡΟΣ.

Κατά την πολύπλευρη δράση του και κατόπιν προδοσίας καταζητήθηκε από τους Άγγλους τον Οκτώβριο του 1956 και κατέφυγε στα βουνά ως αντάρτης. Ενώθηκε με την ομάδα του Στυλιανού Λένα, που ήταν υπεύθυνος του νότιου τμήματος του τομέα Αυξεντίου στην Πιτσιλιά. Ιδιαίτερη ευθύνη του ήταν η κατασκευή χειροβομβίδων και ναρκών στα χωριά Κάτω και Πάνω Αμιάντος όπου ο Λένας είχε μεταφέρει τα εργαστήριά του και ανέπτυξε πολύπλευρη δράση εναντίον των Άγγλων.

.....

Μετά τη σύλληψη του Στυλιανού Λένα και τον θάνατο του Δημητράκη Χριστοδούλου στις 17 Φεβρουαρίου 1957,

ο αγωνιστής ανάρτης Παναγιώτης Γεωργιάδης κατέφυγε στη Λεμεσό με τον Εναγόρα Παπαχριστοφόρου και τον Μιχαήλ Ασιώτη. Μετά από διαταγή του Διγενή έφυγε από τη Λεμεσό και πήγε στην περιοχή Λειβαδιών και επιδόθηκε στην αναδιοργάνωση της περιοχής που είχε υποστεί βαρύ πλήγμα λόγω μεγάλου αριθμού συλλήψεων.

Έλληνες και Ελληνίδες,

Σήμερα μνημονεύουμε και τιμούμε τους ήρωες μας:

Παναγιώτη Γεωργιάδη από τα Λειβάδια Πιτσιλιάς,

Ανδρέα Πατσαλίδη από τα Καννάβια,

Αλέκο Κωνσταντίνου από το Βαρώσι,

Κώστα Αναξαγόρα από τα Σπήλια,

οι οποίοι ενώ κατασκεύαζαν νάρκες και χειροβομβίδες στο σπίτι του Ανδρέα Πατσαλίδη, μια ισχυρότατη έκρηξη συγκλόνισε την περιοχή Σπήλια-Κούρδαλι με αποκορύφωμα το πιο πολύνεκρο ατύχημα του Αγώνα της Ε.Ο.Κ.Α κατά το οποίο τα τέσσερα παλληκάρια διαμελίσθηκαν και καταδάφιστηκε η οικία στην οποία βρισκόταν.

.....

Θα θέλαμε να μνημονεύουμε και να τιμούμε τους ήρωες μας κάτω από άλλα δεδομένα με μια Κύπρο ελεύθερη κι ευτυχισμένη.

Δυστυχώς τα σημερινά δρώμενα και η κρίση που περνά η βασανισμένη μας πατρίδα δεν μας το επιτρέπουν. Τα συμφέροντα των ισχυρών της γης, τα αλληπάλληλα λάθη μας, οι λανθασμέ-

νοι χειρισμοί, οι διχασμοί, η έλλειψη ομοψυχίας, μας έχουν οδηγήσει σε αδιέξοδα και απρόβλεπτες συνέπειες.

.....

Ο στόχος είναι κοινός και ο σκοπός είναι ένας και μοναδικός, να ελευθερώσουμε το νησί μας από τους Τούρκους.

Είναι καιρός να παρουσιαστούμε σαν ένα ενιαίο και αθραγές μέτωπο και σε στενή συνεργασία με τους Πανελλήνους.

Μας το ζητούν οι ήρωες και οι μάρτυρες της φυλής. Το απαιτούν αυτοί που έφυγαν και αυτοί που θα έρθουν.

Μας το ζητούν οι ήρωες μας

Παναγιώτης Γεωργιάδης,

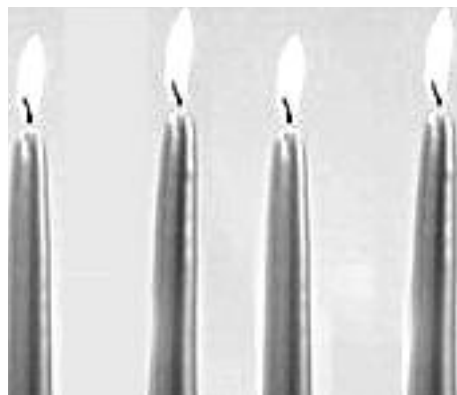
Ανδρέας Πατσαλίδης,

Αλέκος Κωνσταντίνου,

Κώστας Αναξαγόρα

που έδωσαν τη ζωή τους και τα κορμιά τους για να είναι τέσσερεις λαμπάδες ΛΕΥΤΕΡΙΑΣ, για να φωτίζουν τους αγώνες μας.

Ας είναι αιωνία η μνήμη των τεσσάρων αγωνιστών μας.

«ΣΤΙΓΜΕΣ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ»

Του Ευθύμιου-Μίμη Βασιλείου

Μαζί μας και πάλι ο αειθαλής και πολυγραφότατος καθηγητής μας, ο αδάμαστος θεράπων των γραμμάτων και ταπεινός εργάτης του πνεύματος και της παιδαγωγικής, σεβαστός κ. ΜΙΧΑΛΑΚΗΣ ΜΑΡΑΘΕΥΤΗΣ, με την πρόσφατη έκδοσή του «ΣΤΙΓΜΕΣ ΣΤΟΝ ΧΡΟΝΟ», ατενίζοντας τη Ζωή και τον Άνθρωπο με Χαϊκού.

Ακολουθώντας πιστά και πολύ επιτυχημένα την αυστηρή δομή του Χαϊκού, 5, 7, 5, μας χαρίζει 43 τρίστιχα εμπνευσμένα από τη Φύση, 78 από τη ζωή, 78 για τον Άνθρωπο και 45 για την Πατρίδα.

Διαβάζοντάς τα προσεκτικά κάθε αναγνώστης, εκτός από την αισθητική και διανοητική απόλαυση, θα χαρεί την πηγή της έμπνευσής τους και θα γευτεί τη χαρά των πολλαπλών αντικατοπτρισμών τους.

Αγαπητέ μας κύριε Μαραθεύτη σας ευχαριστούμε, σας συγχαίρουμε και ευχόμαστε νάστε καλά και να συνεχίσετε να μας τροφοδοτείτε και να μας ζωογονείτε με το απαύγασμα της σοφίας σας.

«ΨΗΦΙΔΕΣ»

Του Ενθύμιου-Μίμη Βασιλείου

Ακόμη μια εκλεκτή συλλογή Ποιημάτων κυκλοφόρησε φέτος με τίτλο «Ψηφίδες», του ακμαίου και μουσοτραφούς συναδέλφου και συναγωνιστή ΧΡΙΣΤΑΚΗ ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΗ.

Πρόκειται για 40 ποιήματα, 17 γραμμένα στην κυπριακή διάλεκτο και 23 στην απλή καθομιλουμένη, που συνθέτουν την ψυχοσύνθεση και την στοχοθεσία κάθε Κύπριου Πολίτη.

Το περιεχόμενό τους είναι βγαλμένο

μέσα από τις εμπειρίες και τα συναισθήματα του ποιητή γύρω από την προσφυγιά και την κατοχή. Πολύ εύκολα διακρίνει ο αναγνώστης την αγωνία του ποιητή για το τι μέλλει γενέσθαι και πού θα φτάσουμε, πράγμα που προβληματίζει έντονα αναγνώστες, αλλά και κρατούντες.

Συγχαρητήρια Ανδρέα μου, νά 'σαι καλά και περιμένουμε κι' άλλα από σένα.

Βράβευση

του συναγωνιστή Ευθύμιου Μίμη Βασιλείου
για το δίτομο επιστημονικό σύγγραμμά του
«ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ» από τον
Υπουργό Παιδείας & Πολιτισμού κ. Κώστα Καδή

Τον Προέδρον του Σ.Ι.Μ.Α.Ε Ανδρέα Μαΐμαρίδη

Σε μια λιτή αλλά πολύ μεστή εκδήλωση έγινε η βράβευση αυτή του αγαπητού Μίμη στο Σωματείο Ε.Ν.Α.Δ Αγίου Δομετίου στις 7 Μαΐου ε.έ., ενώπιον εκλεκτού και πυκνότατου ακροατηρίου, από τον έντιμο Υπουργό Παιδείας & Πολιτισμού κ. Κώστα Καδή, ο οποίος εξήρε το έργο του κ. Βασιλείου και δήλωσε ότι θα αξιοποιηθεί τούτο δεόντως από το Υπουργείο του.

Συγχαίρω εκ βάθους ψυχής τον κ. Υπουργό για την απόφασή του αυτή, καθότι πιστεύω ακράδαντα ότι οι πνευματικοί

άνθρωποι πρέπει να τιμούνται και να προβάλλεται το έργο τους, γιατί είναι αυτοί που συμβάλλουν αποτελεσματικά και αθόρυβα στη διατήρηση της ιστορικότητάς μας.

Τέτοιες ηθικές αμοιβές ικανοποιούν τους πνευματικούς ανθρώπους και τους δίνουν κουράγιο να συνεχίζουν το έργο τους, να παραθέτουν με τον πνευματικό τους εξοπλισμό και την

ωριμότητα της γραφής και σκέψης τους, γεγονότα άλλων εποχών, προκαλώντας έτσι ένα διδακτικό αλλά και εποικοδομητικό προβληματισμό και διάλογο κάθε αναγνώστη με τους πρωταγωνιστές της κάθε εποχής.

Ευχαριστούμε και πάλιν τόσο τον έντιμο κύριο Υπουργό για την αξιέπαινη αυτή ενέργειά του και τη δήλωσή του ότι θα αξιοποιήσει το «ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ», καθώς και τον φίλτατο Μίμη για το έργο που επιτέλεσε και συνεχίζει να επιτελεί και του ευχόμαστε να 'ναι καλά και να συνεχίσει απρόσκοπτα το εθνωφελές έργο του.

Χαιρετισμός του Θάσου Σοφοκλέους κατά τη βράβευση

Είναι με ιδιαίτερη χαρά που χαιρετίζω τη βράβευση του δίτομου βιβλίου «Οδοιπορικό Ελευθερίας» που έχει γράψει ο αγαπητός φίλος Μίμης Βασιλείου. Μια ιστορική έρευνα για την ιδιαίτερη μας πατρίδα που ξεκινά από τον 16ον αιώνα (1562) μέχρι το 1960 και που είναι άμεσα συνδεδεμένη με την πορεία και τον Αγώνα της Κύπρου προς την ελευθερία.

Βέβαια επίκεντρο του ιστορικού αυτού έργου αποτελεί η περίοδος της Αγγλοκρατίας ιδιαίτερα τα χρόνια της Κυπριακής επανάστασης κατά τον τετράχρονο (1955-59) Αγώνα του λαού μας για αποτίναξη του Αγγλικού ζυγού και Ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα.

Είμαι απ' εκείνους τους λίγους, που παρακολούθησαν τη μεγάλη αυτή προσπάθεια που κατέβαλε ο εκλεκτός συναγωνιστής και συγγραφέας Μίμης Βασιλείου για να μπορέσει να συλλέξει το ιστορικό αυτό υλικό που παρουσιάζει με κάθε λεπτομέρεια τα ιστορικά γεγονότα και ιδιαίτερα την καθημερινή πορεία του απελευθερωτικού Αγώνα του λαού μας.

Για επτά ολόκληρα χρόνια ο χαλκέντερος, ο πεισματάρης και μεθοδικός Μίμης Βασιλείου αγωνίστηκε με πάθος, χωρίς να υπολογίζει την κούραση, με

προγραμματισμό, με επιμονή και υπομονή κατάφερε να ολοκληρώσει το δίτομο αυτό έργο που αποτελεί την αδιάσειστη τεκμηρίωση της καθημερινής πορείας, τις πράξεις, τα καθημερινά επιτεύγματα, τις επιτυχίες και τις αποτυχίες, τα σημαντικά γεγονότα, τις χαρές και τις λύπες που για τέσσερα ολόκληρα χρόνια έζησε κάτω από τις πιο δύσκολες συνθήκες ο λαός μας.

Μέσα από κάθε σελίδα ζούμε το μεγαλείο του λαού μας βλέποντάς τον να μάχεται με θυσίες και ολοκαυτώματα, με ιδρώτα, με δάκρυα και αίμα για αποτίναξη του αγγλικού ζυγού.

Το βιβλίο αυτό, αποτελεί ακρογωνιαίο λίθο στα ιστορικά γεγονότα του 1955-59 και είναι βασικό θεμέλιο για την αντικειμενική ιστορική παρου-

σίαση των γεγονότων του τετράχρονου Αγώνα, που ονομάζεται έπος του 55-59, και δίνει επιστημονικά και τεκμηριωμένα την καθημερινή πορεία της ηρωικής Ε.Ο.Κ.Α.

Αναμφίβολα έργα της μορφής αυτής, που είναι βασισμένα σε αδιάσειστα ιστορικά γεγονότα, και που δεν επιδέχονται αμφισβήτηση, επιβάλλεται να τα αντιμετωπίζουμε με ιδιαίτερη προσοχή και να τα διαφυλάττομε ώστε ανά πάσα στιγμή να μπορούμε να θυ-

μόμαστε τα γεγονότα και να συνειδητοποιούμε τις συνθήκες, τον πόνο και τα βάσανα που με καρτερία σήκωσε τότε ο λαός μας στον τιτάνιο Αγώνα της Ε.Ο.Κ.Α υπό την εμπνευσμένη καθοδήγηση του Αρχηγού Διγενή.

Μέσα στις δύσκολες μέρες που διέρχεται σήμερα η πατρίδα μας, η ηθική κρίση που ταλανίζει τον τόπο μας, οι μεγάλοι κίνδυνοι που δυστυχώς απειλούν τον λαό μας, σε μια εποχή που τα ιδανικά έχουν χάσει τη σημασία τους και ο λαός μας δέχεται συνθήματα και ιδέες ξένες προς την ιστορία του και τις καταβολές μας, σε μια εποχή που χιμάζονται οι αρχές και οι αξίες, που για αιώνες κρατούν ζωντανό το Ελληνικό Έθνος, ασφαλώς η συγγραφή της ιστορικής αλήθειας κι η τροφοδότηση της μνήμης με ό,τι μέσα από τους αιώνες παρουσιάζει και με πράξεις τεκμηριώνει ο Ελληνισμός, είναι απαραίτητα εφόδια για τον μαχόμενο για ελευθερία λαό μας.

Οι Σύνδεσμοι Αγωνιστών, που βασικό στόχο και σκοπό της ζωής μας τάξαμε τη σωτηρία της Κύπρου μας, πιστεύουμε ότι μεγάλος παράγοντας και συντελεστής για επίτευξη του σκοπού είναι το ακμαίο ηθικό του λαού μας, η πίστη του στα ιδανικά της φυλής και στις αξίες της προσφοράς και της θυσίας για την Ελευθερία.

Θα 'θελα με την ευκαιρία να ευχαριστήσω τον εκλεκτό συναγωνιστή γιατί παραχώρησε τα δικαιώματα του βιβλίου του αυτού, στο Ίδρυμα Απελευθερωτικού Αγώνα ΕΟΚΑ το οποίο και ανέλαβε την έκδοση και τη διάθεσή του. Να τονίσω ακόμα ότι η όλη εκδο-

τική διαδικασία κράτησε δύο χρόνια και πέρασε πολλά τεχνικά εμπόδια.

Οι δυο τόμοι του βιβλίου παρουσιάστηκαν από την τηλεόραση του Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου, από τα Μ.Μ.Ε. και στις 4 Δεκεμβρίου 2013 παρουσιάστηκε επισήμως, από τον Έντιμο Υπουργό Εξωτερικών κ. Κασουλίδη και ταυτόχρονα βραβεύτηκε από το Ινστιτούτο Πολιτισμού του Δημοκρατικού Συναγερμού.

Σχολιάστηκε ευμενέστατα και ιδιαίτερα από τον έγκριτο καθηγητή και Ακαδημαϊκό κ. Σβολόπουλο, κατά την πανηγυρική συνεδρία της Ακαδημίας Αθηνών στις 25 Μαρτίου 2012 με πρότασή του για απονομή τιμητικής διάκρισης.

Απόψε βραβεύεται από το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού της Κυπριακής Δημοκρατίας διά χειρών του έντιμου Υπουργού Παιδείας και Πολιτισμού κ. Κώστα Καδή, πράγμα βέβαια που αποτελεί το επιστέγασμα της αναγνώρισης, της αξιοποίησης και της εκτίμησης του σοβαρού και αξιόλογου αυτού έργου που εκπόνησε και μας παρέδωσε ο αγαπητός Μίμης Βασιλείου τον οποίο θερμά συγχαίρουμε.

Τα εξωκκλήσια εις τα Πομακοχώρια λειτουργούν και πάλιν! Εύγε Ξάνθη

Ορθόδοξος Τύπος, 10 Απριλίου 2015

Ιδιαίτερος σημαντική είναι η πρωτοβουλία της Ενώσεως Αποστράτων Αξιωματικών Στρατού εις συνεργασίαν με την Ι.Μ. Ξάνθης διά 2αν συνεχή χρονιά να καθιερώση ένα περιοδικόν πρόγραμμα τελέσεως Θ. Λειτουργιών εις παρεκκλήσια που είχαν εγκαταλειφθή. Εις περιόδους μάλιστα εξάρσεως των γεγονότων εις τας χώρας όπου δεσπόζει ο μουσουλμανισμός, δεν πρέπει κανείς εις την ιδίαν αυτού πατρίδα να εγκαταλείπη τόπους αγιασμένους, οι οποίοι μάλιστα ευρίσκονται εις παραμεθορίους περιοχάς και όταν αυτοί συγκεντρώνουν και ευάριθμον εκκλησίασμα. Η ανακοίνωσις της ΕΑΑΣ ήδη έχει γνωστοποιηθή από 28 Ιανουαρίου έ.έ., όμως το λατρευτικόν πρόγραμμα αρχίζει μόλις τον τρέχοντα μήνα. Συμφώνως προς την ανακοίνωσιν:

«Πρόθεσις όλων μας είναι να σας πληροφορήσουμε για τη δραστηριότητα αυτή, που πραγματοποιείται (για 2η χρονιά), στην ακριτική-παραμεθόριο περιοχή μας, στους Ιερούς ναούς και τα παρεκκλήσια που υπάρχουν μέσα ή εγγύς στα χωριά που διαβιούν οι συμπατριώτες όλων μας, οι Έλληνες Μουσουλμάνοι στο Θρήσκευμα, Πομάκοι στο Ν. Ξάνθης. Στη διάρκεια της τελευταίας 40ετίας, με Κρατικές Αποφάσεις αρκετά Στρ. Φυλάκια, όπως και

άλλοι Κρατικοί Φορείς, σταδιακά αποσύρθηκαν μονίμως, σχεδόν στο σύνολο τους, αφήνοντας στην ουσία τα 8 εκκλησιάκια εκτεθειμένα στη συγκεκριμένη περιοχή, χωρίς φροντίδα και τακτικό ποίμνιο, στην ανελέητη φθορά του χρόνου.

Όλοι αγκάλιασαν με θέρμη την πρωτοβουλία αυτή και μέχρι το 2014 εξωραίστηκαν και υιοθετήθηκαν όλα από Συλλόγους και Ενώσεις, με αποτέλεσμα, να διατηρηθούν οριστικά πλέον τα ιερά αυτά προσκυνήματα, να λειτουργούν πλέον συχνά και οπωσδήποτε στους εορτασμούς των Αγίων που είναι αφιερωμένα, να ηχούν οι καμπάνες τους, με την παρουσία πιστών από την πόλη της Ξάνθης και των γύρω περιοχών, να ακούγονται οι ψαλμωδίες και τα τροπάρια των Αγίων, έχοντας ως απαραίτητους ακοίμητους φρουρούς και παραστάτες τους, αντικριστά την Ελληνική και τη Βυζαντινή σημαία, που εφεξής διαρκώς κυματίζουν περήφανα, τονίζοντας έτσι το Θρησκευτικό συναίσθημα των εκκλησιαζομένων, αλλά και το αλληλένδετο Εθνικό Φρόνημα των Κατοίκων. Το 2014 τελέστηκαν συνολικά 28 εκκλησιασμοί, με την παρουσία εκκλησιάσματος που κυμάνθηκε από 80-300 άτομα από την Τοπική Κοινότητα της Ξάνθης».

ΒΙΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΑΣ

Έρευνα της νομικού Ελένης Βασιλείου

Η Αγία Μαρίνα γεννήθηκε στην Αντιόχεια της Πισιδίας, στα μέσα του 3ου αιώνα μ.Χ., από γονείς ειδωλολάτρες. Η μητέρα της πέθανε όταν η Μαρίνα ήταν πολύ μικρή και ο πατέρας της ανέθεσε την ανατροφή της σε μία εξαιρετική γυναίκα, η οποία ήταν κρυφή Χριστιανή. Έτσι η Μαρίνα από την νηπιακή της ηλικία βρέθηκε σε περιβάλλον Χριστιανικό.

Σε ηλικία 15 ετών, αποκάλυψε στον πατέρα της ότι είναι Χριστιανή και εκείνος συγκλονισμένος και μη ξέροντας τι να κάνει για να την συνετίσει,

πήρε την απόφαση να την καταγγείλει στον Έπαρχο Ολύμβριο.

Αυτός διέταξε να την συλλάβουν για ανάκριση. Όταν παρουσιάστηκε μπροστά του, η Μαρίνα άφοβα ομολόγησε ότι είναι Χριστιανή. Αυτός προσπάθησε να την μεταπείσει, αλλά μάταια. Τότε διέταξε να την κλείσουν στην φυλακή, όπου εκεί ο φθονερός διάβολος θέλησε να δοκιμάσει, να κάμψει την Αγία. Έτσι λοιπόν πήρε ο ίδιος τη μορφή μεγάλου και φοβερού δράκοντος (φιδιού) και πρόβαλε ξαφνικά μπροστά στη Μαρίνα. Από το στόμα του πετούσε φλόγες, ενώ τα αγριωπά μάτια του λαμπύριζαν απειλητικά και η γλώσσα του ήταν κατακόκκινη. Διαπιστώνοντας όμως ότι εκείνη η μακαρία καλλιπάρθενος δεν διέκοπτε την προσευχή της, κατευθύνθηκε εναντίον της και άνοιξε το στόμα του απειλητικά, δείχνοντας ότι θέλει να την καταπιεί. Και ναι μεν η μεγαλομάρτυς έγινε έντρομη από το φόβο της, χωρίς καθυστέρηση όμως επικαλέστηκε το σωτήριο όνομα του Σωτήρος Χριστού. Και, ώ του θαύματος, ο δράκοντας διερράγη και έγινε άφαντος, η δε Μαρίνα χαίροντας έψαλλε ύμνους και νικητήρια στον Θεό. Έπειτα ο διάβολος

μετασχηματίστηκε σε άνθρωπο κατά-
μαυρο, με τρομερή και κακόσχημη εμ-
φάνιση, σαν μαύρου σκυλιού. Η
Μαρίνα όμως, στερεωμένη όσο ποτέ
στην πίστη, τον άρπαξε από τα μαλλιά
και μ ένα σφυρί που ήταν κάπου εκεί
ξεχασμένο, τον χτύπησε δυνατά στο
κεφάλι και στη ράχη και τον ταπεί-
νωσε εντελώς. Και ενώ η μεγαλομάρτυς
άρχισε και πάλι να προσεύχεται και να
υμνεί τον Κύριο, ο διάβολος, σκοτεινός
και άσχημος όρμησε εναντίον της και
κραυγάζοντας την απειλούσε ότι θα τη
σκοτώσει αν δεν σταματούσε να προ-
σεύχεται.

Και η Αγία Μαρίνα, παίρνοντας από
την προσευχή της νέο θάρρος κατά του

μετασχηματισμένου σε άνθρωπο δια-
βόλου, τον άρπαξε από τα μαλλιά της
κεφαλής του και τον μαστίγωσε.

Τα μαρτύρια που ακολούθησαν ήταν
τρομερά. Το καθένα πιο σκληρό από
το άλλο. Η Αγία όμως δεν λύγισε. Κα-
νένα κακό δεν στάθηκε ικανό να της
κάμψει την θέληση και να την κάνει να
αρνηθεί την πίστη της.

Μπροστά σε αυτό τον «κίνδυνο» ο
Έπαρχος Ολύμβριος, τελικά την απο-
κεφάλισε. Η εκκλησία μας τιμά την
μνήμη της στις 17 Ιουλίου.

Η καλλιπάρθενος Άγια Μαρίνα θεω-
ρείται προστάτης των παιδιών.

Η αγαπημένη μας Αθήνα

Από τους «Discover Greek Culture»

Όταν αρχίσαμε να σχεδιάζουμε το νέο μας project για τις διαδρομές πολιτισμού της Αθήνας, θέλαμε κυρίως να τονίσουμε τη ζωντανή ιστορία της πόλης, όχι απλώς την αρχαία της ιστορία. Γιατί για εμάς, κάθε γωνιά και κάθε πτυχή της πρωτεύουσας έχει να διηγηθεί και από κάτι καινούργιο.

Κάθε δρομάκι, κάθε εκκλησία και κάθε μικρό καφενείο αντανakλά τον ρόλο της πόλης ως σταυροδρόμι εποχών και αυτοκρατοριών, με τα μονοπάτια τους να συνθέτουν τη μοναδική ομορφιά και την πολυεπίπεδη αθηναϊκή ταυτότητα. Υπάρχουν πάρα πολλά να ανακαλύψεις, αρκεί να ξέρεις πού να ψάξεις.

Ο καλύτερος τρόπος να ξεκινήσει κανείς τη μέρα του είναι με έναν διπλό εσπρέσο σε ένα από τα καφέ του πεζοδρόμου στο Κολωνάκι, σχεδόν δίπλα στην πλατεία Συντάγματος. Το Φίλιον είναι ένα από τα καλύτερα της περιοχής. Η μονάτη αυτή συνοικία φιλοξενεί επίσης το Μουσείο Μπενάκη, το Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης, καθώς και τις γνωστές γκαλερί Καλφαγιάν και Ζουμπουλάκη.

Από εκεί περπατάμε προς την οδό Ηρώδου Αττικού και το Προεδρικό

Μέγαρο και μπαίνουμε στον Εθνικό Κήπο. Δημιούργημα της Αμαλίας, της πρώτης βασίλισσας της Ελλάδας, ως Βασιλικός Κήπος, έγινε σκηνικό για πολλά γεγονότα της σύγχρονης ελληνικής ιστορίας, ενώ φιλοξενεί σπάνια φυτά από όλο τον κόσμο.

Μια σπάνια και διεισδυτική ματιά στην ιστορία της Αθήνας προσφέρει το, λιγότερο γνωστό, Μουσείο της Πόλεως των Αθηνών. Χτισμένη το 1833-1834, η αναπαλαιωμένη έπαυλη ήταν η πρώτη κατοικία του βασιλιά Όθωνα και της Αμαλίας από το 1836 έως το 1842. Τα δωμάτια αναπαριστούν ακριβώς την επίπλωση και την ατμόσφαιρα της αριστοκρατικής ζωής της Αθήνας του 19ου αιώνα. Στις αίθουσές του μπορείτε μέχρι και να δειπνήσετε συνοδεία βιολιού, ακόμη και με κοστουμια εποχής για τα παιδιά σας. Δίπλα στο μουσείο βρίσκεται ο κήπος του Black Duck, ένα καταπράσινο μαγευτικό μπιστρό (ταβερνούλα), απομονωμένο από το θόρυβο και τη φασαρία της πόλης. Είναι το ιδανικό μέρος για ένα σνακ το μεσημέρι ή για ποτό το βράδυ.

Η Πλάκα είναι η καλύτερη γειτονιά για να απολαύσετε ένα δυνατό ελλη-

νικό καφέ ή και παραδοσιακά γλυκά, νωρίς το απόγευμα, στην ατμοσφαιρική κρεπερί «Αμάλθεια». Κι αν βρεθείτε στην περιοχή μετά το ηλιοβασίλεμα, αναζητήστε το θερινό Cine Paris και απολαύστε μια κινηματογραφική ταινία κάτω από το φως των αστεριών. Ένα από τα αγαπημένα μας εστιατόρια για δείπνο είναι το Mama Roux στην οδό Αιόλου. Το μενού του είναι από τα πιο ξεχωριστά στην πόλη και η τοποθεσία του στον πεζόδρομο,

σού επιτρέπει να καταγράψεις κάθε λεπτό της αθηναϊκής ζωής ενώ απολαμβάνεις τα καταπληκτικά κοκτέιλ του.

Για ποτό εξερευνήστε την πλατεία γύρω από την εκκλησία της Αγίας Ειρήνης, που έχει μετατραπεί στο πιο ζωντανό σημείο της νυχτερινής ζωής της πόλης. Απολαύστε τη βραδιά σας κοιτάζοντας το φεγγάρι, καθισμένοι στο κοκτέιλ μπαρ Tailor Made.

Ακρόπολη

Η ΓΟΗΤΕΙΑ ΤΟΥ ΚΑΣΤΕΛΟΡΙΖΟΥ

Του Φώτη Βαλδάτου

Το ακριτικό νησί που προσφέρεται για ήρεμες διακοπές, μακριά από το θορυβώδες τουριστικό ρεύμα.

Ο μοναδικός οικισμός βρίσκεται στο λιμάνι και αποτελείται κυρίως από παραδοσιακά δωδεκανησιακά αρχοντικά χτισμένα γύρω από δύο φυσικούς κόλπους. Στο μεσαιωνικό Κάστρο των Ιπποτών του Αγίου Ιωάννη, η σιδερένια σκάλα οδηγεί στο προπύργιο και προσφέρει μοναδική θέα. Κάτω από το κάστρο υπάρχει ο Λυκιακός τάφος, αφιερωμένος στον Απόλλωνα. Το Αρχαιολογικό Μουσείο (τηλ. 22460- 49.283) βρίσκεται στο διατηρητέο οίκημα Κο-

δηλαδή χτισμένα με μεγάλους ακατέργαστους ογκόλιθους. Ο Αϊ-Γιώργης του Βουνού, μοναστήρι που έχει εγκαταλειφθεί, προσεγγίζεται μέσω 401 σκαλοπατιών και έχει υπέροχη θέα.

Στο λιμάνι και τριγύρω θα κολυμπήσετε στον Φάρο και στο Μανδράκι. Στις Πλάκες φτάνετε με καΐκι. Η Γαλάζια Σπηλιά είναι ένα από τα ωραιότερα σπήλαια στη Μεσόγειο και σε αυτήν κατοικούν φώκιες *Monachus monachus*.

Φαγητό στην Αλεξάνδρα (τηλ. 22460-49.019) για υπέροχους ψαρομεζέδες και κολοχτύπες (είδος αστακού). Στα Πλατάνια (τηλ. 22460-49.206), γνωστό και ως *Mediterraneo*, κάτω από τον πλάτανο, για χταπόδι στιφάδο, ρεβιθοκεφτέδες και αρνάκι με δεντρολίβανο. Στο Παραγάδι (τηλ. 22460-49.396) για φρέσκες γαρίδες από τη Σύμη.

Καστελόριζο

νάκι, όπου εκτίθενται σημαντικά αρχαία ευρήματα καθώς και αντικείμενα ενός τυπικού σπιτιού του 19ου αιώνα. Το αρχαιότερο μνημείο είναι το Παλαιόκαστρο, όπου σώζονται κτίσματα και τέσσερις δεξαμενές, ενώ στη θέση Λιμενάρι υπάρχουν κυκλώπεια τείχη,

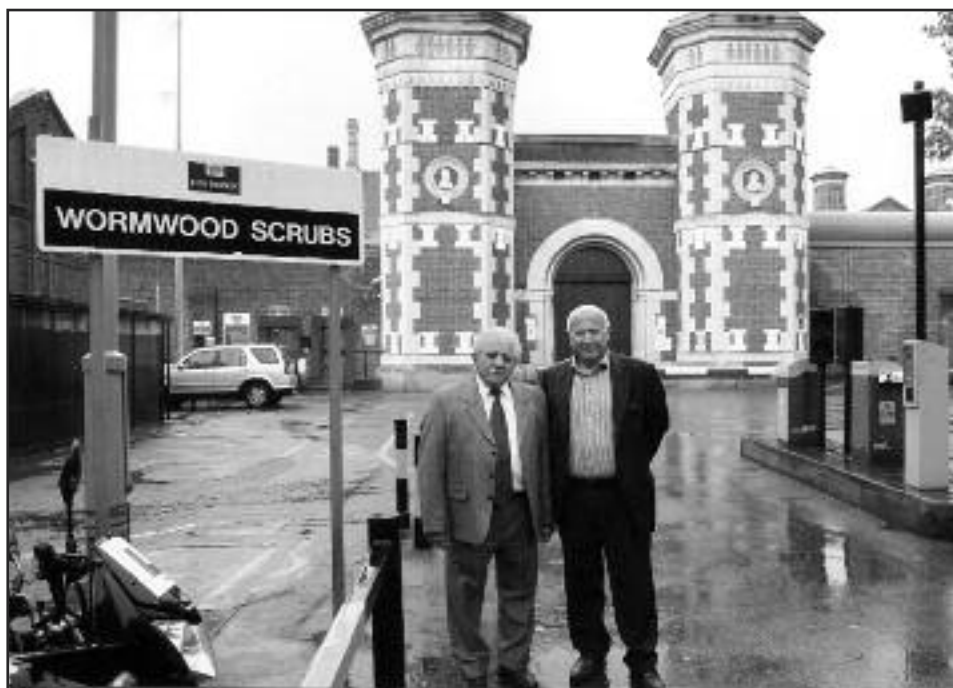
ΣΤΙΣ ΑΠΑΙΣΙΕΣ ΒΡΕΤΑΝΙΚΕΣ ΦΥΛΑΚΕΣ

Οι φυλακές του Ηνωμένου Βασιλείου WORMWOOD SCRUBS του Λονδίνου, όπου οι Βρετανοί εξόρισαν 31 αγωνιστές-πολιτικούς κατάδικους σε 4 αποστολές: 27/08/1956, 06/02/1957, 13/09/1957 και 13/11/1957.

Στη φωτογραφία φαίνεται ο Πρόεδρος

μας Τομεάρχης κ. Θάσος Σοφοκλέους, καταδικασμένος τότε σε ισόβια δεσμά και έγκλειστος στις φοβερές αυτές φυλακές, μαζί με τον συναγωνιστή Μιχάλη Τακούση, μπροστά από τις εν λόγω φυλακές.

Τι να σκέφτονται άραγε; ...

20 χρόνια εμπειρίας & προσφοράς

Φέτος συμπληρώνονται 20 χρόνια Από τη λειτουργία του Μελάθρου, 1995-2015, είκοσι χρόνια μεστά προσφοράς. Βρίσκεται λίγα χιλιόμετρα βόρεια της Λεμεσού, στην είσοδο του χωριού Παλώδια, σε ένα όμορφο και ήσυχο περιβάλλον.

Σταδιακά έχουν αναπτυχθεί υπηρεσίες υψηλού επιπέδου που το έχουν καταστήσει σήμερα σε πρότυπο και πολυδύναμο κέντρο για όλο τον κόσμο με τους ακόλουθους τομείς δραστηριότητας, με εξέχουσα θέση να κατέχει το Κέντρο Αποκατάστασης.

Κέντρο Αποκατάστασης

Το Κέντρο εξειδικεύεται στην αποκατάσταση του νευρικού, μυοσκελετικού και αγγειακού συστήματος και άλλων παθήσεων. Διαθέτει μονόκλινα και δίκλινα δωμάτια, σύγχρονο εξειδικευμένο εξοπλισμό αποκατάστασης και στελεχώνεται από ειδικούς φυσίατρους, παθολόγους, συνεργάτες ιατρούς λοιπών ειδικοτήτων, φυσιοθεραπευτές, εργοθεραπευτές, ψυχολόγους, λογοθεραπευτές και εξειδικευμένους νοσηλευτές. Οι υπηρεσίες του προσφέρονται σε εξωτερικούς και σε εσωτερικούς ασθενείς.

Στόχος μας είναι να παρέχουμε ένα άριστο θεραπευτικό περιβάλλον, προ-

σφέροντας αγάπη και οικειότητα, όπου ο ασθενής και η οικογένειά του αντιμετωπίζονται με κατανόηση και ενδιαφέρον, χαρίζοντάς τους ελπίδα και πρόοδο σε κάθε στάδιο της αποκατάστασης του ασθενή.

Παρέχεται ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα διάγνωσης και αντιμετώπισης παθήσεων:

- Νευρολογική αποκατάσταση (αγγειακά εγκεφαλικά επεισόδια, σκλήρυνση κατά πλάκας και κρανιοεγκεφαλικές κακώσεις)
- Μυοσκελετικού συστήματος (σκολίωση, οσφυαλγία, ισχυαλγία, αρθρίτιδες, μυϊκές ατροφίες και ρευματοπάθειες)
- Μετεγχειρητική αποκατάσταση ορθοπεδικών και άλλων παθήσεων
- Αποκατάσταση αθλητικών κακώσεων (χιαστών, αιματωμάτων, τενόντων και μυών)
- Αποκατάσταση αναπνευστικού συστήματος (πνευμονίες, βρογχίτιδες και άλλες αναπνευστικές παθήσεις)
- Καρδιολογική αποκατάσταση.

Μονάδα Φυσιοθεραπείας

Στόχος της Φυσιοθεραπείας είναι η αποκατάσταση, βελτίωση και διατήρηση της μέγιστης λειτουργικής ικανότητας του ασθενούς, με φυσικά μέσα και θεραπευτικούς χειρισμούς εξυπηρετώντας περιστατικά μυοσκελετικών, νευρολογικών, αναπνευστικών, καρδιαγγειακών και συγγενών παθήσεων.

Μονάδα Λογοθεραπείας

Ασχολείται με την πρόληψη, διάγνωση, αξιολόγηση και αποκατάσταση των διαταραχών λόγου, ομιλίας, σίτισης και κατάποσης σε ενήλικες και παιδιά. Σκοπός της λογοθεραπείας είναι η ανάπτυξη των λεκτικών και μη λεκτικών ικανοτήτων του ατόμου, η βελτίωση της ποιότητας ζωής και η κοινωνική αποδοχή.

Μονάδα Εργοθεραπείας

Στοχεύει στην ανεξαρτητοποίηση του ασθενή στις δραστηριότητες της καθημερινής ζωής μέσω στοχο-κατευθυνόμενων δραστηριοτήτων αξιολόγησης και θεραπείας. Οι θεραπείες πραγματοποιούνται σε ένα πρότυπο δωμάτιο εργοθεραπείας, προσαρμοσμένο στις ανάγκες των ατόμων με ειδικές ικανότητες, με τελευταίας τεχνολογίας εξοπλισμό.

Μονάδα Κοινωνικής και Ψυχολογικής Υποστήριξης

Ασχολείται με την αξιολόγηση νοητικών και συναισθηματικών λειτουργιών των ασθενών, την αντιμετώπιση των γνωστικών τους ελλειμμάτων και προσφέρει ψυχολογική υποστήριξη τόσο στον ασθενή όσο και στην οικογένειά του.

Υδροθεραπευτήριο - Πισίνα

Μοναδική στο είδος της θεραπευτική, εσωτερική, θερμαινόμενη πισίνα ενισχύει την αποκατάσταση για ποιοτικότερα αποτελέσματα. Καθημερινά εφαρμόζονται εξατομικευμένα προγράμματα αποθεραπείας σε άτομα με κινητική αναπηρία και μυοσκελετικά προβλήματα. Άρτια εκπαιδευμένο προσωπικό είναι υπεύθυνο για τις δραστηριότητες καθώς και για τη μεταφορά του κάθε ασθενή που γίνεται ευκολότερη χάρη στη βοήθεια του σύγχρονου ηλεκτρικού ανυψωτή.

όταν η **αγάπη**
για τον άνθρωπο
γίνεται **πράξη**

Υπηρεσίες Υγείας

Εξωτερικά Ιατρεία

Εντός του Μελάθρου λειτουργούν τα ακόλουθα εξωτερικά ιατρεία:

- Παθολογικό
- Ουρολογικό
- Καρδιολογικό
- Φυσικής Ιατρικής και Αποκατάστασης

Επιπλέον, στο Μέλαθρο λειτουργεί σε καθημερινή βάση Ακτινολογικό Τμήμα, υπερσύγχρονο μηχάνημα υπερήχων (ultrasound) καθώς και θεραπεία με PRP (Πλάσμα πλούσιο σε αιμοπετάλια).

Δελτία Υγείας Αθλητών

Το Μέλαθρο πήρε μια ξεχωριστή θέση στην προτίμηση όλων των αθλητικών σωματείων όσον αφορά την έκδοση Δελτίων Υγείας των Αθλητών, λόγω της γρήγορης εξυπηρέτησης και των λογικών τιμών.

Μικροβιολογικό Εργαστήριο - Χημείο

Είναι ένα από τα καλύτερα που λειτουργούν στην Κύπρο.

Με το σύγχρονο εξοπλισμό που διαθέτει και τον ειδικευμένο Μικροβιολόγο Ιατρό, είναι σε θέση να εκτελεί οποιαδήποτε ανάλυση και να εξυπηρετεί όλους τους ενδιαφερόμενους, δίνοντας έγκαιρα και έγκυρα αποτελέσματα.

Στέγη Ηλικιωμένων

Οι ηλικιωμένοι σ' ένα όμορφο, ευχάριστο, φιλόξενο, στοργικό και υγιεινό περιβάλλον τυγχάνουν καθημερινής ιατρικής φροντίδας και περιποίησης και απολαμβάνουν συνθήκες διαβίωσης υψηλού επιπέδου. Συμμετέχουν σε δραστηριότητες όπως γυμναστική, εργασιοθεραπεία, μουσικοθεραπεία, χειροτεχνία, εκδρομές και άλλες δημιουργικές εργασίες με την καθοδήγηση του έμπειρου προσωπικού μας.

Μέλαθρον Αγωνιστών

«Α.Κ.Ε.Λ το άλλο Κ.Κ.Ε»

Του Σπ. Παπαγεωργίου

«Ακελισταί εις τα άντρα της Ιντέλιτζενς Σέρβις»

Ήτο περίεργος, πράγματι, η στάσις του Α.Κ.Ε.Λ να μη θέλη να αντιληφθή την γνησιότητα και το εθνικόν περιεχόμενον του απελευθερωτικοῦ αγώνος τον οποίον ήρχισεν η Ε.Ο.Κ.Α την 1ην Απριλίου 1955.

Δεν υπήρχον μυστήρια εις την υπόθεσιν. Τα ιστορικά εκείνα γεγονότα, τόσον κατά την προετοιμασίαν των όσον και κατά την εκδήλωσιν και αποκορύφωσίν των, παρουσίαζον κρυσταλλίνην διαύγειαν. Οι πραγματικοί πατριώται δεν είχαν απορίας και δεν ησθάνοντο αμφιταλαντεύσεις έναντι του Αγώνος.

Τί συνέβαινε; Εδημοσιεύθη -χωρίς να υπάρξουν αντιδράσεις- ότι ξέναι υπηρεσίαι ήμειβον παχυλώς στελέχη του Α.Κ.Ε.Λ. Και η εφημερίς «Φιλελεύθερος» της Λευκωσίας, στελεχουμένη κυρίως από πρώην μέλη του Κόμματος, κατήγγελλε (17.12.1959) τα εξής τρομερά διά τους Κυπρίους Κομμουνιστάς ηγέτας:

«Αποδοκιμάσαντες τον Αγώνα εις την αρχήν του, προδώσαντες αυτόν αργότερον -υπάρχει κατατεθειμένον ακριβές ιτινεράριον των εσόδων και εξόδων

Ακελιστών εις τα άντρα της Ιντέλιτζενς κατά τας πολύ προκεχωρημένας ώρας της νυκτός- κρυβέντες ακολούθως εις το τομάρι των κατά την ώραν της αναμετρήσεως προς τον Δυνάστην, ενεφανίσθησαν αργότερον διεκδικηταί ηγεσίας του αγωνισθέντος Λαού».

Η τετραετία του Αγώνος κατά των Άγγλων υπήρξε δραματική. Τα εν Κύπρω καθημερινώς εκτυλισσόμενα αιματηρά γεγονότα συνέιχον την καρδίαν όλων των Ελλήνων, οι οποίοι έβλεπον έν γνήσιον τμήμα των, σάρκα εκ των σαρκών των, να δίδη ηρωϊκόν αγώνα και να κάμνη να αναβιούν αι ωραιότεραι των παραδόσεών μας. Καθώς προχωρεί ο Αγών, οι Κομμουνισταί έγγραφον και αυτοί μοιραίως την ιστορίαν του Κόμματός των. (Εδώ δεν γράφεται η ιστορία του Α.Κ.Ε.Λ, αλλά παρέχεται υλικόν αδιάψευστον, χρήσιμον διά την κατανόησιν των κομμουνιστικών θέσεων επί των εθνικών θεμάτων. Όθεν, ο αναγνώστης ας μη βαρυνθή την παράθεσιν μαρτυριών).

Ο ηγέτης του Κυπριακού Κομμουνισμού Εζεκίας Παπαϊωάννου έγγραφε (6.4.1955) εις τον «Νέον Δημοκράτην»

τα εξής: «Δεν υπάρχει καμιά ανάγκη να κρυβόμαστε στο σκοτάδι της νύκτας για να ρίχνουμε δυναμίτες και εκρηκτικές ύλες. Με αυτό δεν κατορθώνουμε τίποτε άλλο παρά να οπλίζουμε το χέρι του ξένου κυριάρχου για να μας κυπήση πιο αποτελεσματικά». Αι απόψεις του Παπαϊωάννου («Ασσοσιέητεντ Πρές», 6.4.1955) ήσαν εντόνως «ενωτικά». Ετόνιζε: «Το Α.Κ.Ε.Λ. στέκει αδιάλλακτα για την Ένωση στηριζόμενο στις αρχές για αυτοδιάθεση των λαών και αποφασιστικά αντιτίθεται σε οποιαδήποτε μορφή συντάγματος μέσα στα πλαίσια της ξένης κυριαρχίας». Συναφώς διετύπωνε, με επιγραμματική πληρότητα, μίαν θέσιν ασύγχρονης εθνικής δεοντολογίας -την οποία, εν τούτοις, ουδέποτε θα ηκολούθει το Α.Κ.Ε.Λ.:

«Απαιτούμε την Ένωση και παλεύουμε γι' αυτήν ανεξάρτητα από οποιονδήποτε κριτική που κάμνουμε, -κι' έχουμε κάθε δικαίωμα να κάμνουμε- για την Ελληνική Κυβέρνηση στο χειρισμό του

Κυπριακού ζητήματος ή οποιουδήποτε άλλου ζητήματος. Η Ελλάδα είναι Ελλάδα παντοτεινή, ενώ η Κυβέρνηση που βρίσκεται στην εξουσία στην Ελλάδα είναι προσωρινή. Δεν μπορεί να υπάρχει σύγχυση μεταξύ της Ελλάδας και της Κυβέρνησης που βρίσκεται στην εξουσία».

Όχι μόνον αντιρρήσεις διά τον αγώνα της Ε.Ο.Κ.Α, αλλά και έντονους υποψίας είχαν ο Παπαϊωάννου. Εις μίαν έκρηξιν σαρκασμού έγραφεν: «Αχ αυτοί οι κομμουνιστές! Δεν πιάστηκαν στην παγίδα των ψευδοδιγενήδων για να ξεπαστρευτούν από την μέση!». Αναλόγους -εκτός πραγματικότητας, αλλά και μακράν εθνικής ηθικής απόψεις ανέπτυσε και ο βοηθός του Α. Φάντης, ο οποίος εις τας αρχάς Ιουλίου 1955 έγραφεν: «Ο αγώνας του Κυπριακού Λαού δεν έχει τίποτε το κοινό με οποιονδήποτε είδους τρομοκρατικές εξτρεμιστικές ενέργειες, όπως είναι οι δυναμιστικές εκρήξεις που σημειώνονται τελευταία».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΝΟΥΚΑΣ

Γενικός Επιθεωρητής του Παιδομαζώματος

ΠΑΙΔΟΜΑΖΩΜΑ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ
ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΤΑ
ΤΗΣ ΦΥΛΗΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΕΛΑΣΓΟΣ

Ιωάννης Χρ. Γιαννάκης

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Τὸν Μάρτιον τοῦ 1948 κοντὰ στὶς τότες ἄλλες συμφορὲς ποὺ προκαλοῦσε στὴ χώρα μας τὸ Κ.Κ.Ε., πρόσθετε καὶ τὸ Παίδομάζωμα. Ἐπρόκειτο περὶ ἐνὸς νέου ἐγκλήματός του μὲ τὸ ὁποῖον ἀπεκορύφωσε τὴν τραγωδία τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἡ εἰδησις, ἀπροσδόκητη, ἀπίστευτη καὶ καταπληκτική, ὅτι ἀρπάζονται παιδιὰ κατὰ χιλιάδες ἀπὸ τὴν μαρτυρικήν ὑπαιθρο καὶ ὁδηγοῦνται στὸ παραπέτασμα, κατετάραξε τὴν Ἑλλάδα καὶ συνεκίνησε βαθεῖα ὅλον τὸν πολιτισμένον κόσμον.

Τὸ Παιδομάζωμα, ὁ σύγχρονος αὐτὸς γενοκτονισμὸς δὲν ἦταν ἀπόφασις μιᾶς στιγμῆς ποὺ τὴ συνέλαβε ὁ ἐγκέφαλος τῶν ἀρχισυμμοριτῶν τοῦ ΚΚΕ στὸ Γράμμο καὶ τὸ Βίτσι.

Ἦταν ἀπόφασις τῆς Σλαβικῆς ἡγεσίας τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ, ποὺ πραγματοποιήθηκε χάρις σ' ἓνα σατανικὸ καὶ καλομελετημένο σχέδιο ποὺ τὸ ἐξέτελεσαν μὲ πρωτοφανῆ εὐσυνειδησία δοῦλων οἱ συμμοριτὲς τοῦ ΚΚΕ. Ἀλλωστε καὶ οἱ ἴδιοι οἱ συμμοριτὲς ὁμολογοῦν ὅτι «δὲν τοὺς ἤθεε μιὰ ὥραια πρωΐα ἢ σκέψη» νὰ κάνουν τὸ παιδομάζωμα.

Τὸ ἀπαίσιο ἐγκλημα τοῦ παιδομαζώματος ὑπῆρξε μιὰ μόνον σατανικὴ ἐκδήλωσις τῆς συνεχοῦς καὶ ἐπιμόνου προσπάθειας τῶν Σλάβων νὰ ἐξοντώσουν τὴν Ἑλληνικὴν Φυλὴν. Μὲ τὸ Παιδομάζωμα ἐπεδίωξαν νὰ ἀφελήναι μίαν Ἑλληνικὴν γενεάν διαστρέφοντας τὴν ἐθνικὴ τῆς συνειδήσι.

Ὁ Ραδιοσταθμὸς τῶν ξενοδοῦλων συμμοριτῶν τοῦ ΚΚΕ ἀνῆγγειλε τὴν ἐναρξιν τοῦ ἐγκλήματος τοῦ παιδομαζώματος τὴν 4ῃ Μαρτίου 1948 ὡς ἐξῆς:

«Στὸ τελευταῖο Βαλκανικὸ Συνέδριον τῆς Νεολαίας στὸ Βελιγράδι, ὕστερα ἀπὸ πρότασιν τοῦ Ἑλλήνα ἀντιπροσώπου, ὁμῶς παρήκκε ἡ ἀπόφασις ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους ὅλων τῶν Δημοκρατικῶν χωρῶν, νὰ παρασχεθῇ βοήθεια καὶ περίθαλψις σὲ 12.000 παιδιὰ, προσρχόμενα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

Τὰ παιδιὰ αὐτά, ἡλικίας 3-15 χρονῶν, θὰ στέλλονται στὶς γεωτονικὲς δημοκρατικὰς χώρες, ὅπου θὰ τοὺς προσφέρεται καθε βοήθεια, περίθαλψις καὶ ἐκπαιδευτικὴ μόρφωσις. Γιά κάθε 25 παιδιὰ θὰ ὑπάρχει μιὰ δασκάλα ποὺ θὰ ἐπιβλέπει».

Εἶναι ΚΟΛΟΣΙΑΙΟ ΨΕΥΔΟΣ ποὺ ἀποβλέπει στὴν παραπλάνησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τῆς διεθνοῦς κοινῆς γνώμης, ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι οἱ νέοι τῶν Βαλκανικῶν χωρῶν ἀπεράσιαν νὰ παρασχεθῇ «βοήθεια» καὶ «περίθαλψις» σὲ 12.000 Ἑλληνόπαιδες! Τὸ σχέδιον τοῦ παιδομαζώματος συνέλαβε «ὁ μαγᾶλος δεσμοφύλακας» στὴ Μόσχα, τὸ εἰσήγαγε πρὸς «γνώσιν» στὴν συνεδρίασιν τῆς κομμουνιστικῆς ἐπιτροπῆς περὶ τὰ τέλη Ἰανουαρίου 1948, ἀπὸ δὲ τὸ ἀποκλειθὲν «Βαλκανικὸν Συνέδριον τῆς Νεολαίας» ἐγένετο ἡ «Ἐκφώνησις» τοῦ σχεδίου «βοηθείας» καὶ «περιθάλψεως» τῶν Ἑλληνοπαίδων!

Μὲ τὴν ἐξαπόλυσιν πρωτοφανοῦς προπαγανδιστικῆς ἐκστρατείας, κύματος φόβου καὶ ἐκβιασμῶν ἀρχισε ἡ ἀπόσπασις τῶν Ἑλληνοπαίδων ἀπ' τὴν ἀγκαλιά τῶν μητέρων. Σύντομα μετεβλήθη σὲ ἀρπαγὴ καὶ ἀπεκορυφώθη, ὅταν μπροστὰ στὴν ἀκαμπτη ἀρνησιν τῶν γονέων, ἐτέθη σὲ ἐφαρμογὴ ἡ μέθοδος τῆς κλοπῆς τῶν παιδιῶν διὰ πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τῆς δολοφονίας μητέρων, ὁπότε ἀνυπεράσπιστα πλέον τὰ παιδιὰ ἦσαν στὴν διάθεσιν τῶν συμμοριτῶν.

Οἱ Ραδιοφωνικοὶ σταθμοὶ τῶν χωρῶν τοῦ παραπετάσματος μὲ κυνικὰ σχόλια περιέγραψαν τὴν «στοργικὴν» ὑποδοχὴν κ.λ.π. τῶν «καταφυγόντων» Ἑλληνοπαίδων.

Εἶναι ἐμπαιγμὸς πρὸς τὸ ἔθνος καὶ τὴν ἐλευθέραν ἀνθρωπότητα ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ Κομμουνιστικοῦ συνασπισμοῦ ὅτι «φιλανθρωπικοὶ» λόγοι τὸν ἠνάγκασαν νὰ «περιθάλψῃ» τὰ «καταφυγόντα» στὶς χώρες τοῦ «ἀθῶα θύματα τοῦ μοναρχοφασισμού».

Τὸ ΚΚΕ στὴν προσπάθειά του νὰ συγκαλύψῃ τὸ βδελυρὸν ἐγκλημα, ἐπεχείρησε νὰ παρουσιάσῃ τὸ ἔργο του αὐτὸ ὡς πρᾶξιν «θεάρεστον» τὴν δὲ ἐνέργειαν τοῦ ἔθνους νὰ σώσῃ τὰ ἐναπομείναντα παιδιὰ ἀπὸ τὴν ἀρπαγὴν, ὡς «Παιδομάζωμα τὸ ὁποῖον ἐνεργοῦν οἱ μοναρχοφασίστες μὲ ἐπικεφαλῆς τὴ... Βασίλισσα Φρειδερίκη!»

Ἡ σκοτεινὴ πρόθεσις στὸ σχέδιο τοῦ παιδομαζώματος δίνει τὸ χαρὰ κτήρα εἰδεχθῶς ἐγκλήματος ἀπὸ τὸ σημεῖο ποὺ τὸ ΚΚΕ ἀποβάλλοντας τὴ μάσκα φανέρωνε τὸ βρωμερὸ του προσωπεῖο, δταν ὕστερ ἀπὸ ἓνα χρόνον ἀπ' τὴν ἀρπαγὴ τους, ὡ δ ἡ γ η σ ε ἀπ' τὸ παραπέτασμα παιδιὰ 15 χρόνων στὴ σφαγὴ τοῦ πολέμου, στὸν πόλεμον κατὰ τῆς Πατρίδος τους.

Εἶναι ὀδυνηρότατο καὶ προκαλεῖ ἀποτροπισμὸν σὲ κάθε Ἑλληνικὴ συνείδησι, ἀλλὰ καὶ σὲ ὁποιοδήποτε συνείδησι πολιτισμένου ἀνθρώπου, τὸ ὅτι ἀνάμεσα στὰ πτώματα τῶν συμμοριτῶν, εὐρέθησαν καὶ πτώματα παιδιῶν 15 χρόνων, ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀπήγαγαν οἱ βάρβαροι στὶς χώρες τους, διὰ νὰ τὰ «περιθάλψουν» ὅπως ἰσχυρίσθησαν καὶ νὰ τὰ «σώσουν» ἀπ' τὶς φρικαλεότητες τοῦ πολέμου!! Καὶ ἔπειτα τὰ ἔφεραν κρυφὰ στὴν Ἑλλάδα νὰ πολεμήσουν!!

Δυστυχῶς τὸ δρᾶμα τῶν παιδιῶν δὲν ἐκλείσε μὲ τὴ συντριβὴ τοῦ συμμαρτισμοῦ. Ἰσως ἀκριβῶς τότε ἄρχιζε!

Ἄρχισε μὲ ἐντατικὴν προπαγάνδαν καὶ σατανικὸ σύστημα ἡ ἀλλοίωσις τῆς ἐθνικῆς τους συνειδήσεως, ἡ δημιουργία Σλαβικῶν ψυχῶν σὲ Ἑλληνικὰ κορμιά.

Τὸ βιβλίον μου αὐτὸ προσφέρω στοὺς ἀπανταχοῦ Ἑλλήνας ἀπὸ τὴ συνείδησι τοῦ καθήκοντος πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ πρὸς τίς 28.000 Ἑλληνόπουλα ποὺ τὸ ΚΚΕ τῇ ἐμπνεύσει τῶν Σλάβων τοὺς ἀλλοίωσε τὴν ἐθνικὴ συνείδησι. Εἶναι προῖον μύθου καὶ φιλοδοξία μου εἶναι νὰ τὸ διαβάσῃ καὶ ὁ τελευταῖος Ἑλλήν πολίτης διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀπάντησις:

1) Εἰς τὸ ἐρώτημα: «Τί ἔγιναν τὰ θύματα τοῦ παιδομαζώματος ἐρώτημα ποὺ ἔμεινε ἀναπάντητο σὲ κείνους ποὺ ἀγαποῦν τὰ παιδιὰ, καὶ

2) Εἰς τοὺς θλιβεροὺς ἰδεολόγους καὶ τοὺς ἀποχαυνωμένους Ἑλλήνας κομμουνιστάς, οἱ ὁποῖοι δὲν συνετίσθησαν σὲ τίποτε ἀπ' τὸ παρελθόν, ἀλλὰ προσδοκοῦν ἀπ' τοὺς «συντρόφους» των τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἀπ' τὸ παιδομάζωμα, «δύλα» καὶ «φῶτα» διὰ μίαν χίμαιραν ἰδεολογικὴν.

Ἡ Ἑλλάδα ὑπέστη πολλὰς ἐπιδρομὰς καὶ ἀντιμετώπισε μεγάλους κινδύνους. Ἡ ἱστορία λέγει, ὅτι τῆς ἐπετέθησαν κατὰ καιροὺς Πέρσαι, Οὐνοὶ, Χαγάνοι, Τούρκοι, Ρωμαῖοι. Ὅλοι ἐμόχθησαν νὰ καταστρέψουν τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν. Ὁ ὅ δ ε ι ε δμως ποτὲ κατώρθωσε νὰ ἐπιτύχῃ τοῦτο. Ὁ θεὸς τὸν ὁποῖον λατρεῖ ἡ ἀθάνατὴ Ἑλλάδα, ἔδωσε δύναμι στὰ παιδιὰ της καὶ ἔσωσαν τὴν φυλὴν τους.

Ἐναντίον τοῦ κινδύνου ἀπ' τὸν Σλαβισμόν, πάλιν ὁ ἴδιος θεός, δὲν θὰ ἀφίσῃ τὴν Ἑλλάδα νὰ χαθῇ, ὅσα ὁ Σλαβισμὸς καὶ ἂν βυσοδομῇ ἐναντίον της. Τὰ ὅπλα τοῦ Κρεμλίνου, δὲν θὰ κατισχύσουν στὸ φῶς ποὺ ἀπέμπει ἡ Ἀκρόπολις!

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ

Ο γράφων, είχε το ελιβερόν προνόμιον νά ζήσῃ τὸ δράμα τοῦ παιδομαζώματος ἀφοῦ ἔλαβε μέρος ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεων τοῦ αὐτοῦ! Πρόπαντος ἔζησε τοῦτο, ὅταν ἐτέθη ἐπικεφαλῆς του στὸ Παραπέτασμα, ὡς ὑπεύθυνος ὀργανωτῆς του.

Λίγες γραμμὲς διὰ τὴν «σταδιοδρομίαν» μου.

Τὸ 1941 μὲ τὴν ὑποδούλωσιν τῆς πατρίδος μας στὸν Χιτλεροφασισμό, ἠκολούθησα μὲ πατριωτικὴν συνείδησιν καὶ μὲ ἀγαθὴ πάντοτε πρόθεσιν, ὅπως ἔαμον οἱ πῶ πολλοὶ Ἕλληνες—ἐνὰ δρόμον πού, ὅπως ἐνόμιζα θὰ μᾶς ὀδηγοῦσε στὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς πατρίδος καὶ θὰ μᾶς ἐπανερέρε τὴν προτέρα γαλήνην.

Δυστυχῶς, ὁ μανδύας τὸν ὁποῖον προσωπικῶς ἐφόρεσα ἦταν Ἐρυθρός. Καὶ κάτω ἀπὸ αὐτόν, ὅπως ἦταν ἐπόμενον, ἄρχιζα νὰ ὁραματίζωμε μίαν Ἑλλάδα ὅχι «πὺ ἀνθεὶ φαιδρά ἢ πορτοκαλίαν καὶ θάλλει ἢ ἔλαια» ἀλλὰ κάποιαν ἄλλην «χωρὶς Βασιλεῖς καὶ Ἀρχόντες» ἄρχοντες καὶ δούλους, χωρὶς καταπιεστὰς καὶ καταπιεζομένους, ἐκμεταλλευστὰς καὶ ἐκμεταλλευομένους. Γενικὰ μιά κοινωνία ἂν ὅχι κοινωνίαν Ἀγγέλων, τουλάχιστον κοινωνίαν Ἀγίων. Καὶ διὰ τὰ ἰδιαιτέρως αὐτὰ ἐργάσθηκα μὲ ἀρετὸν ζῆλον, θυσιάσας πολυμελῆ οἰκογένειαν προσωπικὰ συμφέροντα κ.λ.π.

Τὰ τραγικὰ γεγονότα τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1944 καὶ τὰ μεσολαβήσαντα γεγονότα μέχρι τοῦ 1947, μολοντί μοῦ ἔβαλαν πολλὰ ἐρωτηματικά, δὲν τοὺς ἔδωσα καμμία ἀπάντησιν, διότι δὲν μ' ἄφρισε ὁ ἀπαναστατικὸς παλμός. Τὸ 1947 μὲ ἄρπαξε τὸ ΚΚΕ, μὲ «ἐνηγκαλίσθη» καὶ μὲ περιέβαλε μὲ ἀρετὲς «τιμὲς»! (συντάκτην Κομμουν. ἐφημερίδος, ὀργανωτὴν τῆς «Λαϊκῆς Παιδείας» διὰ τὴν Ἑλλάδα, Γενικὸν ἐπιθεωρητὴν τῆς «Λ. Παιδείας» στὴ Δυτ. Μακεδονία καὶ Ἡπειρον!) θὰ ἦταν παράλειψις νὰ ἰσχυρισθῶ, ὅτι δὲν εἰργάσθην φιλότιμα.

Τὸν Μάρτιον τοῦ 1948 τὸ ἄδειασμα τῶν χωριῶν τῆς Δυτ. Μακεδονίας, ἀπ' τὰ γεγονότα τοῦ παιδομαζώματος, μοῦ ἀφῆρσε προσωρινὰ τὴν «λεοντή» τῶν ἀξιωματιῶν, διότι ἐξέλιπον οἱ ἀπελάται (παιδιά) πλὴν ὅμως μὲ ἐτοποθέτησε σὲ θέσιν ὅπου ἔδοκίμασα τὸ δράμα τοῦ παιδομαζώματος. Ἐκεῖ, στὸ διαχωρισμὸ γονέων καὶ παιδιῶν, ἔδοκίμασα τίς περισσότερες συγκινήσεις, ἀκούοντας τὰς γοερὰς κραυγὰς μαγνάνων, πὺ ἀπ' τίς ἀγκάλης τοὺς ἄρπαζαν τὰ παῖδα στὰ σύνορα καὶ τὰ ἐστελναν στὸ Παραπέτασμα!

Σὲ συνέχεια μοῦ ἐπεφύλαξε τὸ ΚΚΕ μεγαλυτέραν «τιμὴν». Μὲ διώρισε «Γενικὸν ἐπιθεωρητὴν τοῦ παιδομαζώματος» καὶ κλήθηκα νὰ «παράσχω τὰς ὑπηρεσίας μου» περιοδεύσας ἀρετὲς φορὲς τίς χώρες τοῦ Παραπετάσματος.

Αὐτὰ πράγματα εἶναι ἐκεῖνα πὺ συνετέλεσαν στὸ νὰ στραφῶ ἀναζητῶντας τὴν γαλήνην πὺ εἶχα πρῶτα στὴ ζωὴ μου!

Π ρ ῶ τ ο ν : Ἡ πλάνη μου, σχετικὰ μὲ τὴν εἰλικρίνειαν τοῦ ΚΚΕ. Τοῦτο κατεπρόδωκε τὰ ἔθνικα συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος. Κατεπρόδωσε τὸ παιδομαζῶμα, μεταβαλλόν τοῦτο σὲ μιά γενεὰ Γενιτσάρων, κόμμουνστὰς το ὅπως λέγει τὸ ἴδιον: «μιά γενεὰ νέα γενιά, πὺ νὰ ἔχῃ συνείδησιν τῆς δυνάμεως τῆς, νὰ μὴ φοβᾶται. Τίς δυσκολίας, νὰ εἶναι ἐτοιμαὴ γιὰ νὰ τσακίσῃ ὅλα τὰ ἐμπόδια. Νᾶχει θάρρος ἀλύγιστον, νὰ μὴ ἑαίρει τί θὰ πῇ φόβος στὸν ἀγῶνα ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ. Καρποφόρα δουλειὰ καὶ ἀπαναστατικὴ ὁρμή, αὐτὰ τὰ γνωρίσματα τοῦ Μπλσεβίτσικου χαρακτῆρα πρέπει νὰ ἀναπτυχθοῦν στὴ νέα γενιά ἀπ' τὰ σχολικὰ θρανία» (διδασκτικὴ ἱστορία τοῦ Παιδομαζώματος, σελὶς 12)

Καὶ μὲ μὲν τὸ ΚΚΕ διέλυσε τὸ «συμβόλαιον» κάπως ἐνωρίς. Ἀνάμεσα στίς ὑπογραφὰς τῶν κομμουνιστῶν πὺ ἐτέθησαν στὸ «πρακτικὸ τῆς καταδίκης μου» εἶναι καὶ ἡ δική μου μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι, τῶν μὲν κομμουνιστῶν οἱ ὑπογραφὰς τέθηκαν μὲ τὸν χαρακτῆρα «καταδίκης» ἢ δὲ ἰδική μου ἦταν ὑπογραφή τῆς σωτηρίας μου! Ἐτοί, μετὰ τὴν ὑπογραφή αὐτή, ἔδοκίμασα μίαν τῶν εὐτυχεστέρων ἡμερῶν τῆς ζωῆς μου, διότι ἀπηλλάχην ἐπαχθοῦς βάρους!!!

Δ ε ὕ τ ε ρ ο ν : Ἡ βαθεῖα συμπάθεια ἢ ὁποῖα ἀναπτύχθηκε πρὸς τοὺς λαοὺς μὲ τοὺς ὁποίους ἔζησα 13 χρόνια. Μὲ αὐτοὺς πολλὰ χρόνια ἐργάσθηκα ὡς ἐργάτης σὲ ἐργοστάσια βαρεῖας βιομηχανίας, σὲ Κομμουνιστικοὺς συνεταίρι-

σμούς στην ύπαιθρον, σὲ μηχανοτρακτερικούς σταθμούς, φοροεισπράκτορας γυναικῶν προδόντων καὶ σὲ διάφορες κρατικές θέσεις στὸ κομμουνιστικὸν ἐμπόριον.

Ἀνέπτυξα μεγάλες γνωριμίες καὶ ἐδιδάχθην ἀπ' τὸ καινούργιο σύστημα τόσα, ὥστε νὰ πιστεύω, ὅτι δὲν θὰ μπορούσα νὰ διδαχθῶ, ὅσα σχολεῖα, πανεπιστήμια καὶ Ἀκαδημίαι ἐάν τελειώνα!

Τὰ ἰδανικά τῆς «νέας γῆς» τὰ ἐδοκίμασα στὴν πράξι. Μετοικαγεύεσθαι κοινωνικὰ ἐπαρκῶς. Ἐπιχειρώντας νὰ φτύσω κάποιον διὰ τὴν πλάνην του ποῦ ὑπελόγιζε, ὅτι ἡ κομμουνιστικὴ ζωὴ χαρίζει τὴν Εὐτυχίαν, αὐτὸς ὁ κάποιος θὰ εἶναι πρῶτα ὁ ἐαυτός μου! Διὰ τοῦτο θεωρῶ ἀξιολύπητους ἰδεολόγους καὶ θλιβεροὺς νοσταλγοὺς—πρῶτον φυσικὰ τὸν ἐαυτόν μου—ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἐσπείσαν νὰ πιστεύουν, διότι «ἐσπούδασαν» ἢ «ἀκούσαν» ἢ «διέβασαν» ἢ «ἐπληροφόρηθησαν» ὅτι ὁ κομμουνισμὸς θὰ τοὺς φέρει τὴν εὐτυχίαν!

Πρὸ παντός θεωρῶ ἀξιοθρηνήτους μερικοὺς «θαυμαστάς» ποὺ μετέβησαν στὸ Παραπέτασμα καὶ «εἶδαν» τοὺς «ὑποδέχθησαν» καὶ τοὺς «ᾠδήγησαν»! Τοὺς διαβεβαίω, ὅτι, ἐφ' ὅσον δὲν ἐδοκίμασαν τὴν σοσιαλιστικὴν «οὐράν», τὴν «ὑπομονήν», τὸ «τσιμπούκι» (—φιλοδώρημα) τὰ βογγητά, τοὺς ἀναστεναγμοὺς καὶ τοὺς ἀναθεματισμοὺς τῶν ἐργατῶν, διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ πολυτιμωτέρου ἀγαθοῦ, τῆς ἐλευθερίας καὶ ὑποφέρουν ἀπ' τὸν «μυστικισμόν» τοῦ Κομ. Κόμματος, τὸν βάρβαρον δεσποτισμὸν, τὸν χλευασμὸν τῶν ἰδανικῶν τῆς ἐλευθερίας, δικαιοσύνης καὶ ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας ἀπὸ μίαν ἀνώνυμον τυρρανίαν ποὺ λέγεται Κομμουνιστικὸν σύστημα, τοὺς διαβεβαίω, ἐπαναλαμβάνων, ὅτι οὐδὲν «οἶδαν».

ΜΕΡΟΣ Α'

ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΟΜΑΖΩΜΑΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΟΙ «ΛΕΠΡΟΙ»

Στά μέσα Δεκεμβρίου 1947 συγκεντρώθηκε στην περιοχή της Πρέσπας όλη η ήγεσία του ΚΚΕ (Πολιτικόν Γραφείον, Γενικόν Αρχηγείον τών συμμοριτών κ.λ.π.) και στις 23 Δεκεμβρίου τοῦ 1947 ἀνηγγέλθη ὁ σχηματισμός τῆς ψευτοκυβερνήσεως πού τήν ὠνόμασαν «Προσωρινή Δημοκρατική Κυβέρνηση». Τήν ἰδρυσιν τῆς ψευτοκυβερνήσεως θέλησαν νά τήν συνδέσουν μέ τήν κατάληψιν τῆς Κονίτσας. Τήν ἐτίμησαν ὁμῶς μέ μιὰ αἰκτρά ἀποτυχία.

Τά ὅρια τῆς ἐπικρατείας τῆς «Π Δ Κ» περιορίζονταν τότε στά χωριά τῆς Πρέσπας καί σέ μερικά χωριά τοῦ Βίτσι καί τοῦ Γράμμου πού ἤλεγχαν οἱ συμμορίτες.

Στήν περιοχὴν λοιπὸν τῆς Πρέσπας ἐγκατεστάθη μόνιμα ἡ ψευτοκυβέρνησις καί τὸ ἐπιτελεῖον τοῦ Κόμματος (Βραβύτερον, ἀρχῆς τοῦ Μάρτη 1948, μετεκινήθη πρὸς τὸν Γράμμο).

Τὴν περιφέρεια τῆς Πρέσπας, λόγω τῆς σπουδαιότητος πού ἀπέκτησεν μέ τήν ἐγκατάστασιν τῆς ἡγεσίας, διὰ λόγους ἀσφαλείας τὴν ἐκήρυξαν ὡς ζώνην ἀπηγορευμένην. Διέδωσαν σ' ὅλα τὰ χωριά τοῦ Βίτσι, ὅτι, στὰ χωριά τῆς Πρέσπας, παρουσιάσθησαν οἱ ἀρρώστειες, λέπρα καί χολέρα. Δι' αὐτὸ ἀπηγορεύθη ἡ εἰσοδος καί ἡ ἐξοδος ἐκ τῆς περιοχῆς αὐτῆς σ' ὅλους, ἐκτὸς ἐκείνων πού εἶχαν «εἰδικὸν» δελτίον! Τὴν εἶδον αὐτὴν τὴν πίστευσε ἀρκετὸς κόσμος, ὅπως καί ἐγώ!

Διὰ νὰ εἰσέλθῃ κανεὶς στὰ χωριά τῆς Πρέσπας πρέπει ἀναγκαστικὰ νὰ περάσῃ ἀπὸ τὸν αὐχένα, Πρεβάλι, ὅπου διέρχεται κεντρικὸς δρόμος συνδέων τὴν περιφέρειαν τῆς Πρέσπας μέ τὸ δημόσιο δρόμο Φλωρίνης-Καστοριάς. Στὸν αὐχένα αὐτὸν εἶχαν ἐγκαταστήσῃ φυλάκιον διὰ τὸν ἐλεγχὸν τῶν εἰσρχομένων καί ἐξερχομένων ἐκ τῆς ζώνης τῶν «λεπρῶν». Τὸ ἄλλο μέρος τῆς Πρέσπας πού συνορεύει μέ τὴν Ἀλβανία καί Γιουγκοσλαβίαν ἦταν τελείως ἀφύλακτο. Ὅλες οἱ πόρτες ἦσαν ἀνοιχτές. Μπαινόβγαινε ὁ κόσμος χωρὶς «δελτία». Οἱ δρόμοι πρὸς Κορυτσάν-Τίρανα καί Βελιγράδι ἦσαν ἀνοιχτοί.

Εἶχε συνηθίσει τότε ὁ κόσμος ἐκεῖ πάνω, νὰ ἐννοῇ μέ τίς λέξεις «μέσα» τῆς χώρας Ἀλβανία καί Γιουγκοσλαβία.

Ἔτσι συχνὰ ἀκουγέ καν.ἰς τὰ ἐρωτήματα:

- Τί νῆα ἔχουμε ἀπὸ «μέσα»;
- Τί μᾶς ἤρθε ἀπὸ «μέσα»;
- Ποιὸς πάει «μέσα»;

Στις 15 Ιανουαρίου του 1948 έγινε μεγάλη πολιτική και στρατιωτική σύσκεψις στην έδρα της ηγεσίας του Κ.Κ.Ε. Η σύσκεψις αυτή λόγω της συμμετοχής των ανωτέρων και ανωτάτων πολιτικών και στρατιωτικών στελεχών, απέκτησε κάποια σοβαρότητα. Μπροστά της τέθηκε ολόκληρο το πρόβλημα της «πεινασπάσεως». Καί κυρίως το πώς θ' αντιμετωπισθεί η προετοιμαζόμενη έαρινή—του 1948 έκστρατεια του «μοναρχοφασισμού». Παρουσιάστησαν δυσκολίες, τόσο σε στρατιωτικά, όσο και σε πολιτικά ζητήματα. Ανάμεσα στις δυσκολίες αυτές, ήταν και η στάσις του πληθυσμού στις περιοχές όπου ήλεγχαν οι συμμορίτες. Ο πληθυσμός άρχισε να υποφέρει τόσο από έλλειψι τροφίμων, διότι τ' απορροφούσε ο «Δημοκρατικός στρατός», όσο και από έλλειψιν ήσυχίας. Ημέρα και νύχτα όλοι οι άνθρωποι ήσαν στην ύπηρεσία των συμμοριτών. Άγγραϊες και βάσανα εκάλυπταν τον περισσότερο χρόνο! Δι' αυτό ήταν έκδηλη η διαρροή των κατοίκων προς τις πόλεις όπου εύρισκαν καταφύγιο. Υπεράνω δε όλων έκρέμμετο ο φόβος της επιστρατεύσεως, η οποία στην αρχή είχε χαρακτηρήα «έθελοντικό» αλλά όργότερα πήρε τη μορφή άληθινής βίας και άνθρωποκυνηγητού, άσχετως φύλου! Στή σύσκεψι αυτή ανάμεσα στις δυσκολίες που παρουσίασαν οι υπεύθυνοι πολιτικοί, ήσαν και οι δυσκολίες που παρουσίαζεν ο άμαχος πληθυσμός (παιδιά και γέροι), στις κινήσεις των συμμοριτών. Τήν κατάστασιν αυτήν του πληθυσμού και τήν εξέλιξιν γενικά της «πεινασπάσεως» τήν παρακολουθούσε όχι μόνον η ηγεσία του Κ.Κ.Ε., αλλά και η «μεγαλύτερη ηγεσία», το γραφείο της Κόμινφορμ. Εκεί έδιδετο «άναφορά» διά να λάβουν γνώσιν οι «μεγάλοι» Ιθύνοντες και άπ' εκεί έδίδοντο τά «σινιάλα» στις χώρες του παραπετάσματος διά βοήθεια στο κίνημα του «άδελφού κόμματος». Εκεί λοιπόν βρέθηκε και ο τρόπος να άπαλλαγούν οι συμμορίτες από τις δυσκολίες του άμάχου πληθυσμού—των παιδιών και γερόντων—και υπειδείχθη τό σχέδιο της «σωτηρίας» των παιδιών στις χώρες του παραπετάσματος. Στην σύσκεψι δε που έκαμε η Κόμινφορμ στο τέλος του Ιανουαρίου 1948, πέρασε η υπόθεσι των Έλληνοπαίδων διά «διεκπεραίωση» μάλλον, διότι η άπόφασι είχε ληφθή και η διαταγή ήταν έτοιμη να κοινοποιηθή στο Κ.Κ.Ε. διά έκτέλεσι.

Στό τέλος του Ιανουαρίου του 1948—καμιά 15ριά ημέρες μετά την σύσκεψιν που άναφέρουμε πιο πάνω—βρισκόμουν κοντά στην Πρέσπα, στο χωριό Άνταρτικό. Είχα έλθη από την Ήπειρο, διά να έπιθεωρήσω κάποιο εκπαιδευτικό φροντιστήριο που λειτουργούσε εκεί. Όταν τελείωσε τό φροντιστήριο, μου υπέδειξαν να παραστώ και στη γιορτή της λήξεώς του. Τό φροντιστήριο ήταν μικτό· έβγαλε δασκάλους διά τη σλαβική και την Έλληνική γλώσσα.

Όταν τελείωσε τό φροντιστήριο και πριν άρχισή η γιορτή, ειδοποιήθηκα ότι θά έλθη στη γιορτή και ο «ύπουργός» Κόκαλτζ. Και μιά και έπρόκειτο να έλθη ύπουργός, εκλήθη η μουσική και παρετάχθη μπροστά στην εκκλησία. Έπρόκειτο να γίνη η γιορτή μέσα στην εκκλησία!

Όταν ειδοποιήθηκα ότι θά έλθη και ο «ύπουργός» μου, πήρα τά «κατάλληλα» μέτρα ύποδοχής. Έτοίμασα και πρόχειρη έκθεσι. Ήταν η πρώτη φορά που έπρόκειτο να συναντηθούμε στα βουνά.

Με άγωνία περίμενα να έλθη ο «ύπουργός» από τό δημόσιο δρόμο Καστοριάς—Φλωρίνης και ποτέ φυσικά από τήν άπηγορευμένην ζώνην της Πρέσπας που έπασσε από «λέπτα»

ματισμό» της ψευτοκυβερνήσεως συνήντησα τὸν πρῶτο «λεπρὸ Ὑπουργό».

Στὴ γιορτὴ εἶπε τὸν πανηγυρικό τῆς ἡμέρας κάποιος Σλάβος ἐκπαιδευτικός. Μίλησε περὶ «πεπρωμένων τοῦ σλαβομακεδονικοῦ λαοῦ» περὶ «Μακεδονίας τοῦ Αἰγαίου» περὶ Μ. Ἀλεξάνδρου, κ.λ.π. Μίλησα κ' ἐγὼ καὶ τελευταῖς ὁ «ὕπουργός».

Ὅταν τελείωσε ἡ γιορτὴ μιλῆσαμε μὲ τὸν Κόκκαλη ἰδιαιτέρως. Τοῦ εἶπα λοιπόν: «Τί μᾶς εἶπες σήμερα αὐτὸς ὁ Σλάβος; Περί ποίας Μακεδονίας μίλησε;» Ἐπειτα μιλῆσαμε διὰ τὰ παιδιά. Ὁ Κόκκαλης μὲ μιὰ χαρακτηριστικὴ του ἀποστροφή, εἶπε: «Θὰ δοῦμε τί θὰ γίνη μέσα».. Καὶ μὲ τὴν διαβεβαίωσι αὐτῇ, ἔμεινα περιέργως νὰ μάθω, τί θὰ γίνη «μέσα», δηλαδὴ στὴν Ἀλβανία ἢ Γιουγκοσλαβία.

Δὲν ἐπρόκειτο φυσικὰ περὶ τῆς Ἀλβανίας, ἀλλὰ περὶ τῆς Γιουγκοσλαβίας. Μὰ οὔτε καὶ ἀπὸ τὸν Τίτο ἐπρόκειτο νὰ ἐλθῇ κάτι, διότι ὁ Τίτο δὲν εἶχε καμμιά σχέσι μὲ τὴν παιδεία μας. Ἐμείνα ἀπὸ τότε μὲ τὴν περιέργειαν νὰ ἴδω, σὰν τί ἐπρόκειτο νὰ ἐλθῇ ἀπὸ τὴν Γιουγκοσλαβία.

Μετά ὅμως ἀπὸ 15 περίπου ἡμέρες ἦλθε εἰδήσις ἀπὸ «μέσα», ἀπ' τὸ Βελιγράδι, ὅτι ἀπεφασίσθη ἔξοδος τῶν παιδιῶν. Ἡ εἰδήσις αὐτὴ ἐγινε κοινὸ μυστικὸ στὰ στελέχη. Λύθηκε καὶ ἡ δική μου ἀπορία, ὅτι δὲν ἦταν καμμιά ἀπόφασις τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βελιγραδίου, ἀλλὰ μιᾶς ἄλλης ὑπερκυβερνήσεως δηλαδὴ τῆς Κομμουνιστῆς, ἢ ὅποια συνεδρίασε περὶ τὰ τέλη Ἰανουαρίου ἢ ἀρχῆς Φεβρουαρίου 1948.

Κατὰ τὰ μέσα Φεβρουαρίου 1948 μοῦ ἀνεκοίνωσεν ὁ γραμματεὺς τῆς κομμουνιστικῆς ὁργανώσεώς μας Παπαδόπουλος, ὅτι ἐλήφθη ἓνα σοβαρὸ μέτρο ἀπὸ τὴν Κυβέρνησί μας—φυσικὰ δὲν ἔμπορούσε αὐτὸς νὰ εἰπῇ ἀπ' τὴν Κόμμουνιστ—Τὰ παιδιά ἔπρεπε νὰ φύγουν ὅλα διὰ τὴς γειτονικῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας καὶ ἡ δρᾶσις μου σταματοῦσε πλέον. Τότε μοῦ λύθηκε κάθε ἀπορία, ὅτι, ἡ ἀπόφασις εἶχε ληφθῇ ἀπὸ «μέσα» ἢ κοινοπολίσει ἐγινε στὸ Κ.Κ.Ε. καὶ δὲν ὑπελείπετο παρὰ νὰ προσδιορισθῇ ὁ χρόνος τῆς συγκεντρώσεως τῶν παιδιῶν.

Ὁ Λαὸς στὴ φοβερὴ παγίδα τοῦ Κ.Κ.Ε.

Με σπουδὴ ἡ ψευτοκυβέρνησις ἐκίνητοποίησε ὅλα τὰ πολιτικὰ στελέχη σὲ ὅλα τὰ χωριά ποὺ ἔμπορούσαν νὰ ἐλέγξουν. Στὰ χωριά ποὺ δὲν ἔμπορούσαν νὰ πᾶνε διότι τὰ ἔλεγχε ὁ στρατός, ἔστειλαν μυστικὰς ἐντολὰς σὲ φανατικούς κομμουνιστὰς νὰ καταγράψουν τὰ παιδιά καὶ νὰ καταστρώσουν σχέδιον ἀρπαγῆς. Μιὰ πρωτοφανὴς προπαγάνδα ἀρχίζει σὲ ὅλα τὰ χωριά. Τίποτε δὲν ἠκούετο παρὰ μόνον ἡ ὑπόθεσις τῶν παιδιῶν.

Οἱ κάποικοι ἀναστατώθηκαν μόλις πληροφορήθηκαν ἀπὸ στόμα σὺ στόμα τὴν ἀπαισία ἀπόφασι. Ἕνας γενικὸς φόβος καὶ ἓνας πανικὸς κατέλαβε τὸν κόσμον. Ἐλέγαν οἱ ἀνθρώποι: «Ὅς τώρα μᾶς ἔπαιρναν τὰ μεγάλα παιδιά καὶ κορίτσια καὶ τὰ ἔκαμαν ἀντάρτες. Τώρα θέλουν καὶ τὰ μικρά».

Αἱ ὑποσχέσεις τῶν κουκουέδων ἔδιναν κι' ἔπαιρναν: «Θὰ σώσουμε τὰ παιδιά ἀπὸ βέβαιο θάνατον», «Παραδεισένια ζωὴ τὰ περιμένει ἐκεῖ ποὺ θὰ πᾶνε». Ἐγγύς θὰ ἐλευθερωθῶμε καὶ θὰ ἐπιστρέψουν τὰ παιδιά ἀγνώριστα.

Ἀπὸ ἄλλα μέρη, ἀπὸ τὴν Ἠπειρο, ἐφθάναν καὶ κυκλοφοροῦσαν φοβερὲς εἰδήσεις. Ὅλη τὴν Δυτικὴν Μακεδονία, συνείχε ὁ φόβος τῶν ἐκτελέσεων.

Στὴν περιφέρεια Κονίτσης ἐκτελοῦσαν κατὰ ομάδες πολῖτες, μητέρες

γέροντες, παπάδες ως δίδον «πράκτορες του μοναρχοφασισμού» 'Ο κόσμος έτρεμε, άκούοντας τό όνομα «πράκτωρ» 'Αλλοίμονο σ' εκείνον πού θά είχε τήν τύχη νά του πύση τέτοιος χαρακτηρισμός. Καί τέτοιους χαρακτηρισμούς ήταν εύκολα νά κάμη και ό πιο άξεστος συμμορίτης και διά μόνο τό λόγο ότι κάποιος του άρνήθηκε νά δώση τό ζώο ή ένα κομμάτι ψωμί.

Οι συμμορίτες προετοιμάζονται πυρετωδώς νά αντιμετώπισουν τήν άνοιξη τήν έκστρατεία του «μοναρχοφασισμού». Τά χαρακώματα, άμπεριά, πολυβολεία, μετακινήσεις πυρομαχικών, γυμνάσια, έκνευρίζουν τόν κόσμο.

Φόβος και τρόμος συνέχει τά γυναικόπαιδα από διαδόσεις των συμμοριτών ότι ό «μοναρχοφασισμός» θά ρίψη προσεχώς στά χωριά «δηλητηριώδη άέρια και άτομικές βόμβες»!

Οι κάτοικοι των χωριών βρίσκονται σ' άναστάτωση. 'Από τή μιá μεριά ό φόβος και ή τρομοκρατία, από τήν άλλη ή πολεμική άτμόσφαιρα περί έπικείμενων συγκρούσεων, βομβαρδισμών, καταστροφής. 'Υπεράνω όλων όμως ό φόβος άπ' τους χαρακτηρισμούς, «μαύρος», «πράκτωρ», «προδότης».

Τό τελευταίο Εύαγγέλιο.

Τόν Δεκέμβριο του 1947 βρισκόμουν στή Λυκόρραχη. 'Εκεί σίεσυναγωνιστές» μου παρεχώρησαν ένα δωμάτιο πού κάθονταν και ένας άλλος «μινιόν» κομμουνιστής, ό 'Αβδελίδης.

Κατά σύμπτωσην στο δωμάτιο αυτό έμενε κάποτε—κάποτε και ό έφημέριος του χωριού, ό όποιος κατοικούσε στο διπλανό χωριό.

Μιά βραδυά, δέν θυμούμαι άκριβώς, άν ήταν Σαββατοκύριακο ή άλλη γιορτή, συναντηθήκαμε μέ τόν έφημέριο. Είχε έλθι από τό βράδυ διάνύ λειτουργήση τήν έπομένη. Κατά σύμπτωση έλλειπε εκείνη τή βραδυά και ό «μινιόν» κουκουές κι' έτσι δέν γινόταν λόγος διά συνωστισμό στο δωμάτιο.

Παλιότερα, όχι και πολύ παλιά, είχα κ' εγώ μέσα μου θρησκεία! Καί εκείνη μου φώτιζε τό δρόμο! Μά σάν φώλιασε ό «κουκουές» εκείνη τραβήχθηκε στή μπάντα. Σάν μπήκε λοιπόν στο δωμάτιο ή θεϊκή μορφή ενός άπλου Ιερέα και μέ καλησπείρισε, σηκώθηκα γρήγορα και χωρίς νά καταλάβω έπιασα τό χέρι του και τό φίλησα. 'Ισως υτρεπόμουν να κάνω τέτοιο «άνούσιο» πράγμα, άν ήταν εκείνη τήν ώρα κοντά μας κάποιος κουκουές!

Χαμογέλασε ό σεβάσμιος «Βλέπω, μου είπε, ότι είσαι κουκουές Χριστιανός». 'Ημουνα παπούλη, του άπήντησα. 'Ημουνα και ψάλτης δεξιός. «Χαίρω πολύ μου άπάντησε..., αύριο θά σε δοκιμάσω στήν έκκλησία. Μά δέν πιστεύω νά έλθης στήν έκκλησία, γιατί σεις οι κουκουέδες δέν είσθε μέ τό κόμμα τό δικό μας. Τό κόμμα του Χριστού».

Τά λόγια του σεβασίμου πώς «δέν είμαστε μέ τό κόμμα του Χριστού» μέ υπεχρέωσαν, νά τόν διαβεβαιώσω, ότι, χωρίς άλλο, έξω από έκτακτη υπηρεσία, θά πάω στήν έκκλησία! Τά λόγια του ότι «δέν είμαι μέ τό κόμμα του Χριστού» μου έδωσαν ένα χτύπημα!

'Αφού κάναμε πολλές συζητήσεις, ψάλλαμε λίγο και τις καταβασίες «Χριστός γινώται», εκείνος τραβήχθηκε στή γωνιά διά τό «άπόδειπνο» και κοιμήθηκε.

Τήν άλλη ήμέρα πήγα στήν έκκλησία. 'Ο Ιερέας λειτουργός κι' εγώ ψάλτης. 'Εμείς αποτελούσαμε και όλο τό έκκλησίασμα! Δύο—τρεις γρηούλες

είχαν έλθη, έδωσαν τīs λειτουργίες στόν έφημέριο καί έφυγαν Φαίνεται ήταν τής «ύπηρεσίας» τών «συναγωνιστών»

Σάν τελειώσε ή λειτουργία βγήκαμε καί καθίσαμε στό προαύλιο τής εκκλησίας Μιά καί ό καλός Ιερέας πίστευσε πώς ήμουν «χριστιανός κουκουέ», μου λέει : «Γιατί δέν έρχονται καί οι άλλοι στην εκκλησία ; 'Αφού τσοπάνηδες καί γεωργοί ήσαν στα χωριά μας ; Πώς τά χάλασαν μέ την εκκλησία ; 'Αλλά ας κάνουν τό σταυρό τους, όπου βρεθούν, όταν χτυπάει ή καμπάνα Κι' αν ντρέπωνται, ας τόν κάνουν μέσα τους ! Κανένας δέν τούς βλέπει αν ντρέπωνται»

'Αφού τελειώσαμε τή συζήτηση, χωριστήκαμε «'Αϊντε καλή αντάμωσι», μου λέγει, καί χαμογελώντας μου ψιθύρισε : «Μπορεί καμιά φορά, όπως πηγαίνουν τά πράγματα, νά μήν ξαναταμωθούμε ! Μπορεί νά είναι σέ σένα τό τελευταίο άπολυτίκιο πού είπες σήμερα, μπορεί καί σέ μένα τό τελευταίο Εύαγγέλιο ! Κύριος οίδε !»

Χωριστήκαμε μέ έγκαρδιότητα Μου έκανε ό άπλός καί άγράμματος αυτός παππάς μαθήματα Θεολογίας ! Μου υπενθύμισε τό «κόμμα του Χριστού» «πώς τά χαλάσαμε μέ την εκκλησία» ! «'Ας κάνουν τόν σταυρό τους μέσα τους, γιατί κανένας δέν τούς βλέπει ! !» κ λ π

Μετά από 2-3 μήνες, βρισκόμουνα στην περιφέρεια Φλωρίνης, καί άκουσα ότι τόν σκότωσαν οι συμμορίτες μέ τή συνήθη κατηγορία του «πράκτορα του μοναρχοφασισμού»

Ό σεβάσμιος, μαζί μέ τόσους άλλους συναδέλφους του, θύματα τής θηριωδίας, πέρασε στη χορεία τών νεομαρτύρων !

'Αντιθρησκευτική διαπαιδαγώγησης καί διδασκαλία.

Σταθερά καί μεθοδικά άρχίζει στα παιδιά καί ή αντιχριστιανική διαπαιδαγώγησης από την νηπιακή ηλικία. Τό εικόνισμα πού ήταν κρεμασμένο στό σπίτι τό αντικαθιστά ή φωτογραφία του Μάρξ ή του Ζαχαριάδη. Τό μικρό δέν διδάσκεται τό σημείο του Σταυρού, αλλά νά σηκώνει την γροθιά. Καί εκεί πού άλλοτε έλεγε: «Παναγίτσα μου φύλαγε τή Μάνα μου καί τόν Πατέρα μου...», τώρα, μέ ύψωμένη τή γροθιά λέει: «Γιά τή λευτεριά μέ τό Μάρκο καί τό Ζαχαριάδη, εμπρός. Θάνατος στό φασισμό, λευτεριά στό λαό». Ό 'Αη-Βασίλης γίνεται στόχος, αντιθρησκευτικής προπαγάνδας. Έδώ δέν υπάρχει ό καλός 'Αη-Βασίλης, ό φίλος τών παιδιών, μέ τά δώρα, αλλά εκθειάζεται ή ξανθομαλλούσα μάγισσα μέ τό κόκκινο άστέρι πού κατεβαίνει από τό Βορά νά σώσει την κόρη» (ή Ρωσία νά ξεσκλαβώσει (!) την 'Ελλάδα...) 'Αλλού παρουσιάζουν κάποιο γέρο, τόν γέρο-«Τζερίλα», νά φέρνι τά δώρα στα παιδιά αλλά... καί αυτός άπ' τό βορρά. Καί στό σχολείο, από την πρώτη άκόμη τάξι, διδάσκονται ποίημα σάν καί τούτο :

Τὰ δῶρα τῆς Πρωτοχρονιάς.

<p>1) «Τὰ παιγνίδια πού θά φέρη
ὁ καινούργιος χρόνος
θά τὰ δώσῃ στά παιδιά
πούχουνε χρυσή καρδιά!</p> <p>2) Μιά κούκλα στή Μαρούλα,
ΤΟΥΦΕΚΑΚΙ στό Γιαννάκη
φουσαρμόνικα στὸν Τάκη
φουστανάκι στήν Ξανθούλα</p> | <p>3) Αὐτοκίνητα ΚΑΝΟΝΙΑ
θά τὰ δώσῃ στήν Ἀντώνη
καί δυὸ φούσκες σά μπαλόνια
γιά νὰ παίξῃ νὰ μολῶνῃ</p> <p>4) Στούς ΑΝΤΑΡΤΕΣ μας τὴ ΝΙΚΗ,
στὸ λαὸ τὴ ΛΕΥΤΕΡΙΑ,
νὰ χαρῇ ὅλος ὁ κόσμος
νὰ χαροῦν καί τὰ παιδιά</p> |
|--|---|

(Ἀπὸ τὸ ἀναγνωστικὸ Α' τάξεως (μέρος Β, σελίδα 7)

Δὲν ὑπάρχει χριστουγεννιάτικο δῶρο, ἀλλὰ μόνο πρωτοχρονιάτικο. Αὐτὸ διδάσκεται καὶ συνοδεύεται μὲ χίλιες δυὸ ἱστορίες καὶ παραμύθια. Νὰ μιὰ διδασκαλία πού συνοδεύει, πού ἐξηγεῖ τὸ πρωτοχρονιάτικο δένδρο (ἀντιγράφουμε ἀπὸ μάθημα πού γίνεται στήν πρώτη τάξη τοῦ παιδομαζώματος, ἀπὸ τὸ ἀναγνωστικὸ τῆς πρώτης τάξεως (μέρος Β' σελὶς 8) «Στὴ μέση τῆς αἰθουσας τὸ πρωτοχρονιάτικο δέντρο—ἓνα μικρὸ πεῦκο—σὴν κορυφή ἓνα μεγάλο κόκκινο ἀστέρι, χρυσὲς κλωστὲς καὶ μερικά... δῶρα! Στὴν ἄκρη στέκεται ἓνας ἐργάτης. Δίδεται ὁ λόγος στὸν ἐργάτη, ὁ ὁποῖος λέγει: « Ἀγαπημένα παιδιά. Σὰ μεγαλώσατε κι ἐσεῖς νὰ ἐργαστῆτε μὲ ἀγάπη γιὰ τὴν πατρίδα. Τὴν πατρίδα μας σήμερα τὴν κυβερνοῦν ἄνθρωποι ἀπ' τὸν λαὸ. Αὐτοὶ νοιάζονται γιὰ κείνους πού δουλεύουν καὶ γιὰ τὰ παιδιά τους. Ζήτω οἱ λαϊκὲς Δημοκρατίες » (καὶ ἀκολουθεῖ τὸ τραγοῦδι τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας)

Τὰ παιδιά κτυποῦν παλαμάκια καὶ φωνάζουν:

«Νὰ ζήσουν οἱ Λαϊκὲς Δημοκρατίες! Νὰ ζήσουν οἱ ἐργάτες! Ζήτω! Ζήτω» (Στὸ παραπάνω μάθημα, πού διδάσκεται λίγο πρὶν ἀπὸ τὴν πρωτοχρονιά πατρίδα ἐννοοῦν τὰ παιδιά τὴ χώρα ὅπου ζοῦν, ἢ ὅποια ἔχει Λαϊκὴ Δημοκρατία)

Στὶς μεγάλες τάξεις, πού καταλαβαίνουν τὰ παιδιά καλύτερα, διδάσκονται, ὅτι ἡ θρησκεία εἶναι «τὸ ὅπιον» τοῦ λαοῦ (ἔτσι λέει ὁ Μαρξισμός). Τοὺς λένε ὅτι ἡ θρησκεία δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ ἓνα «συννοθύλευμα προλήψεων πού τὶς ἐφεῦρε ἡ ἀστική τάξη διὰ νὰ ἀποκαιμίζῃ τὸ λαὸ καὶ νὰ κρατιέται στήν ἐξουσία». Ἀλλοῦ ἡ ἐνδειξις π. Χ. (πρὸ Χριστοῦ) ἢ μ.Χ. (μετὰ Χριστόν), ἐπειδὴ ἀναγκάζονται νὰ τὴν μεταχειριστοῦν, ἐξηγεῖται στά παιδιά ἔτσι: «Τὰ χρόνια τὰ μετροῦμε σήμερα, μὲ βάσι μιὰ συμβατικὴ χρονολογία, πού τὴ λέμε «Γέννησι τοῦ Χριστοῦ», ἐπειδὴ ἡ χριστιανικὴ θρησκεία παρουσίασε τὸ μῦθο, ὅτι τότε, τάχα γεννήθηκε ὁ Χριστός. Τὰ γεγονότα πού ἐγίναν ὑπερὰ ἀπὸ αὐτὴ τὴ συμβατικὴ χρονολογία τὰ λέμε «μετὰ Χριστόν». Καὶ τὰ ἄλλα «πρὸ Χριστοῦ» (Σημειώσεις ἀπὸ τὸ παιδαγωγικὸ βιβλίο τοῦ παιδομαζώματος σελ. 136).

Τὶς ἡμέρες τοῦ Πάσχα, πού πάντα σχεδὸν ἔρχονται λίγο πρὶν τὴν Πρωτομαγιά, δὲν γίνεται καθ' ὅλον λόγος περὶ Πασχαλόφωμου καὶ «κόκκινα αὐγά». Δυὸ τρεῖς μέρες, πρὸ τῆς Πρωτομαγιάς γίνονται πυρετώδεις προετοιμασίαι διὰ νὰ ἐφορτασθῇ τὸ «πάσχα» τῶν ἐργατῶν, «ἡ κόκκινη πρωτομαγιά». Κάνουν εἰδικὰ ψωμὶν βάφουν καὶ κόκκινα αὐγά. Καὶ στὸ σχολεῖο, στήν πρώτη τάξη (πού νὰ φαντασθῇ κανεὶς τί γίνεται στὶς μεγάλες τάξεις) διδάσκεται τὸ ποίημα:

‘Η Πρωτομαγιά.

- 1) Στην γιορτή της δουλειᾶς
Λαμπρός ἥλιος προβάλλει
καὶ τραγούδια χαρᾶς
ὁ καθένας ψάλλει..
- 2) Μὲ τοὺς ἥρωες τῆς δουλειᾶς
στὴ γραμμὴ θὰ μποῦμε
τῆς νικητρίας ἐργατικῆς
τὶς σημαίες κρατοῦμε (ἀπ’ τὸ βιβλίο τῆς πρώτης τάξεως μέρος Β σ 63)
- 3) Καὶ θὰ κρᾶξουμε μαζί
μ’ ὅλη τὴ φλόγα τῆς καρδιᾶς μας
«‘Η Πρωτομαγιά νὰ ζῇ,
ἡ αὐγὴ τῆς Λευτερίδας μας».

Οἱ χῶρες τοῦ Παραπετάσματος ἐρωδιάζαν τοὺς ἑλληνοπαῖδες μὲ δερμάτινα χιτῶνα.
Καὶ τὸν ἀνθρώπινον αὐτὸν πόρον ἐρρίπτον εἰς τὰς μάχας, διὰ νὰ ἀπέλευθερώσουν(1)
τὴν Ἑλλάδα!!!

Αγνοούμενος

Τον Θάσσαν Σοφοκλέους

Τι να της πεις;
 η αγωνία κορυφωμένη στα μάτια
 τι λόγια να αρθρώσεις
 ορθώνεται η μορφή του
 τα σβησμένα ικευτικά μάτια του
 θυμάται τα τελευταία λόγια του
 πέστης πως είμαι καλά
 πως έφυγα στο εξωτερικό
 θέλω να τη φιλήσεις Βασίλη
 και να σταθείς δίπλα της
 πρόσεξε μην την πληγώσεις
 σιγά-σιγά με τον καιρό
 κι' εκείνη να ικευτεύει
 κρατά τη φωτογραφία του
 πρωί μεσημέρι και βράδυ
 όπου κι' αν βρίσκεται
 και συνέχεια να ρωτά
 τον είδες γιέ μου τον δικό μου;
 να τη φωτογραφία του
 είναι ο γιός μου ο Παναής
 ακόμα, δεν επέστρεψε
 Τι να της πει;
 τρέμουν τα χείλη του
 προσέχει μην του ξεφύγει κάποιο δάκρυ
 δεν πρέπει να την πληγώσει
 παλεύει δεν ξέρει ποιο είναι το σωστό
 να ξει με την αγωνία ελπίζοντας
 άραγε νάναι καλύτερα να το μάθει;
 δεν είναι εύκολο ν' αποφασίσει
 να της πει πως πέθανε στην αγκαλιά του
 πως φυλάει το ματωμένο του σακάκι
 χαροκαμένη μάνα
 τι να της πει;

ΠΕΝΤΑΠΟΣΤΑΓΜΑ

9 Μαρτίου 2011

Γενναία δήλωση ενός Αυστραλού Πρωθυπουργού!!! ΤΙ ΕΙΠΕ Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ KEVIN RUDD!!!!!!

Έρευνα Ευθύμιου-Μίμη Βασιλείου

«Οι μετανάστες, και όχι οι Αυστραλοί, είναι αυτοί που πρέπει να προσαρμοστούν. Έτσι είναι, και άμα τους αρέσει! Βαρέθηκα να ανησυχούμε σε αυτή τη χώρα μήπως προσβάλλουμε ένα άτομο

ή την κουλτούρα του. Από τότε που έγιναν οι τρομοκρατικές επιθέσεις στο Bali, η πλειοψηφία των Αυστραλών ένιωσε ένα κύμα πατριωτισμού. Η κουλτούρα μας εξελίχθηκε σε δύο αιώνες γεμάτους αγώνες, προσπάθειες και νίκες από εκατομμύρια άντρες και γυναίκες που επιζητούσαν την ελευθερία. Η κύρια γλώσσα που μιλάμε είναι τα Αγγλικά. Όχι τα Ισπανικά, τα Λιβανέζικα, τα Αραβικά, τα Κινέζικα, τα Γιαπωνέζικα, τα Ρώσικα ή οποιαδήποτε άλλη γλώσσα. Οπότε, αν θέλετε να γίνετε μέρος της κοινωνίας μας, μάθετε τη γλώσσα μας! Οι περισσότεροι Αυστραλοί πιστεύουν στον Θεό. Αυτό δεν είναι κάποιο Χριστιανικό, ακροδεξιό, πολιτικό κίνημα, αλλά γεγονός: Χριστιανοί, άντρες και γυναίκες, με Χριστιανικές αρχές, ίδρυσαν αυτή τη χώρα, και αυτό είναι καθαρά καταγεγραμμένο. Αρμόζει, λοιπόν, να το δείχνουμε πάνω στους τοίχους των scho-

λείων μας. Αν ο Θεός μας σας προσβάλλει, σας προτείνω να βρείτε άλλο μέρος του κόσμου για να ζήσετε, διότι εμάς ο Θεός είναι μέρος της κουλτού-

ρας μας. Θα δεχτούμε αυτά που πιστεύετε, χωρίς ερωτήσεις. Αυτό που ζητάμε είναι να δεχτείτε κι εσείς αυτό που πιστεύουμε εμείς, και να ζήσετε μαζί μας με αρμονία, χαρά και ειρήνη.

Αυτή είναι η δική μας χώρα, η δική μας γη και ο δικός μας τρόπος ζωής, και θα σας προσφέρουμε κάθε ευκαιρία να τα απολαύσετε κι εσείς. Όμως, μόλις χορτάσετε να παραπονιέστε, να γκρινιάζετε και να μουρμουρίζετε για τη σημαία μας, τον όρκο πίστης στη χώρα μας που δίνετε όταν παίρνετε την υπηκοότητα, τα χριστιανικά μας πιστεύω, τον τρόπο ζωής μας, τότε σας ενθαρρύνω να εκμεταλλευτείτε μια άλλη μεγάλη ελευθερία της Αυστραλίας:

**Το δικαίωμα να φύγετε! Αν δεν είσα-
στε ευχαριστημένοι, τότε φύ-
γετε!**

Δε σας φέραμε εδώ με το ζόρι.

Εσείς διαλέξατε να έρθετε.

**Οπότε, δεχτείτε τη χώρα που εσείς
διαλέξατε!»**

ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΤΕΙΤΕ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΛΟΠΕΣ

Η Αστυνομία για να βοηθήσει τους πολίτες στην προστασία της περιουσίας τους, μεταξύ άλλων, προτείνει την εφαρμογή των ακόλουθων μέτρων:

Από την Αστυνομία μας

1 Κλειδώνετε πάντοτε τις πόρτες και τα παράθυρα όταν απουσιάζετε από το σπίτι, ακόμη και για μικρό χρονικό διάστημα.

2 Κλείνετε τα παραθυρόφυλλα και τις κουρτίνες, ώστε να μην μπορούν οι διαρρήκτες να δουν τι υπάρχει μέσα στο σπίτι σας.

3 Μην ανοίγετε ποτέ την πόρτα χωρίς να βεβαιωθείτε ότι γνωρίζετε τον επισκέπτη. Ελέγξτε ποιος χτυπά την πόρτα από το «μάτι» ή μέσω θυροτηλεφώνου/θυροτηλεόρασης.

4 Τοποθετήστε στην πόρτα, αλυσίδα ασφαλείας.

5 Μην δίνετε κλειδιά σε καθαρίστριες ή άλλα άγνωστα πρόσωπα.

6 Μην αφήνετε δεύτερο κλειδί κάτω από γλάστρες ή χαλάκια.

7 Μην αφήνετε το κλειδί στην κλειδαριά της πόρτας, ούτε εξωτερικά ούτε και εσωτερικά.

8 Μην αφήνετε κλειδιά της κατοικίας σας στο αυτοκίνητο σας όταν το παίρνετε για πλύσιμο, επισκευή ή συντήρηση.

9 Για περισσότερη ασφάλεια τοποθετήστε στις εξωτερικές πόρτες, κλειδαριές που παρέχουν υψηλό επίπεδο ασφαλείας. Στα παράθυρα

μπορούν να εγκατασταθούν συστήματα ασφαλείας (δαγκάνες, σιδεριές κ.λπ.).

10 Εξασφαλίστε καλό φωτισμό των εξωτερικών περιμετρικών χώρων. Για οικονομία ο φωτισμός να ενεργοποιείται με αισθητήρες κίνησης.

11 Εξετάστε τη δυνατότητα εγκατάστασης συστήματος συναγερμού.

12 Εγκαταστήστε σύστημα περιοδικής χρήσης των φώτων (χρονοδιακόπτης). Αν δεν είναι εφικτό, κατά την απουσία σας να αφήνετε κάποιο φως αναμμένο.

13 Μη γνωστοποιείτε στον κοινωνικό και επαγγελματικό σας περίγυρο πληροφορίες για περιουσιακά στοιχεία που φυλάγετε στο σπίτι σας. Υπάρχει πάντα το ενδεχόμενο η πληροφορία να φτάσει και σε διαρρήκτη.

14 Μην αφήνετε μεγάλα χρηματικά ποσά στο σπίτι.

15 Χρυσάφια και άλλα πολύτιμα αντικείμενα, είναι

προτιμότερο να φυλάγονται σε χρηματοκιβώτια ή θυρίδες ανάλογα με την αξία τους. Επίσης, να φωτογραφίζονται για αναγνώριση σε περίπτωση που χρειαστεί.

16 Αν ζείτε σε πολυκατοικία βεβαιωθείτε ότι η κεντρική είσοδος της πολυκατοικίας παραμένει κλειστή και ότι δεν μπορούν να εισέλθουν άτομα που δεν έχουν σχέση με τον χώρο. Δώστε σημασία στην είσοδο του διαμερισμάτος σας, εγκαταστήστε συμπαγή πόρτα εισόδου και κλειδαριά που παρέχει υψηλό επίπεδο ασφαλείας.

17 Μια καλή περιφραξη, προσφέρει μεγαλύτερη ασφάλεια στην κατοικία σας.

18 Προσπαθήστε να γνωρίσετε τους γείτονές σας και να καλλιεργήσετε με αυτούς σχέση εμπιστοσύνης και αλληλοϋποστήριξης.

Μαζί ενάντια στο έγκλημα
Μαζί για μια καλύτερη κοινωνία

ΝΑ ΘΥΜΑΣΤΕ ΟΤΙ ΟΙ ΔΙΑΡΡΗΚΤΕΣ ΠΡΟΤΙΜΟΥΝ ΤΟΥΣ ΕΥΚΟΛΟΥΣ ΣΤΟΧΟΥΣ.

ΚΑΝΕΤΕ ΤΗΝ ΚΑΤΟΙΚΙΑ ΣΑΣ ΔΥΣΚΟΛΟ ΣΤΟΧΟ ΓΙΑ ΝΑ ΜΕΙΩΣΕΤΕ ΤΙΣ ΠΙΘΑΝΟΤΗΤΕΣ ΝΑ ΕΙΣΤΕ ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΘΥΜΑ.

19 Αν προσεγγίζοντας την οικία σας αντιληφθείτε την παρουσία διαρρήκτη επικοινωνήστε αμέσως με την Αστυνομία στο 112 ή 199 και περιμένετε σε απόσταση ασφαλείας.

20 Όταν απουσιάζετε, κάνετε προώθηση των εισερχόμενων κλήσεων του τηλεφώνου της κατοικίας σας είτε στο κινητό σας είτε σε τηλεφωνο κάποιου δικού σας προσώπου. Αποφεύγετε τη χρήση του μηνύματος «Αυτή τη στιγμή απουσιάζω, αφήστε το μήνυμά σας στον αυτόματο τηλεφωνητή».

21 Μην αφήνετε εκτεθειμένα έξω από τα υποστατικά σας γεωργικά εργαλεία, σκάλες ή άλλα αντικείμενα τα οποία μπορούν να βοηθήσουν τον διαρρήκτη.

Στην Κόρη της Κερύνειας που μας έφυγε

Τον Θάσου Σοφοκλέους

Αξέχαστη Ελένη, μόλις πρόλαβα τον αποχαιρετισμό σου, την έξοδό σου από την επίγεια ζωή, επιστρέφοντας από την Αθήνα, γι' αυτό και δεν μπόρεσα να σου πω αυτά που ένιωθα, αυτά που είναι φυλαγμένα στην καρδιά μου.

Υπήρξες για μας, κατά τα δύσκολα χρόνια της επανάστασης, προστάτης Άγγελος. Νεαρή μητέρα τότε, μάς δέχθηκες, μάς προτάτευσες, μάς πρόσφερες στοργή και αγάπη. Έκτοτε παρακολουθήσαμε την πορεία σου, ζήσαμε τις δύσκολες στιγμές της ζωής που ο Θεός σου επεφύλαξε, τον θάνατο του αγαπημένου σου συζύγου, του καλού συναγωνιστή και φίλου Ανδρέα, την προσφυγιά, με αποκορύφωμα το χαμό του Χρίστου μας, του μονάκριβου γιού σου; που με αγωνία αναζητήσαμε ψά-

χνοντας παντού, σε όλα τα νοσοκομεία των Αθηνών.

Αξιοθαύμαστη, γνήσια Ελληνίδα, αλύγιστη, με Ιώβειο υπομονή, με καρτερία, με πίστη στον Θεό και ελπίδα σήκωσες τον σταυρό σου μέχρι τον Γολγοθά.

Κι' όταν οι κακουχίες της ζωής, ο πόνος και το μαράζι έφθειραν την υγεία σου και η επάρατη αρρώστεια σε βασάνιζε, στάθηκες όρθια και δεν παραδόθηκες. Πάλεψες, κοίταξες κατάματα τον Χάροντα και νίκησες τον θάνατο.

Υποκλίνομαι μπροστά στο μεγαλείο της ψυχής σου. Εκφράζω τον θαυμασμό και την ευγνωμοσύνη μου. Αιώνια η μνήμη σου.

Γειά σου Ελενού.

Επικήδειος

στον μ. Ζαχαρία Παναγίδη

τέως Πρόεδρο της Ένωσης Αγωνιστών Αμμοχώστου

Τον Φώτον Παπαδόπουλου

Ο πλάτανος έπεσε! Ο άλλοτε υψικάρινος και ευσκιόφυλλος καλοκαιρινός πλάτανος, στη σκιά του οποίου πολλοί βρίσκανε δροσιά, βοήθεια και συμπαράσταση, έπεσε! Και ο βαρύς του γδούπος, συγκλόνισε την οικογένειά του, και συνήγειρε τους συναγωνιστές και τους φίλους του.

Του Ζαχαρία Παναγίδη η οδύσσεια, έχει φτάσει στο τέλος της. Και το θαλασσοδαρμένο της καράβι, αφού πέρασε από τρικυμίες και τραμουντάνες, οδεύει τώρα, στο απάνεμο λιμάνι της Ιθάκης του, στο λιμάνι της αιώνιας γαλήνης, και της αιώνιας σιωπής.

*Κύριοι βουλευτές,
Κύριοι Δήμαρχοι,
Συναγωνίστριες και συναγωνιστές,
Κυρίες & Κύριοι,*

Καθήκον ιερό, έχει οδηγήσει σήμερα τα βήματα όλων μας, στον ιερό τούτο χώρο, για να κηδεύσουμε, να τιμήσουμε και να αποχαιρετήσουμε, τον άξιο οικοστόφο, που κράτησε στα στιβαρά του χέρια, για έξη ολόκληρα και συναπτά έτη, τον Οίακα της Ολκάδος, της Ένωσης Αγωνιστών ΕΟΚΑ Αμμοχώστου, με εξαιρετική επιτυχία. Να αποχαιρετίσουμε ένα άξιο αγωνιστή της

ΕΟΚΑ και της πατρίδας, και να αναπέμψουμε παρακλητική προς τον Κύριο δέηση, για τη σωτηρία της ψυχής του.

Φίλε αγαπημένε, Ζαχαρία Παναγίδη! Αυτή την κορυφαία στιγμή, της τελευταίας του γήινου βίου σου, και σ' αυτή την ευλογημένη ώρα, που ετοιμάζεσαι να αναχωρήσεις για την Άνω Ιερουσαλήμ, με την συνοδεία του φύλακα Άγγελού σου, για να παρουσιαστείς ενώπιον του θρόνου του Θεού, και να δώσεις λόγο για τα όσα έπραξες και όσα δεν έπραξες, εδώ στη γη, βαρύς έπεσε σ' εμένα ο κλήρος να σ' αποχαιρετήσω.

Να αποχαιρετήσω ένα εκλεκτό φίλο και ένα εξαιρετικό αγωνιστή, που γεύεται ήδη, μιας νέας βιοτής, στα Ουράνια και αρχαγγελικά δώματα.

Ο Ζαχαρίας Παναγίδης ενετάχθη στις τάξεις της ΕΟΚΑ από τα μαθητικά του χρόνια, παρόλο που από πολύ νωρίς έχασε τον πατέρα του, και θεωρείτο ο στύλος της οικογένειάς του. Ρίφθηκε στον αγώνα με μεγάλο ενθουσιασμό. Άφοβος και ατρόμητος, εχέμυθος και ακούραστος, συνεπής και θαρραλέος. Πολέμησε για κείνο που πολεμήσαμε όλοι μας. Για την ελευθερία της Κύ-

πρου μας και της Ένωση αυτής, με την μητέρα Ελλάδα. Έλαβε μέρος, σε πάρα πολλές πολεμικές ενέργειες και ενέδρες κατά των σιδηρόφρακτων αγγλικών στρατευμάτων, με απαράμιλλο θάρρος και αυτοθυσία.

Κυρίες και κύριοι,

Πνεύμα ενεργητικό και ανήσυχο, ο Ζαχαρίας Παναγίδης, μετά τον Αγώνα, δεν κάθισε με σταυρωμένα χέρια. Πάντα ενδιαφερέτο για τα κοινά, και για το μέλλον της πατρίδος του και ανησυχούσε για τα τεκτονόμενα, σ' αυτόν τον πολυτάραχο τόπο της Κύπρου μας. Στη διάρκεια της τουρκικής ανταρσίας, του 1963 και 1964, υπακούοντας εις τη φωνή, και στο κάλεσμα της πατρίδος, έσπευσε και πάλι να την προασπίσει από τις επιθετικές, τις ληστρικές και δολοφονικές ενέργειες των Τουρκοκυπρίων, που κατευθύνοντο από τους Νεοσουλτάνους της Άγκυρας και τους κακεντρεχείς και εκδικητικούς Άγγλους στρατιωτικούς.

Μετά την τουρκική εισβολή του 1974, και με την δημιουργία πολιτικών κομμάτων, ανεμείχθη στην πολιτική. Ενετάχθη στο μεγαλύτερο κόμμα της Κύπρου, τον Δημοκρατικό Συναγερμός που τον εξέφραζε, και στους κόλπους του οποίου ανεδείχθη Επαρχιακός Γραμματέας, της Ελεύθερης Περιοχής Αμμοχώστου. Όταν κάποια στιγμή απεχώρησε από την θέση αυτή, εκλήθη και ανέλαβε τα ηνία της Ένωσης Αγωνιστών Αμμοχώστου, και με την βοήθεια όλων ημών, την εντάξαμε στην

οικογένεια των αδελφών συνδέσμων των άλλων αγωνιστών. Έτσι αποτελέσαμε όλοι μαζί, μια αξιόλογη δύναμη, με παρηρησία και ισχυρή φωνή.

Αγαπημένε φίλε και συναγωνιστή Ζαχαρία! Αυτή την ύστατη στιγμή, και την στερνή την ώρα, που γονατίζουν οι ψυχές, και οι καρδιές ραγίζουν, από το άλγος το πολύ, και τον βαρύ τον πόνο, σου απευθύνομε το ύστατο χαιρε, και ευχόμαστε, να έχεις καλή απολογία ενώπιον του φοβερού βήματος, εκεί κοντά στον θρόνο του Θεού και να καταξιωθείς της αιώνιας βασιλείας του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, μέσα στον Παραδείσου τις αυλές. Και να είσαι βέβαιος ότι μετά από τους θρήνους και τους κοπετούς, θα κλίνομε ευλαβικά, το γόνυ της ψυχής μας, και θα προσευχηθούμε, για την σωτηρία της δικής σου ψυχής.

Καλό σου ταξίδι φίλε αγαπημένε, και ευχόμαστε, οι αποσκευές σου, που παίρνεις μαζί σου, να είναι γεμάτες από καλές και αγαθές πράξεις. Οι ευχές όλων ημών των συναγωνιστών σου, και των μελών της Ένωσης Αγωνιστών Αμμοχώστου, θα σε συνοδεύουν παντού και πάντοτε, όπου και αν ευρίσκεσαι. Κοιμήσου ήσυχα, τον αιώνιο ύπνον, μέχρι την ημέρα της Κοινής Αναστάσεως.

Χριστός Ανέστη αδελφέ, αιωνία σου η μνήμη, και ευχόμαστε, να είναι ελαφρό και φιλόξενο το χώμα, της μακαρίας γής της Λάρνακος, που σε λίγο θα σε σκεπάσει.

Μνήμη Νίκου Αρτεμίου

Τον Θάσου Σοφοκλέους

Ένας ένας οι Αγωνιστές της ΕΟΚΑ ακολουθώντας τους νόμους της ζωής, αποχαιρετούν την επίγεια ζωή και μεταβαίνουν εκεί όπου ο Πανάγαθος Θεός τους προούριζε.

Η μνήμη επικεντρώνεται και θυμάται τον καλό φίλο και συναγωνιστή Νίκο Αρτεμίου από την αγαπημένη μας Κυθρέα.

Είχα την τύχη να τον γνωρίζω από κοντά και για πολλά χρόνια, καθότι είμαστε συγχωριανοί και οι οικογένειές μας είχαν ιδιαίτερους δεσμούς.

Ο Νίκος υπήρξε μια ξεχωριστή προσωπικότητα. Διακρίθηκε στον προσωπικό-επαγγελματικό τομέα. Γόνος αγροτικής οικογένειας είχε ιδιαίτερη αγάπη για τα ζώα, γι' αυτό ασχολήθηκε με την ζωή τους και έφθασε μέχρι να γίνει κτηνίατρος και να προσφέρει την αγάπη του στον αγροτικό μας κόσμο.

Τα δύσκολα χρόνια της Κυπριακής επανάστασης, ευαίσθητος και αγνός πατριώτης, πρόσφερε τις υπηρεσίες του στην Οργάνωση και διέθεσε τον εαυτό του σε διάφορες αποστολές. Όταν ήμουν Τομεάρχης Πενταδακτύλου και ο Νίκος υπηρετούσε υπεύθυ-

νος στο Κτηνιατρικό Τμήμα στη Κερύνεια, συνεργάστηκε μαζί μου και με βοήθησε. Ήταν ριψοκίνδυνος, πολύ-στροφος, εφευρετικός, αποφασιστικός και πεισματάρης. Αναφέρω χαρακτηριστικά το εξής περιστατικό: Ο Αρχηγός Διγενής, μας έδωσε εντολή να συλλάβουμε Άγγλους αιχμαλώτους για να ζητήσουμε από τον Χάρτινγκ να μην εκτελέσει τους κατάδικους συναγωνιστές μας. Πράγματι κατέβηκα στην Κερύνεια για να δω αυτοπροσώπως την κατάσταση. Με πήρε από το χέρι και με πήρε στο ξενοδοχείο Dome hotel του Κατσελλή, όπου διέμεναν οι Άγγλοι αξιωματικοί. Μπήκαμε μέσα, πήραμε τσάι μαζί με τους Άγγλους οι οποίοι τον χαιρετούσαν, είδαμε και φύγαμε.

Αυτός ήταν ο Νίκος Αρτεμίου. Άνθρωπος ανήσυχος, ανικανοποίητος και προπάντων ατίθασος. Δεν τον χωρούσε κανένα καλούπι. Είχε μεταπτώσεις και εύκολα μπορούσε να σε απορρίψει. Να σου κάνει επίθεση αν ξεγλιστρούσες κατά την άποψή του, ή αν διαφωνούσε καθαρά και σταράτα θα σου το έλεγε.

Αγαπούσε και τον Μακάριο και τον

Διγενή όμως δεν δυσκολευόταν να διαφωνήσει μαζί τους. Ήταν σκληρός χαρακτήρας και ζούσε έντονα τις διακυμάνσεις της ζωής. Το πρόβλημα της Κύπρου κυβερνούσε τον νού και την καρδιά του.

Έφυγε πικραμένος και αδικαίωτος. Με σφιγμένη την καρδιά γιατί είδε τον Πενταδάκτυλο σκλαβωμένο. Την Κερύ-

νεια Τουρκοπατημένη και την αγαπημένη μας Κυθρέα στα χέρια του εχθρού.

Μου είχε ιδιαίτερη αδυναμία και πολλές φορές με υπερασπίστηκε. Τον αγαπούσα. Ο θάνατός του δημιούργησε μεγάλο κενό. Μου λείπει η φιλία του. Τα τηλεφωνήματα του. Μου λείπει η αγάπη του.

Ο Θεός ας αναπαύσει την ψυχή του.

Το τότε αγγλοκρατούμενο ξενοδοχείο της Κερύνειας.

Αποχαιρετιστήριο Ομιλία
στην κηδεία του Μάρκου Καπετάνιου από
την Αμμόχωστο που κοιμήθηκε στις 21/12/2014
και κηδεύτηκε την επομένη 22/12/2014

Του Φώτου Παπαδόπουλου

Ένας λαμπρός και σεμνός αγωνιστής έφυγε!

Κυρίες και Κύριοι,

Χρέος ιερό έχει οδηγήσει τα βήματά μας σήμερα, στον ιερό τούτο χώρο. Προσήλθαμε για να κηδεύσουμε, να αποχαιρετήσουμε και να ενταφιάσουμε στη συνέχεια, ένα λαμπρό αγωνιστή της λευτεριάς, ένα άξιο της πατρίδας και ένα επίλεκτο στέλεχος της θρυλικής ΕΟΚΑ, που προσέφερε ανεκτίμητες υπηρεσίες στην πατρίδα, τον αείμνηστο Μάρκο Καπετάνιο. Και για τις υπηρεσίες του αυτές, η πατρίδα θα τον ευγνωμονεί και θα τον μνημονεύει εις τους αιώνες.

Ήταν ένα σωστό παλληκάρι ο Μάρκος. Γενναίος και ατρόμητος, ενθουσιώδης και εχέμυθος. Τις αποστολές που αναλάμβανε τις έφερνε εις πέρας με μαεστρία και επιτυχία, και οι ανώτεροί του τον περιέβαλλαν με εμπιστοσύνη για την εξυπνάδα του και την ικανότητά του. Ο Μάρκος κατάγεται από οικογένεια αγωνιστών. Όλη η οικογένειά του ήταν στρατευμένη στον αγώνα για τη λευτεριά της πατρίδας.

Πέρασαν τα χρόνια του αγώνα και ο

Μάρκος άρχισε ένα νέο αγώνα. Τον αγώνα της ζωής. Πάλεψε σκληρά για την επιβίωση της οικογένειάς του, τόσο όσο βρισκότανε στην αγαπημένη του Αμμόχωστο αλλά και στα δύσκολα χρόνια της προσφυγιάς. Από τον σκληρό αγώνα της ζωής αλλά και από τον ασίγαστο πόθο να γυρίσει στη σκλαβωμένη του Αμμόχωστο λύγησε και προσεβλήθη από την επάρατη και ανίατη νόσο που στέλνει εκατομμύρια ανθρώπους κάθε χρόνο στον τάφο.

Έτσι, του Μάρκου η Οδύσσεια έχει φθάσει στο τέλος της. Και το καράβι της πολυκύμαντης ζωής του πορεύεται ήδη, στο απάνεμο λιμάνι της Ιθάκης του, στο λιμάνι της αιώνιας γαλήνης και της αιώνιας σιωπής.

Ο αείμνηστος Μάρκος έχει ήδη αναχωρήσει για την Άνω Ιερουσαλήμ με την συνοδεία του φύλακα Αγγέλου του, όπου και θα παρουσιαστεί μπροστά στον αειφεγγή και ηλιοστάλακτο θρόνο του παντεπόπτη Θεού, για να δώσει λόγο για τα όσα έπραξε και για τα όσα δεν έπραξε στην εφήμερη του ζωή, πάνω σε τούτο δω τον ασέληνο πλανήτη γη.

Αλησιμόνητε και αξέχαστε φίλε και συναγωνιστή Μάρκο, αυτή την ύστατη στιγμή και την στερνή την ώρα, που γονατίζουν οι ψυχές και οι καρδιές ραγίζουν, από το άλγος το πολύ και τον βαρύ τον πόνο, σου απευθύνομε το ύστατο χαίρε και σου ευχόμεθα να έχεις καλή απολογία ενώπιον του φοβερού Βήματος και Ο Θεός να σε κατατάξει στην γειτονιά των Αγγέλων, εκεί στου Παραδείσου τις αυλές.

Εκ μέρους της Ενωσης Αγονιστών ΕΟΚΑ Αμμοχώστου, θα καταθέσω

στεφάνι στο σεπτό σου σκήνωμα, εις ένδειξη τιμής και αναγνώρισης των όσων προσέφερες, στην βαρυστένακτη και αιμάσσουσα μαρτυρική μας πατρίδα.

Κοιμήσου ήσυχα τον αιώνιο ύπνο, μέχρι την ημέρα της Κοινής Αναστάσεως.

Αιωνία σου η μνήμη και ευχόμεθα το χώμα της μακαρίας γης του Παραλιμνίου, που σε λίγο θα σε σκεπάσει, να είναι φιλόξενο και ελαφρό.

Έφυγε ο Γιώργος Ιωάννου

Του Δρα Πέτρου Στυλιανού

Οι Σύνδεσμοι Αγωνιστών, η αγωνιστική παράταξη της Κύπρου της εποποιίας του 1955-59, φίλε κ. Πρόεδρε των Συνδέσμων Αγωνιστών της ΕΟΚΑ του 55-59, φίλε κύριε Υπουργέ, φίλοι, βουλευτές, αιδεσιμότατοι, συναγωνίστριες και συναγωνιστές, θρηνεί σήμερα τον αδόκητο, τον τόσο αναπάντεχο θάνατο του Γιώργου Ιωάννου, ενός λαμπρού αγωνιστή και μέλους μιας απαράμιλλης σ' αγωνιστικό σθένος οικογένειας που πρόσφερε στον αγώνα υπηρεσίες ανεκτίμητες,

Ο Γιώργος, μέλος του εκτελεστικού της Λευκωσίας καταδικάστηκε σε πολυχρονη φυλάκιση, όταν με την ομάδα του συνελήφθη, οπλοφορώντας, από τις αποικιοκρατικές αστυνομικές αρχές.

Όταν ο Γιώργος μεταφέρθηκε στις Κεντρικές Φυλακές δε σταμάτησε τον αγώνα κατά της αποικιοκρατικής τυραννίας. Αγωνίστηκε, αντίθετα, και μέσα στα δεσμά και τα μπουντρούμια με σθένος και παρηρησία για την αποτίναξη του αποικιακού ζυγού, που βάραινε για δεκαετίες ολάκερες τα στήθη των αδούλωτων σκλάβων του ελληνικού Νότου.

Οι κτηνώδεις εκτελέσεις από την αποικιοκρατική τυραννία του Μιχαλάκη Καραολή, του Ανδρέα Δημητρίου και στη συνέχεια του Αντρέα Ζάκου, του Χαρίλαου Μιχαήλ και του Ιάκωβου Πατάτσου, πυρπόλησε τις καρδιές και τα στήθη των έγκλειστων ανταρτών στις Κεντρικές Φυλακές, των αγωνιστών των μαχητικών ανταρτικών ομάδων. Οι δυναμικές τους αντιδράσεις στις βαρβαρικές εκτελέσεις, που έσεισαν κυριολεκτικά τα σίδερα της τυραννίας, υπήρξεν ο αποφασιστικότερος παράγοντας που οδήγησε τους Βρετανούς δυνάστες στην απέλαση του Γιώργου Ιωάννου, μαζί με τους Ρένο Κυριακίδη, Πέτρο Στυλιανού, Δημήτρη Φιλιαστίδη, Λοΐζο Χ' Λοΐζου και Γιώργο Σκοτεινό στις κατασκότεινες μεσαιωνικές φυλακές του Wormwood Scrubs του Λονδίνου, ενώ υπήρχε και αρχικός σχεδιασμός για μεταφορά τους στα Μορίσιαν Άιλαντς ή σ' άλλα απόμακρα σημεία του αφροασιατικού χώρου.

Στις σκοτεινές φυλακές του Λονδίνου ο Γιώργος δεν έπαψε ν' αγωνίζεται για την καταξίωση των πανίερων στόχων του κυπριακού λαού. Ο Γιώργος όπως

και όλοι οι άλλοι συνεξόριστοί του ανέπτυξαν στενότερες σχέσεις με τους Ιρλανδούς κατάδικους μαχητές του IRA, γεγονός που προσέδιδε νέες, ευρείες, διαστάσεις στο πολιτικοκοινωνικό εκτόπλασμα των Κυπρίων εξόριστων αγωνιστών. Όμως και μ' άλλους κατάδικους ο Γιώργος ανέπτυξε στενές διασυνδέσεις. Εκεί όμως που η προσωπικότητα του Γιώργου αναδειχτηκε, ήταν οι ομιλίες του για τον απελευθερωτικό αγώνα της Κύπρου κι εκεί που φάνηκε αποτελεσματικότερα να λειτουργεί, είναι η επιχειρηματολογία του που ανέπτυξε σε ειδικές συγκεντρώσεις καταδίκων των φυλακών του Γουέρεμγουτ Σκραμπς με ομιλητές, βασικά, Άγγλους επισήμους που ενεργούσαν ως προσκεκλημένοι της Διεύθυνσης των φυλακών Γουέρεμγουτ. Σε δυο, συγκεκριμένα, περιπτώσεις ο Γιώργος πήρε τον λόγο και μ' επιχειρηματολογία αδιάσειστη ανέτρεπε τις επίσημες βρετανικές θέσεις οδηγώντας, τελικά, το ακροατήριο των Άγγλων καταδικών να επικαλύπτει με θερμά χειροκροτήματα το τέλος των ομιλιών του Γιώργου. Κι εκεί που αρχικά οι Βρετανοί κατάδικοι ευθύς μετά τη μεταφορά μας στις βρετανικές φυλακές ήσαν έντιμοι να λυντσάρουν τους Κύπριους κατάδικους, γίνηκαν φίλοι κι υποστηρικτές ένθερμοι του αιτήματος του λαού μας για λευτεριά και δικαίωση.

Μετά τον αγώνα ο Γιώργος υπήρξε ο βασικός πυρήνας της διασύνδεσης της Κύπρου με τους αντάρτες του IRA. Το σπίτι του γίνηκε η εστία διαμονής και διακίνησης ανταρτών του IRA που πρόσφεραν πολύτιμες υπηρεσίες στον αγώνα της Κύπρου. Ίσως κάποτε κάποιοι να εγκύψουν και στην πτυχή αυτή της δράσης του Γιώργου, προσφέροντας περισσότερα στοιχεία για τη συγκλονιστική αυτή συνεργασία.

Δίπλα στον Γιώργο η σύζυγός του, η Μπέττυ, που νωρίς, πολύ νωρίς μας έφυγε, αρθρογραφεί στον Τύπο και μετέχει σε διεθνή συνέδρια για στήριξη του κυπριακού. Σελίδες από τη δράση της καταχωρίζονται στην ειδική έκδοση του ομιλητή με βασικό θέμα την προσφορά στην Κύπρο της Μπέττυς Ιωάννου.

Όμως ο λόγος δεν πρέπει να παρακάμψει την προσφορά στον αγώνα της Μαρίνας, της αδικοχαμένης αδελφής του Γιώργου. Στην τουρκοανταρσία ο ομιλητής καθοδήγησε τη Μαρίνα να έρθει σ' επαφή με την οικογένεια Μπαντουβά στο Ηράκλειο της Κρήτης, με στόχο την προμήθεια από την Κρήτη οπλισμού, που τόση ανάγκη είχε η Κύπρος τότες. Ακόμα θα πρέπει να μνημονευθεί ο πολλαπλός ρόλος στον αγώνα της μητέρας του Γιώργου και τέλος, μα όχι έσχατος, ο ρόλος του αδελφού του Γιώργου, του Νικόλα Ιω-

άννου, που βρέθηκε νεκρός σε ύποπτο αυτοκινητιστικό δυστύχημα προωθώντας την εφαρμογή του σχεδίου της απόδρασης των εγκλείστων στις βρετανικές φυλακές ανταρτών της ΕΟΚΑ, μ' όλα τα σχετικά παράνομα έγγραφα που διακινούσε ως συντονιστής της προσπάθειας για απόδραση των Κύπριων ανταρτών στις αγγλικές φυλακές να έχουν εξαφανιστεί...

Τις ίδιες υπόνοιες για τον εν προκειμένω ρόλο της Ιντέλιτζενς Σέρβις εξέφραζαν μεταπελευθερωτικά, λίγους μήνες μετά την επίτευξη των Συμφωνιών Ζυρίχης-Λονδίνου κατά τη διάρκεια της κηδείας επ' ευκαιρία της μετακομιδής των οστών του στην Κύπρο στην παρούσα εκκλησιά, τόσο

ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος, όσον κι ο άλλοτε Γραμματέας του Γραφείου εθναρχίας στο Λονδίνο, Ηλίας Υφαρίδης καθώς και ο σημερινός ομιλητής.

Ο χρόνος όμως δεν μας επιτρέπει περαιτέρω του χρόνου επιμηκύνσεις για την προσφορά του Γιώργου και της οικογένειάς του στον αγώνα. Αρκούμεστε εν κατακλείδι να εισηγηθούμε την έκδοση ενός έργου με τους βασικότερους αγωνιστικούς αναβαθμούς του Γιώργου και της οικογένειάς του.

Στο μεταξύ η αγωνιστική Κύπρος μ' αισθήματα συγκίνησης άφατης αποτίει τον ύστατο χαιρετισμό στον εξάίρετο συναγωνιστή και υπέροχο φίλο, τον αλησμόνητο μας Γιώργου Ιωάννου.

ΘΑΝΟΝΤΕΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΜΑΣ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ	ΟΝΟΜΑ	ΕΤΩΝ	ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ
25/9/14	Ανδρέας Λουκά Μέντρας	75	Λιοπέτρι
10/12/14	Μιχάλης Μαυρομιάτης	78	Ακάκι
22/12/14	Μιχάλης Χατζηπαύλου	83	Γαληνή
25/12/14	Παρασκευού Αριστ. Μιχαηλίδη	96	Τσάδα Πάφου
30/12/14	Ανδρέας Καλλής	94	Κερύνεια
13/1/15	Μυροφόρα Παπασάββα Παφίτη	86	Γεράνι Αμμοχώστου
17/1/15	Σωτήρης Ν. Καρακώστας	75	Πέλλαπαϊς
19/1/15	Ανδρέας Κουννάς	75	Λευκωσία
22/1/15	Αρτεμισία Παναγιώτη Τουμάζου	98	Αμμόχωστος
1/2/15	Ανδρέας Παπαστυλιανού	88	Άλωνα
3/2/15~~	Γιαννάκης Ερωτοκρίτου	75	Λευκωσία
3/2/15	Χρίστος Αδάμου Σιαντάνη	87	Λιοπέτρι
5/2/15	Κώστας Π. Πλατής	76	Κερύνεια
5/2/15	Στυλιανός Χοιρομερίδης	76	Αγρός
8/2/15	Ηρόδοτος Χαραλάμπους	88	Αναλύνοντας
15/2/15	Γλαύκος Λουκά	76	Λάρνακα
15/2/15	Άννινος Ευριπίδου	81	Αγία Φύλα
17/2/15	Δρ. Νίκος Αρτεμίου	87	Κυθρέα
18/2/15	Λάμπρος Λάμπρου	77	Ορόκλινη
23/2/15	Τάκης Κοντεμενιώτης	85	Κοντεμένος
23/2/15	Χρίστος Κοντεμενιώτης	84	Λάπηθος
24/2/15	Τάκης Δημητρίου	79	Κάτω Λεύκαρα
25/2/15	Ανδρέας Δράκος	75	Όμοδος
25/2/15	Χαράλαμπος Αμερικάνος	89	Λειβάδια Λάρνακας
28/2/15	Παναγιώτης Τσίγκης	87	Πραστειό Μόρφου
3/3/15	Πρεσβειτέρα Αγγελική Παπακώστα	86	Αγία Τριάδα Γιαλούσας
5/3/15	Ανδρέας Πέτρου	87	Φιλιά
9/3/15	Τάκης Κακουλλής	77	Μιτσερό
12/3/15	Γιάννος Βάσιλας	83	Άχνα
12/3/15	Αρχιμανδρίτης Αθανάσιος Μακρυγιάννης	90	Χαντριά
17/3/15~	Ευστάθιος Γρηγορίου	86	Φτερικούδι
18/3/15~	Γεώργιος Νικοδήμου	79	Πολύστιπος
26/3/15~	Γεώργιος Βιολάρης	91	Αγρός
26/3/15~	Φώτης Κάουρας	79	Λευκωσία

ΘΑΝΟΝΤΕΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΜΑΣ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ	ΟΝΟΜΑ	ΕΤΩΝ	ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ
28/3/15~	Ανδρέας Κάϊζερ	91	Αμαργέτη Πάφου
29/3/15~	Παντελής Στυλιανού	90	Άγιος Ανδρόνικος Καρπασίας
30/3/15~	Φίλιππος Ιακώβου	90	Γαλαταριά Πάφου
30/3/15	Γεώργιος Σπύρου Ράφτης	78	Λυσός Πάφου
3/4/15~	Παναγιώτης Σολομωνίδης	75	Ευρύχου
3/4/15~	Κώστας Δημητρίου Κωνσταντινίδης	83	Άρσος
6/4/15~	Γεώργιος Δημητρίου	76	Πύργος Λεμεσού
8/4/15~	Γεώργιος Θ. Ιωάννου	83	Καϊμακλί
17/4/15~	Αντώνης Ιωήλ	82	Άγιος Αμβρόσιος Κερύνειας
	Σοφοκλής Δήμου Σοφοκλέους	--	Άγιος Επίκτητος Κερύνειας
1/5/15~	Μιχάλης Κωστουρής		Λευκωσία
10/5/15~	Ιωάννης Μαυροκορδάτος	93	Κάτω Δίκωμο
11/5/15~	Ανδρέας Αναστασίου (Ψωμάς)	78	Λευκωσία
11/5/15~	Μιχαήλ Ιωάννου Ττάππα	90	Νέο Χωριό
15/5/15~	Ανδρέας Μιχαηλίδης (Κατσούρης)	87	Παλαιχώρι
20/5/15~	Λάκης Ψημολοφίτης	78	Ψημολόφου
22/5/15	Σωτήρης Οικονομίδης	75	Ακανθού
23/5/15	Αντώνης Αδάμου (Κατσιάρης)	81	Σωτήρα Αμμοχώστου
25/5/15	Δρ. Συμεών Νησιώτης	62	Πέρα Χωριό Νήσου
27/5/15	Ανδρέας Πελετιές	76	Δάλι
28/5/15	Χριστάκης Παντελίδης	79	Αμιάντος
30/5/15	Παπά-Γρηγόρης Ευσταθίου	90	Κέδερες Πάφου
9/6/15	Ανδρέας Ευθυμίου Νεοφύτου	85	Πολέμι
9/6/15	Κώστας Γεωργαλλίδης	77	Πάνω Ζώδια
10/6/15	Τάκης Παπαδόπουλος	75	Καλαβασός
17/6/15	Μιχάλης Κουτσόφτας	74	Άγιος Αμβρόσιος Κερύνειας
25/6/15	Θωμάς Κυριάκου	86	Ορόκλινη
26/6/15	Ιωάννης Θεμιστοκλέους	82	Λεμύθου
27/6/15	Χαράλαμπος Χαραλαμπίδης	86	Άγιος Επικτητος Κερύνειας
3/7/15	Παναγιώτης Λάμπρου Πογιατζής	79	Ακανθού
11/7/15	Ανδρέας Πιπερίδης	82	Λευκωσία

Ευρωπαϊκή Ένωση και Ελλάς	3
Απάντηση προς Χριστόφια	5
Όταν η Αγγλία κατελάμβανε την Κύπρο	7
Μα έκαναν τέτοια πράγματα;	8
60 χρόνια της Ε.Ο.Κ.Α - Εκδηλώσεις	12
Εκδήλωση στη Θεσσαλονίκη	17
Εκδήλωση στην Αθήνα	21
Εκδήλωση στο Λονδίνο	23
Εκδήλωση στο Μπίρμιγχαμ	28
1η Απριλίου	34
Εκδήλωση του Συνδέσμου Πολιτικών Καταδίκων Ε.Ο.Κ.Α	38
Δραστηριότητες του Συνδέσμου Ανταρτών Ε.Ο.Κ.Α	43
Τιμή στους πεσόντες το 1974 - Ομιλία στον Τύμβο	44
Η συμβολή της γυναίκας στον αγώνα της Κύπρου	48
Η προσφορά της γυναίκας στον Αγώνα	49
Νίκος Θεοφάνους Δημητρίου	55
Νικόλας Ιωάννου	57
Ανδρέας Παρασκευά	59
Παναγιώτης Γεωργιάδης	62
«Στιγμές στον κόσμο» του Μιχαλάκη Μαραθεύτη	64
«Ψηφίδες» του Χριστάκη Καραγιώργη	65
Βράβευση του «Οδοιπορικού Ελευθερίας»	66
Στα Πομακοχώρια	69
Ο βίος της αγίας Μαρίνας	70
Η αγαπημένη μας Αθήνα	72
Η γοητεία του Καστελλόριζου	74
Φυλακές WORMWOOD SCRUBS	75
Μέλαθρον Αγωνιστών Ε.Ο.Κ.Α	76
«Ακελισταί εις τα άντρα της Ιντέλιτζενς Σέρβις»	79
Παιδομάζωμα - Το μεγάλο έγκλημα κατά της φυλής	81
«Αγνοούμενος» του Θάσου Σοφοκλέους	93
Μετανάστες	94
Πρόληψη διαρρήξεων	95
Στην κόρη της Κερύνειας που μας έφυγε	97
Επικήδειος μ. Ζαχαρία Παναγίδη	98
Μνήμη Νίκου Αρτεμίου	100
Επικήδειος μ. Μάρκου Καπετάνιου	102
Επικήδειος μ. Γιώργου Ιωάννου	104
Θανόντες συναγωνιστές μας	107

